

Ruotukaverusten kesken

Otappas siitä selvä

„Mitähän se Mannerheimi sillä oikeastaan tarkoitti, kun se viime heinäkuussa sanoi, että hän ei pistä miekkaansa tuppeen ennenkuin Suur-Suomi on luotu? Onhan se äijä kyllä hieman tärähtänyt, mutta ei kai se sentään tosissaan luullut, että hän tekee karpäsestä härkäsen“.

„Piruuttaan se kai on leuhkinut. Se kun on niin humoristinen ja vitsikäs äijä, oikein suuri koiranleuka. Sillä on siinä miekanpistopuheessaankin voinut olla sellainen koiruus takana, että hän ei pistä miekkaansa tuppeen, vaan pistättää sen sinne jollakin muulla, esimerkiksi Väinö Tannerheimilla tahi omalla piiallaan“.

„Mutta yhtä hyvinhän se on voinut tarkoittaa sitäkin, että sitä miekkaa ei panna tuppeen pistämällä, vaan se keinoitellaan sinne jollakin muulla konstilla, esimerkiksi työntämällä sen tyhjän tupen suuta miekanterää vasten, samaan tyyliin kuin räätälintoihin tottumattomat miehet eivät pistä lankaa neulansilmään, vaan työntävät neulansilmää langan päätä vasten“.

„On sillä vanhalla velholla voinut olla sellainenkin jutku mielessä, että siihen tuppeen ei pis-

tetäkään miekkaa, vaan siihen pannaan sanna sorro, piipun poro, kuten siinä Mannerheimin hymnissä „Silimien välliin“ lauletaan“.

„Mutta jos se äijä on sittenkin ajatellut tosissaan sitä Suur-Suomen luomista. Ja nyt kun se homma menee plöröksi, niin se voi piruuntua niin, että ei pistä sitä miekkaa tuppeen, vaan pistää sen omaan mahaansa ja tekee harakirin. Niinhän ne oikein turskit ja kunniansa päälle tyriit sotaherrat muualla maailmassa tekevät, kun joutuvat sellaiseen liemeen, etteivät voi huofoa vastata“.

„Ei Mannerheimi harakiria tee. Se syö mieluummin oksennuksensa ja tanssii vielä saksanpolkkaa sen päälle. Jos se tekisi harakirin, niin joku voisi ottaa sen vakavalta kannalta edes kuoleman jälkeen. Mutta sitä Mannerheimi ei tahdo. Se tahtoo loppuun asti naurattaa tätä Suomen kansaa Pellen tempuillaan ja leukavilla puheillaan. Sen mielestä hänen ennenaikainen kuolemansa olisi liian ankara täräys tälle kansalle, kun se menettäisi niin mahdollottoman hauskan komelajanttarin“.

TIEDÄTTEKÖ ...

● Englannilla ja Amerikalla on 30 linjalaivaa, 15 lentokoneiden emälaivaa ja 940 muuta sotalaivaa. Vastaavat luvut Saksassa ja sen liittolaismaissa ovat 19, 9 ja 640.

● Englanti ja Amerikan Yhdysvallat tuottavat joka kuukausi 8,000 lentokonetta, s.o. kaksi kertaa enemmän kuin Saksa ja sen liittolaiset yhteensä.

● Kuluneen sotavuoden aikana Saksa menetti enemmän miehiä kuin koko viime maailmansodan aikana.

● Kuluneen sotavuoden aikana Saksa menetti 3,5 miljoonaa ammatitaitoista työmiestä.

● Kölnin pommituksen aikana tuhoutui 250 tehdasta ja 3,000 asuinrakennusta.

NÄLÄNHÄTÄ ...

(Jatkoa 3. siv.)

ta heidän ei ole kuitenkaan nistunut lannistaa Norjan saaa. Kansan sydämessä, saksalaisia kohtaan teppymä viha, joka voi purkautua hetkellä tahansa avoimeksi teluksi miehittäjiä vastaan.

Natsijehut ja heidän „ilopoikansa

Saksan natsijehujen keskuudessa on aivan yleinen se, että he lempenasioissakin rastavat vain miespuolista rahaa. Tämä totuus tuli aikoinaan laajalti tunnetuksi koko maailmassa, myöskin Suomessa, Röhmin jutun yhteydessä. Margarethe Röhmin, n.s. S.A.-joukkojen päällikkö oli natsi-Saksan vimpia miehiä. Riitaannuttua Röhmin kanssa Hitler murhasi hänet vaarallisenä kilpailijanaan. Ulkomaille paenneet Röhmin natsit julkaisivat runsaasti sityiskohtaisia aineistoa natsijohtajien lemmenseikkailuista n.s. „ilopoikien“ (saksaksi: Lustknaben) kanssa.

EI TAHTONUT MIESTÄ VÄKEVÄMPÄÄ

On tunnettua, että isä Hitler kaikkea muuta kuin naisiinmenevä. Eräissä natsijehujen tavanmukaisissa kekkereissä hänen kerrotaan vetäytyneen yksinään hyvin kodikkaan sisustettuun sivuhuoneeseen. Hän perässään tulla sipsutteli naisellista peränsä notkutteleva nuori miehen kantaen tarjottimella konjakkipullaa ja kahta pikaria. Rennon tuttavasta hän istahti sohvalle „tyyriin“ viereen ja kysyi tältä: „Saisiko luvan olla miestä väkevämpää?“

HITLER (merkitsevästi): „Minä väkevämpää haluan“.

„Joka ei usko, että suomalaisen selluloosa on saksalaista vehnäleipää, se on polsu“, sanoi propaganda-johtaja, kun valituksiin vastattiin.

„Se on auki kuin horsma kukka“, sanoi Hyrynsalmen Suomen valtion kassaa.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Lauantaina
elokuun 1 pnä

Rintamalta poistuminen, sotavankeus tai kuolema! Muuta valinnan varaa ei Suomen armeijan sotilaalla ole

Amerikan yleinen mielipide vaatii sodan julistamista Suomelle

New Yorkissa on julkaistu 377 huomattavan amerikkalaisen toimihenkilön kirje presidentti Rooseveltille. He vaativat kirjeessään, että Amerikan Yhdysvallat „oman voittonsa ja kaikkien yhdistyneiden maiden voiton jouduttamisen nimessä“ viipymättä julistaisivat sodan Suomelle, koska Suomi taistelee Saksan puolella Yhdysvaltain liittolaista, Neuvostoliittoa vastaan.

Kirjeen ovat allekirjoittaneet Kongressin jäsen Illinoisin valtiosta Sabboth, Connecticutin kuvernöörin sijainen Shepherd, antropologit Boas ja Hrditschka, kirjailija Theodor Dreiser, eversti Raymond Robins, vuoriteollisuustyöläisten ammattiliiton puheenjohtaja Robinson ja useat muut huomattavat ammattiliikkeen miehet ja yhteiskunnalliset toimihenkilöt samoin kuin muidenkin piirien tunnetut edustajat.

Hitleriläiset rosvoavat Itämerenmailta

Saksalaiset lehdet „Deutsche Zeitung in Osland“ ja „Rewaler Zeitung“ ovat julkaisseet uusia miehitysviranomaisten määräyksiä. Hitleriläisen „valtakunnankomissaarin“ ohjeiden mukaan on kaikkien n.s. „vihamielisten aineiden“ omaisuus, jonka arvo on 250 markkaa suurempi, takavarikoitava elokuun 1 päivään mennessä. „Vihamielisiksi aineiksi“ hitleriläiset laskevat kaikki, jotka eivät matele heidän edessään. Väestön on luovutettava kolmen päivän kuluessa kaikki kulta-, hopea- y.m. arvoesineensä. Säästökassatalletukset takavarikoidaan.

tuhotakseen viimeistä miestä myöten kaikki vihollisensa, sekä saksalaiset että suomalaiset, jotka eivät luovu vastarinnasta.

PUOLAN SISSIT TAISTELEVAT

Hitleriläinen sanomalehti „Deutsche Allgemeine Zeitung“ on pakoitettu tunnustamaan sissiliikkeen kasvun Puolassa. Kesäkuun lopulla tapahtuneiden aseellisten yhteenottojen aikana sissien ja poliisin välillä on Puolassa tapettu 50 saksalaista poliisia, niiden joukossa myöskin Ljublinin kaupungin ohranapäällikkö. Verisiä yhteenottoja on tapahtunut aivan äskettäin Petrukovin lähistöllä olevissa metsissä. Siellä sai surmansa 3 poliisia, joiden joukossa myöskin alueen ohranapäällikkö. 6 poliisia haavoittui. Poliisien tapot ovat viime aikoina tulleet yleisiksi monissa Puolan kaupungeissa. Esimerkiksi Sedlezissä sissit tapoivat 6 saksalaista poliisia.

MITEN NEUVOSTOMAHAN VIHOLLISIA TUHOTAAN

(Otteita Neuvostoliiton Tiedoitustoimiston tiedonannoista)

Voroneshin seuduilla neuvostojoukot antavat tuhoisia iskujaan viholliselle. Hitleriläiset heittävät tuleen uusia reservejään ja koettavat tehdä vastahyökkäyksiä. Eräällä rintamanosalla on tuhottu aivan äskettäin kaukaa selustasta saapunut saksalainen jalkaväkirykmentti. Siitä on jäänyt jälle vain yksi komppania. Tämän lisäksi on tuhottu 10 saksalaista hyökkäysvaunua.

Tsymljanskin seuduilla neuvostojoukot käyvät puolustustaistelua. Saksalaiset yrittävät itsepintaisesti päästä Donin etelärannalle kärsien näissä yri-tyksissään suunnaton mieshukkaa. Eräällä rintamanosalla vihollinen menetti vuorokauden aikana kaatuneina yli 1,500 sotamiestä ja upseeria. Toisella rintamanosalla saksalaisten onnistui ilmavoimien ja kiivaan tykkitulen tukemina päästä joen yli. Vastahyökkäykseen siirtyneet neuvostojoukot motittivat ja tuhosivat joen yli päässeet vihollisrykmentit.

Eräs neuvostojoukko-osasto on ylittänyt Donin Voroneshin länsipuolella. Toinen joukko-osasto, tuhottuaan taistelussa noin 1,200 vihollisen sotamiestä ja upseeria, meni Donin yli Voroneshista etelään. Nyt molemmat joukko-osastot käyvät aktiivista taistelua joen länsirannalla. Toisella rintamanosalla neuvostojoukot ovat vallanneet tärkeän asutuskeskuksen.

Saksalaisten fascistien joukot kärsivät etelärintamalla ja Voroneshin seudulla hirveää mieshukkaa. Useat tätä hyökkäystä varten säästetyt saksalaiset divisioonat on jo tuhottu tai saatettu taistelukyvyttömiksi. Saksan armeijan johto siirtää kuumeisella kiireellä rintamalle uusia

joukkoja Euroopan miehitetyistä maista. Ranskasta on kesäkuun lopulla ja heinäkuussa siirretty Itärintamalle seuraavat saksalaiset jalkaväkidivisioonat: 305, 336, 340, 370, 371, 377 sekä 24 ja 25 hyökkäysvaunudivisioonat.

305 saksalaisen jalkaväkidivisioonan yliväepelin Konrad Dinklerin taskusta on löydetty lähettämätön kirje, joka oli osoitettu hänen toverilleen Wieniin. Dinkler kirjoittaa:

„Me toivoimme saavamme vielä kauan olla ihanassa Ranskassa, mutta sen sijaan jouduimme tänne kauheaan helvettiin. Saatuaan tiedon Itärintamalle lähdöstä sotilaat tulivat hyvin alakuloisiksi... Upseerit väittelivät kiihkeästi keskenään, todistellen, että on hulluutta siirtää taistelukykyisiä joukkoja pois Ranskasta, kun joka hetki voimme odottaa iskua selkään“.

Voroneshin seudulla on eräs Punaisen armeijan jalkaväkiosasto tuhonnut 10 päivän aikana 10,800 saksalaista sotamiestä ja upseeria, 158 hyökkäysvaunua, 28 lentokonetta ja 88 autoa. Viholliselta on vallattu 24 tykkiä,

MITÄ TAPAHTUI heinäkuun 14 pv Ranskassa

Heinäkuun 14 pv., Bastillen kukistamisen päivä, on Ranskan kansallinen juhlapäivä. Tänä vuonna Ranskan kansan petturien hallitus Vichyssä kielsi päivän juhlimisen ja katumielenosoitukset. Ranskan isänmaanystävään kansalliskomitea kääntyi väestön puoleen julistuksella, jossa se kutsui Ranskan kansaa mielenosoituksiin kansan petturien hallitusta ja hitleriläistä komentoa vastaan.

Hitlerin kätyreiden terrorista huolimatta heinäkuun 14 päivänä oli suuria mielenosoituksia ympäri Ranskaa: Vichyssä, Lyo-

90 konekivääriä, 14 kranaattia, paljon tykinammukset ja muuta sotasaalista.

Brjanskin rintaman eräällä lohkolle on kahden päivän aikana käyty taistelua, joihin useita saksalaisia osallistui. Suur määrä hyökkäysvaunuja. Neuvostojoukot ovat tuhonneet vaurioittaneet 100 saksalaista hyökkäysvaunua. Saksalaisilla vallattu lujasti linnoitettu asutuskeskus. Näissä taisteluissa neuvostojoukot saivat sotasaaliikseen 12 saksalaista hyökkäysvaunua, 28 tykkiä, 48 konekivääriä, 2 radioasemaa, 7,000 tykinammukset ja paljon muita sotamateriaaleja. On saatu vankeja.

Heinäkuun 25 p:nä Suomenlahdella on tuhottu kaksi vihollisen kuljetuslaivaa yhteiseltä kantavuudeltaan 16,000 tonnia. Heinäkuun 27 p:nä Barentsin merellä on upotettu 10,000 tonnin kantoisen vihollisen kuljetuslaivan heinäkuun 28 p:nä Suomenlahdella kolme vihollisen kuljetusalusta, joiden yhteinen kantavuus oli 19,000 tonnia.

nissa, Nizzassa, Toulonissa, Marseillessa, Grenoblessa ja monissa muissa keskuksissa.

Marseillessa osallistui mielenosoitukseen 100,000 henkeä. Tunnuksin: „Eläköön Ranska“, „Laval hirtettiin“, „Doriot'n hitleriläisroistot ammutaan“.

Toulonissa osallistui mielenosoitukseen 40,000 henkeä. Pariisissa vangittiin 250 mielenosoittajaa. Carcassonnissa 10,000 mielenosoittajaa kokoontui Barbenmuistopatsaan luokse, johon oli paanana tai kuoliaa.

Kirjeitä kotoa ja rintamalta

KUN EI AJATTELE MITÄÄN — niin pääsee hengestään

Engaskylästä kirjoittaa muuan sotamiehelle:

„Ei minulla ole täältä erikoista kerrottavaa, mutta kylästä aina on vähän sanottavaa. Minun kyllä kävi kivasti työssä synyripaikalla, kun minä otin rutan (2) herroille, kun on kova yskä ja riuhat, niin lääkäri sanoi jotain kuuhon on tulehtunu. Mut- takaan eivät silti antaneet minulle tykkäystä. Muttei tee mitään, kun astutaan siellä sitten, jos ei ole hatuttua. Tottaan täällä on hauskin olisi olla, kun ei olisi vaan olla, mutta tottaan ei sotaväessäkin menee, kun ei ajattele mitään muuta, kun on vaan“.

Tuollainen järjenjuoksu on okei, niiden samojen keljujen miehen mielestä, jotka ajoivat rintamalle keuhkotulehduksesta huolimatta. Hitler ja Mannerheim tarvitsevat tykin- kukaan juuri tuollaisia miehiä, jotka eivät ajattele mitään muuta kun on vaan“.

Se joka ajattelee, ei anna her- rojen lahtauttaa itseään rikolli- sista ja toivottomassa sodassa. Pelasta henkensä lähtemällä rintamalle tai antautumalla van- kiksi.

Saksalaiset ja lotat syövät sotamies- ten muonat

Korpraali H. Tapanilalle, Kp 9294, kirjoittaa muuan sotamiehelle, jonka kenttäpostiosoite on Kp 8022, kesäkuun 24 päivä 1942:

„Olemme nyt kuloja ja len- lenokoneita tähyttämässä. Hom- ma on helponpuoleista. Ruo- takin on paljon parempaa ja meidän saa, kun ei ole kai-

ken maailman fiskaaleja ja lottia paraita paloja syömässä. Paljon parempi täällä on olla kuin komppaniassa... Hyvää vointia ja nopeata siviiliin pääsyä!“

Mikä on totta se on totta. Sinne „kaiken maailman fiskaalien“ ja heidän kanssaan ilakoi- vien „paheita ymmärtävien lot- tien“ (sanat on otettu vänrikki H. J. Vendelinin kirjeestä) ku- puun ne katoavat sotamiehille kuuluvat lihat, voit ja sokerit. Ilmankos sotamiehet eivät kai- kista ponnisteluistaan huolimatta saa tietää, mitä heidän muona- annoksiinsa oikeastaan kuuluu.

Korpraalin natsat eivät pelasta kuolemasta

Eräälle korpraaliksi „ylenne- tulle“ sotamiehelle kirjoitetaan Kuopiosta, Peipposenrinne 9:

„Nyt taas päästäisi Sorta- valaan, vaan emme uskalla mennä, jos sieltä ei saa ruo- kaa senkään vertaa kuin tääl- tä. Vaikka täälläkin alkaa olla tiukka kaikesta. En tiedä mitä tästä lopuksi tulee, varmaan- kin nälkäkuolema, mikäs muu. Vielä sitä rikkailla on ruokaa varastossa, vaan ei köyhällä.“

Sain Helgalta kirjeen ja samalla sain tietää, että olet korpraali. Mitä se hyödyttää, vaikka olisit luutnantti, ei se yhtään suojele sinua kuole- manvaaralta“.

Oikeassa oli tämän kaatuneen tuntemattoman sotilaan kuopio- lainen ystävä. Korpraalin natsat eivät pelastaneet sotilastamme surmasta, ehkäpä ne pikemminkin jouduttivat sitä. Sama kohtalo odottaa jokaista Mannerheimin sotilasta, olipa hän sitten sota- mies, korpraali tai luutnantti, jo- ka on lähtenyt ase kädessä neu- vostomaata ryöstämään.

„SAKSANSOPPA“ ja sellupuuro

Pienelle Suomelle ylivoimai- nen, yhä pitkistynyt sota ja saks- mannien kestitseminen ovat saat- taneet maan talouden niin kur- jaan tilaan, ettei valtio enää ky- kene antamaan rintamamiehille- kää riittävää ja kunnollista ra- vintoa. Sotavangit kertovat, että rintamamiesten täytyy yhä useammin pyytää avustusta näl- kää näkeviltä omaisiltaan.

Kruunun ruokien viimeisenä uutuutena rintamalla ovat sellu- loosansekainen lesepuuro sekä perunanvarsista ja rikkaruohoista keitetty „saksansoppa“. Selluvelliä aamiaiseksi ja annos ellottavaa „saksansoppaa“ päiväl- liseksi — siinä ne „sapuskat“, joilla rintamamiesten pitäisi luo- da herroille se „Suur-Suomi“.

Tuo uusi kesäruoka, rikkaru- ohoista keitetty liemi, on saanut „saksansopan“ nimen sen vuoksi, että sen ovat saksannit keksi- neet ja kehuvat sitä oikein maukkaaksi ja ravitsevaksi.

Mutta olisi väärin luulla, että saksannit ovat itse siihen iha- tuneet. Ei! „Saksansoppa“ on keksitty suomalaisia sotamiehiä varten. Pakottaen Suomen soti- laat ja Suomen kansan syömään rikkaruohokeittoa tai ripustamaan hampaansa naulaan saksalaiset „takuumiehet“ ja suomalaiset viskaalit popsivat itse lihat, voit ja muut ihmisten ruoat.

Propagandavehnää

Propaganda-Aseveljet r.y. ni- misen propagandalafkan toimis- tossa Helsingissä on propaganda- tarkoituksessa asetettu näytteille pa- lanen oikeata vehnäleipää.

Tämän näyttelyn tarkoituksena on saada Suomen kansa uskomaan, että Saksasta on todellakin saapunut Suo- meen laivoja vehnälastissa. Kansa ei näet ota uskoaksen niiden lai- vojen saapumiseen, koska se, mitä Suomessa myydään saksalaisen vehnä- leivän nimellä, onkin osoittautunut selväksi suomalaiseksi selluloosaksi.

“Kyllä se on kauheata katsella nuoria poikia, jotka ovat invaliideja”

Sotamies Aarne Korpiselle, 9 Kpk 5836, kirjoittaa hänen sisarensa N. Korpinen, Turku, Kellonsoittajankatu 3:

„Kirjoitit että jouduit putkaan. Se on ikävää, Aarne. Kyllä ymmärrän hyvin, että siellä hermot alkaa väkisinkin pettää. On sekin sentään yksi lohdutus, että ei ole sattunut mitään osumaa sinuun, sillä kyllä se on niin kauheata katsella nuoria poikia, jotka ovat invaliideja. Meillä käy pari sellaista täälläkin, jotka ovat perin kurjan näköisiä. Kyllä olen usein ajatellut, että heillä ei ole elämässä enää mitään odottamista kun parhaimmassa iässä on elämä tuhouttu. Toinen heistä on niin kurjan näköinen kasvoistaan, että vapisen, kun ajan partaa, jota kasvaa siellä täällä sellaisten suurten arpien välissä. Koita nyt olla kauniisti siellä, että pääsisit tännekin käymään joskus”.

Tähän kirjeeseen on lisättävä ainoastaan se, että sotamies Aarne Korpinenkin on jo saanut osumansa. Kuolema tai invaliidiin surullinen kohtalo odottaa jokaista Mannerheimin sotilasta, joka jatkaa taistelua Neuvostomaan kamaralla.

SUURIA VOITTOJA JUGOSLAVIAN SISSEILLÄ

Geneve. Jugoslavian sissiarmeijan esikunnan tiedonannossa sanotaan, että murrettuaan vihollisen vastustuksen sissien iskupataljoonat ovat vallanneet useita uusia väestökeskuksia. Väestö antaa suurta apua sisseille. Vapautetuissa kylissä ja kaupungeissa väestö ottaa sissiarmeijan sotilaat vastaan suurella innostuksella.

Heinäkuun 11 päivää vasten yöllä syntyi taistelu Gornj-Vakufin kaupungin luona. Vihollisen epätoivoisesta vastustuksesta huolimatta sissit tunkeutuivat kaupunkiin ja aamuun mennessä se oli täydellisesti puhdistettu miehittäjistä. Kaupungissa vallattiin suuret määrät aseita ja sotamateriaaleja sekä elintarvikevarastoja.

Italialais-saksalaiset ilmavoimat yrittivät tehdä useita hyökkäyksiä sissikolonneja, kuormastoja ja sotilassairaaloita vastaan, mutta turhaan.

Veristen taisteluiden jälkeen sissit valtasivat heinäkuun 13 päivänä Prosorin kaupungin. Taistelu tästä lujasti varustetusta paikasta oli hyvin sitkeä, sillä jo viime vuonna vihollinen oli rakentanut kaupungin edustalle yli 30 korsua ja lujittanut voimakkaasti kaupungin yläpuolelle kohoavan vanhan linnoituksen. Sissien täytyi ajaa hitleriläiset ja heidän kätyrinsä jokaisesta korsusta ulos. Kaupungin edustalta löydettiin yli 200 saksalaisten ruumista, joukossa 8 upseeria. On otettu suuri määrä vankeja.

Dalmatiassa toimivat sissiosastot ovat kaksipäiväisen rynnäköimisen jälkeen vallanneet Glamotshin kaupungin ja jatkavat hyökkäystä Libnon kaupungin suuntaan. Sloveniassa toimivat sissijoukko-osastot ovat yhtyneet Kroatian sisseihin ja hyökkäävät yhdessä saksalais-italialaisia sotajoukkoja vastaan.

Viimeisten 12 päivän aikana Jugoslavian sissiarmeijan osastot ovat vapauttaneet italialais-saksalaisista miehittäjistä seitsemän kaupunkia: Konitsan, Kreshevon, Ljubushkin, Priedorin, Gornj-Vakufin, Prosorin ja Glamotshin. Hyökkäys jatkuu.

Hitleriläinen komento Puolassa

New-York. „Daily Mirror” julkaisi Puolasta palanneen rikkalaisen kemistin Spivakin joituksen. Spivak kirjoittaa, t.v. kesäkuun 1 päivään mennessä ovat hitleriläiset tappaneet Puolassa 400,000 puolalaista. Puolitoista miljoonaa puolalaista on viety Saksaan pakko-työhön. Spivak mainitsee, että hitleriläiset ovat tappaneet 82 on tapettu, 36 kuollut, 102 kadonnut tietämyksellään, 32 suljettu keskitysleirille. Vain 110 on tiettävästi elävien kirjoissa.

Nälkä ja kulkutaudit ovat lallalla koko Puolassa. Lasten leiväisyyttä on saanut hirveät määrät. Puolalaiset saavat vain 800 grammaa viikoksi. Tämän lisäksi elintarvikkeita ei myydy. Leivässä on kaksi kolmasosaa sahajauhoja ja yksi kolmasosa muita korvikkeita. Geopon kätyrit, saksalaiset poliisivirkkamiehet kokoavat elintarvikkeita elintarvikekeinoilla.

Spivak korostaa lopuksi, että hitleriläisten terrorista huolimatta Puolan isänmaanystävien ja Mannerheimin sotilaiden yhteiset toimet tehostavat ja laajentavat toimintaansa. Esimerkiksi ne ovat viipymätöntä sodanjulistusta Suomele.

HÄTÄ KEINON KEKSII

„Minkäs takia se Mannerheimin armeija on ruvennut pitämään sitä meidän kaansa housunkauluksen alla?”
„No, kun se tuli vannoneeksi, että hän ei pistä sitä tuppeensa sisään.”

„Vehnämylly”, sanoi Kuusikosken likka selluloosatehdasta.

„Mun muistuu mieleheni suloinen Savonmaa”, hyräili V. remän mies, kun rintamalta kasi ja „kotpuoleen” paineli.

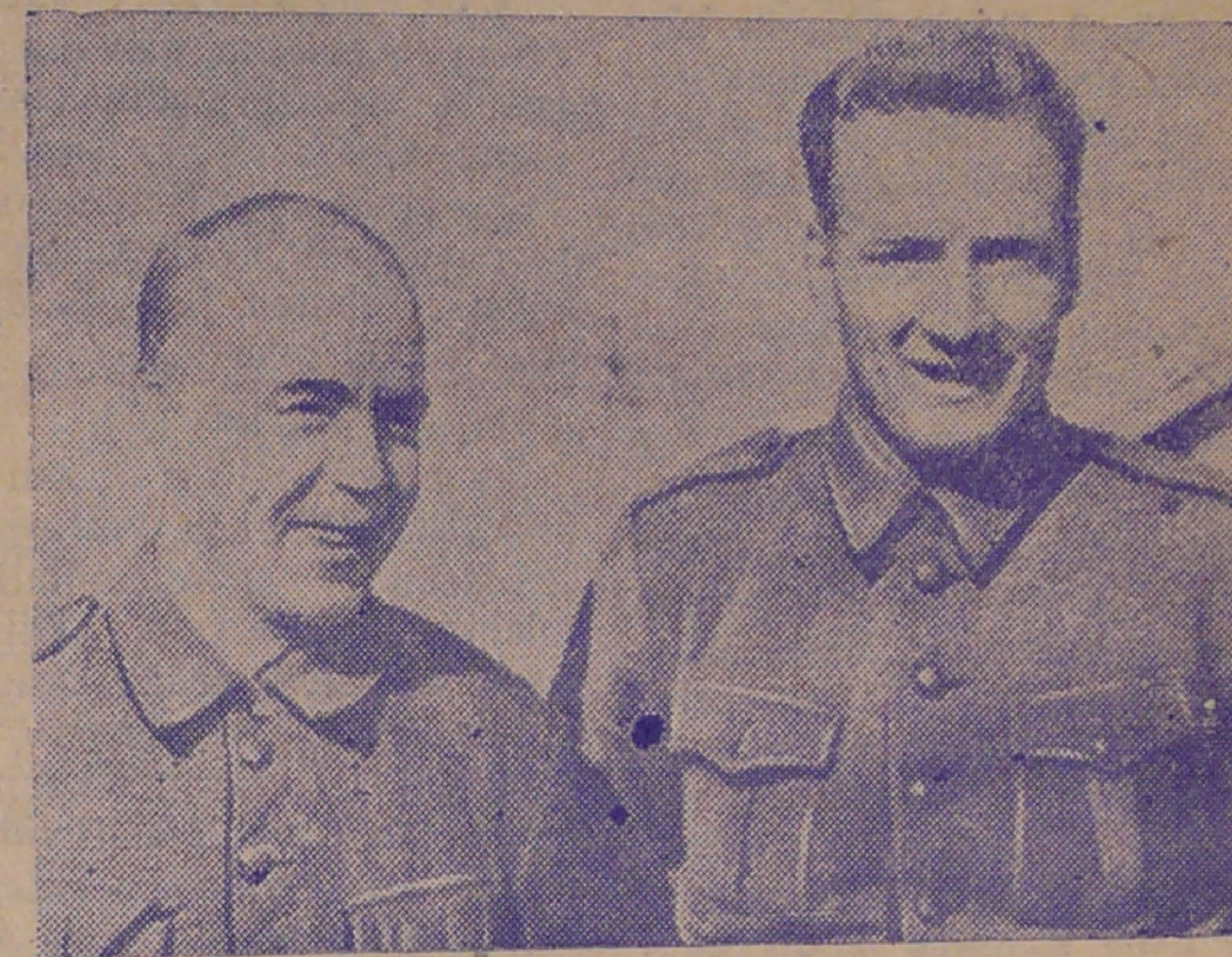
SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Tiistaina
elokuun 4 pñä

ROSVO ANSAITSEE ROSVON KOHTALON

• Terve, 22. Erillisen pataljoonan pojat! •

MONET terveiset täältä Neuvostoliitosta teille sinne etulinjan miehille! Matkamme Puna-armeijan puolelle sujui hyvin. Puna-armeijalaiset ottivat meidät ystävällisesti vastaan. Me tunnemme itsemme onnellisiksi ja pelastuneiksi Mannerheimin epätoivoisesta sodasta.

Puna-armeijalaiset toivat meille heti ruokaa: leipää, soppaa ja monenlaisia säilykkeitä, kuten kurkkuja, kalaa ja lihaa, saimmepa suklaata ja karamellejäkin. Tupakkaa poltteleimme niin paljon kuin haluamme. Vankinaoloajalla olemme tavanneet usein suomalaisia puna-armeijalaisia sekä komentajia. Yleensä elämämmme tuntuu niinkuin olisimme uudestisyntyneet uuteen maailmaan, kun pääsimme pois sieltä mannerheimiläisestä helvetistä.

Ihmiset, joiden kanssa olemme keskustelleet, ovat osottautuneet tosi tovereiksi. Mistään piinaamisista tai rääkkäämisistä ei täällä voi olla puhuttakaan. Täällä ei sotavangilla kaivateta juokshautoja etulinjoilla, kuten siellä Suomessa. Sotavangin ei täällä tarvitse myöskään kerjätä leipäpalaansa, niinkuin joutuivat tekemään vangiksi joutuneet puna-armeijalaiset.

Me olemme onnellisia, kun olemme päässeet pois sieltä Mannerheimin keskitysleiristä ja toivomme, että te teette samoin, siirrytte tänne, taikka lähette kotipuolenne metsiin. Monin terveisin teille!

Sotamies Juho Viitaniemi, 1. komppania 2. joukkue 3. ryhmä.
Sotamies Lauri Roivanen, 1 Kpk 6293, 1. komppania 1. joukkue.

(Jatkuu 4. siv.)

MITEN NEUVOSTOMAHAN VIHOLLISIA TUHOTAAN

(OTTEITA NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTON TIEDONANNOISTA)

Kalininin rintaman eräällä osalla on viime päivinä käyty kiivaita taistelua. Saksalaiset menettivät tällä rintamanosalla kahdessa päivässä 2,000 miestä kaatuneina ja haavoittuneina, 2 lentokonetta, 4 hyökkäysvaunua, useita tykkeitä, 15 konekivääriä ja paljon muuta aseistusta. Neuvostojoukot ovat saaneet runsaasti sotasaalista ja vankeja.

Heinäkuun 28 päivänä eräällä Donin varrella käydyssä taistelussa saksalaiset menettivät lähes 1,500 sotilasta ja upseeria, 19 hyökkäysvaunua, 45 autoa ja 60 moottoripyörää. Toisella rintamaloikalla neuvostojoukkojen hyökkäysvaunut ja tykistö tuhosivat 40 saksalaista hyökkäysvaunua.

Voroneshin suunnalla neuvostojoukot monin paikoin etenevät länttä kohti, murtaen vihollisen sitkeätä vastarintaa. Eräällä rintamanosalla neuvostojoukot valtasivat väestökeskukseen ja ottivat viholliselta suuren sotasaaliin. Toisella rintamanosalla on torjuttu vihollisen vastahyökkäys. Kentälle jäi 450 kaatunutta fascistisotilasta.

Vangiksi joutunut 88. saksalaiseen jalkaväkidivisioonaan

kuuluvan 246. jalkaväkirykmentin vääpeli I. Eder kertoo:

„Yhdessä päivässä rykmenttimme menetti puolet sotilastaan. Kolmas pataljoona tuhoutui kokonaan. Siitä jäi jälle vain viisitoista sotilasta, jotka autautuivat vangiksi. Divisioonamme toiset rykmentit ovat myös kärsineet suurta mieshukkaa, etenkin venäläisten kranaatinheitinistä“.

Voroneshin suunnalla, erään edellisenä päivänä saksalaisilta vallatun asutuskeskuksen luona, käytiin koko päivän kiivaita taistelua. Neuvostojoukot torjuivat neljä vihollisen hyökkäystä, tuhoutu 5 hyökkäysvaunua ja 900 miestä.

Jugoslavian sissit ovat saavuttaneet uusia voittoja taistelussaan saksalais-italialaisia miehittäjiä vastaan. Hiljattain sissit valtasivat erään kaupungin ja jatkavat vihollisen takaa-ajamista. Kosaran kaupungin luona italialaiset menettivät 4000 miestä kaatuneina. Sissit polttivat 7 hyökkäysvaunua ja anastivat viholliselta 3 panssaritorjuntatykkiä sekä paljon muuta aseistusta.

Kletska jasta lounaaseen

Karjalan rintama

KUUSI MIEHÄ ON KAATUNUT 226 VIHOLLISTA

Lutnantti Kusovkinin mukaan tähän saakka Karjalassa tähän saakka on kesäkuun 22 ja heinäkuun 22 päivien välisenä aikana tuhottu 226 valkokuusimäistä, niiden joukossa 11 upseeria, 9 tarkka-ampujaa ja 53 konepistoolimiestä.

Tarkka-ampuja, alikersantti Meshalkin on toukokuun 10 päivän jälkeen tuhottu 40 vihollista ja hänen toverinsa jefreitteri Denisov — 28. Tarkka-ampuja Popov on rintamallaolokaikanaan tuhottu 20 vihollista. Kaikki nämä „saalis“ on saatu n.s. hiljaisina päivinä.

neuvostojoukot ovat torjuneet useita vihollisen hyökkäyksiä aiheuttaen sille suurta mieshukkaa. Niinpä eräällä rintamamatalle on viimeisten päivien aikana tuhottu 120 saksalaista hyökkäysvaunua ja 2,000 miestä ja upseeria.

ta, minkävuoksi monilla alueille on muodostunut hätätila.

Toiseksi, Dietl luulee voivansa „kasvattaa“ saksalaisia sotilaita sellaisella selityksellä, että „sota tulee kestämään monta vuotta.“

Ohjekirjelmän 3. kohdassa sanotaan:

„Kun sota voi kestää arviolta kahdeksan kuukautta (bei der nicht absehbaren Dauer des Krieges), on toimenpiteet suunniteltava etäistä tulevaisuutta silmälläpitäen. Me emme tiedä, kuinka monta napaseutu talvea meidän on täällä vietettävä.“

Dietlin kirjelmästä käy edelleen jääväämättömästi ilmi se tosisuus, että saksalaisia sotaväkeä muonitetaan Suomen väestön kustannuksella.

Suomalaisen prikaatin tuho Donilla

Neuvostoliiton Tiedotustoimiston tiedonannossa heinäkuun 31 päivä ilmoitetaan, että Donilla, Kletska ja Kasakkakylästä lounaaseen, hitleriläiset lähettivät hyökkäykseen saksalaisten hyökkäysvaunujen tukeman suomalaisen jalkaväkiprikaatin. Neuvostojoukot torjuivat hyökkäyksen ja tuhosivat useita satoja suomalaisia.

Näin siis alkavat näkyä Hitlerin ja Mannerheimin vierailuilla ja vastavierailuilla tehtyjen vastavierailuilla tulokset. Suomen herroille ei riitä se, että Suomen miehiä tapetaan tuhantoina Karjalan metsissä, vaan he kiirehtivät lähettämään kokonaisia prikaateja Itä- ja Etelä-Suomelle. Sen pahempi niille Suomen armeijan sotilaille, jotka joutuvat lähtemään lahdattaviksi Etelä-Venäjän lakeuksilla käytävissä suufissa tuhoamistoimissa.

Suomalaisten joukko-osastojen häittäminen Donin aroille osoit-

Suomen kansan sananlaskuja

„Ei Mannerheimi Tannerheimin silmää puhkase“

taa hidasjärkisimmällekin suomalaiselle ainakin sen, että tässä sodassa ei Suomen puolelta ole kysymys minkäänlaisesta „isänmaan puolustuksesta“, vaan typerän rikollisesta seikkailusta.

Jokainen suomalainen tietää, että Suomen raja ei kulje Do-

nilla. Se ei kulje eikä tule kulkemaan myöskään Neuvostoliitolta väliaikaisesti anastetuilla Karjalan mailla. Painakoon tämän mieleensä jokainen Suomen armeijan sotilas, joka tahtoo säästyä varmalta kuolemalta, rosvojen kohtalolta.

Kenraali Dietl hermostuu

Punaisen armeijan joukko-osastojen käsiin on joutunut Suomessa olevien saksalaisten joukkojen ylipäällikön Dietlin antama ohjekirjelmä maaliskuun 15 päivästä 1942. Kirjelmä koskee „joukkojen kasvatusa“.

Mikä on pakottanut saksalaisen rosvoapäällikön huolehtimaan hurttiensa „kasvatuksesta“?

Osoitautuu, että saksamannit ovat hyvin tyytymättömiä oloonsa siinä „vihreässä helvetissä“, joksi he Lapin korpia nimittävät. Valittavat huoltoja kehnoksi. Dietl toteaa, että yksinpä upseeritkin ilmaisevat tyytymättömyytään, käyttäen virallisissa tie-

doituksissaan „superlatiivista“ eli räikeätä kieltä, puhuen „arveluttavasta asiantilasta“, „erittäin suuresta vaarasta“, „tuntuva huononemisesta“, selittäen, että „he eivät tahdo enää vastata mistään“ j.n.e. Mutta sama Dietl ei voi hillitä itseään käyttämästä samanlaista „superlatiivista“ ja myrkyllistä kieltä, haukkuessaan tuollaisia upseereita „saboteeraajiksi“ ja „niskoteliijoiksi“, väittäessään heidän toimivan periaatteen mukaan: „Meidän jälkeemme vedenpaisumus“.

Miten natsikenraali Dietl sitten kärkee kasvattamaan sotilaitaan?

Hän kärkee ensiksikin sano-

maan heille, että „Saksa on köyhä monista välttämättömistä raaka-aineis-

ta, minkävuoksi monilla alueille on muodostunut hätätila.“

Toiseksi, Dietl luulee voivansa „kasvattaa“ saksalaisia sotilaita sellaisella selityksellä, että „sota tulee kestämään monta vuotta.“

Ohjekirjelmän 3. kohdassa sanotaan:

„Kun sota voi kestää arviolta kahdeksan kuukautta (bei der nicht absehbaren Dauer des Krieges), on toimenpiteet suunniteltava etäistä tulevaisuutta silmälläpitäen. Me emme tiedä, kuinka monta napaseutu talvea meidän on täällä vietettävä.“

Dietlin kirjelmästä käy edelleen jääväämättömästi ilmi se tosisuus, että saksalaisia sotaväkeä muonitetaan Suomen väestön kustannuksella.

Kirjelmän 4. kohdassa näet

edetään, että saksalaiset joukko-osastot lähetetään jos jonkinlaisia hankkeita eli „besorkkaajia“ (Besorger), „ylösostajia“ (Aufkäufer) ja erikoiskomennuskuntia (Sonderkommandos) eri puolille Suomea hamstraamaan.

Dietl ei suinkaan tuomitse Suomessa harjoitettavaa „besorkkausta“. Hän tähdentää ainoastaan sitä puolta, että tuon

erä erä joukko-osastot eivät saa olla keskitettyä, vaan ne on jaettava eri joukko-osastoihin. Hän kokee, että Suomessa rohmattu ta-

Ja sitähän ne tahtovat Suomen huoltoherratkin, jotka useampaan kertaan ovat koettaneet valehdella kansalle, että saksalaisia ei muka syötetä nälkäänäkevän Suomen väestön kustannuksella. Kun saksamanni saa muonansa suoraan n.s. „kansanhuollon“ varastoista eikä kiertele sitä itse rohmuaamassa ja hamstraamassa suoraan tuottajilta, voidaan saksamannin kestitseminen pitää paremmin salassa kansalta.

Lopuksi kenraali Dietl kehoittaa oloonsa ja ruokiinsa tyytymättömiä saksamannejaan „ottamaan suomalaisista oppia vaatimattomuudessa“.

Totisesti Sellainen „vaatimattomuus“, joka sietää Suomen miesten tapattua ja sil-

ruokana, Suomen kansalle täysin vieraan ja väärän sekä kaiken lisäksi toivottoman asian puolesta, tyytyä kuritushuonevangin muonaan; sellainen „vaatimattomuus“, joka sietää röhkeiden vierasmaalaisten rehentelijäin isännöidä ja kukkoilla maassaan mielin määrin, viedä kansaltaan leivän suusta, ahdistella vaimojaan ja turmella morsiamiaan — se näyttää tosiaankin olevan kaiken (ihimillisen vaatimattomuuden huippu).

Mutta itse asiassa se ei ole vaatimattomuutta. Se on orjan alistuvaisuutta. Se on suomalaisen sotilaan mainetta tahriva häpeä, josta hän voi pestä itsensä puhtaaksi ainoastaan sillä ehdolla, että suoristaa selkensä ja nousee taisteluun saksalaisia maansa ja kansansa raiskaajia vastaan.

Amerikan lehdet vaativat SODAN JULISTAMISTA SUOMELLE

NEW YORK. Suomen konsulivirastojen sulkemisen johdosta Yhdysvalloissa sanomalehdistö on vilkkaasti käsitellyt Amerikan ja Suomen välisiä suhteita. Bostonissa ilmestynyt vaikutusvaltainen lehti „Christian Science Monitor” huomauttaa, että

„konsulivirastojen lakkauttaminen on suomalaisille uutena muistutuksena siitä, että heidän nykyinen politiikkansa ottaa heiltä pois mahtavan suojelijan ystävyyden”.

„NEW YORK HERALD TRIBUNE” kirjoittaa: „Yksi asia on selvä: Kun Amerikan diplomaattiset suhteet Suomeen osottautuvat jarruksi meidän maamme sotilaallisille ponnisteluille, kun niistä tulee uhka Venäjän puolustukselle, niin ne tullaan keskeyttämään päättävästi ja em-pimättä. Yhdysvallat eivät voi sallia Venäjän kukistumista”.

„DAILY WORKER” kirjoittaa:

„On pantu alulle lujempi politiikka Helsinkiin ja Vichy'in nähden. Tämä alkua on välttämätön osa meidän valmistamamme läntisen rintaman avaamiselle. On joudutettava meidän sotilaallisten valmistelujemme vauhtia, ja niihin kuuluu myös sodan julistaminen Helsingille”.

„Göteborgs Handelstidningin” julkaisema huomattava kirjoitus

TUKHOLMA. „Göteborgs Handelstidning” julkaisee tunnetun neuvostoliittolaisen kirjailijan Ilja Ehrenburgin kirjoituksen, joka Ruotsissa on otettu vastaan suurella mielenkiinnolla. Lainaamme kirjoituksesta seuraavan otteen:

„Eivätkö venäläiset hyökänneet vuonna 1939 pienen Suomen kimppuun? On aika puhua asiat selviksi. Minä ymmärrän, että vuonna 1939 saattoi Suomessa olla talonpoikia, metsänhakkajia ja kalastajia, jotka vilpittömästi luulivat puolustavansa kotimaataan venäläistä imperialismin vastaan. Niin ei tietenkään luullut entinen venäläinen upseeri Mannerheim. Niin ei luullut myöskään Tanner. On naurettava ja järjetön sellainen ajatuskin, että Venäjä olisi tarvinnut maata. Me olimme suorittamassa mitä vaikeinta tehtävää: me olimme kyntämässä uutispeltomme ja raivaamassa viljelemättömiä maita. Mutta tiesimme jo silloin, mistä meitä uhkaa vaara. On yksi sana: „Leningrad”. Se selittää paljon jokaiselle, joka tahtoo ymmärtää.

Pieni maa voi olla hyvin rauhallinen maa, mutta se voi olla myöskin ärhentelevä rakki. Pieni maa voi tulla päällekkäiskäsen ponnahduslaudaksi. Suomalainen selluloosa tahi Helsingin talot eivät meitä suinkaan hokutelleet. Me olimme huolissamme Leningradin kohtalosta. Vuoden 1941 kesä osoitti, että me olimme oikeassa talvella 1939. Silloin suomalaiset puhuivat oman maansa puolustamisesta, Sibeliuksesta ja Sortavalan hädänalaisista kalastajista. Kaksi vuotta myöhemmin he muuttivat puheenaihetta: he alkoivat puhua „Suur-Suomesta”, suomalaisista heimoista, jotka muka asuttavat Venäjää Uraliin saakka. He eivät puhuneet enää Sortavalan, vaan Leningradin kohtalosta. Mikä Suomi siis oli? Riippumatonko, rauhaarakastava maa?

ENGLANNIN ILMA-ASE TOIMINNASSA

TUHOISIA ILMAHYÖKKÄYKSIÄ
HAMPURIIN

Heinäkuun 27 päivän vastalla yönä suuret englantilaiset pommittajakoneiden yhdistelmät tekivät tuhoisan hyökkäyksen Hampuriin. Hyökkäys onnistui hyvin. Reuterin tietotoimisto ilmoittaa, että Hampurin pommittamiseen osallistui enemmän lentokoneita kuin saksalaisten kaikkien voimakkaimpaa hyökkäyksen Englantia vastaan.

Heinäkuun 29 päivän vastalla yönä suuret englantilaiset pommittajakoneiden yhdistelmät pommittivat toistamiseen Hampuria. Kaupungissa sytty useita valtavia tulipaloja. Samaan aikaan pommitettiin lentokenttiä Hollannissa, rautateitä ja muita sotilaallisia kohteita Ranskassa.

Rosvo ansaitsee

(Jatkoa 1. siv.)

Punainen armeija tulee kohtamaan mannerheimiläisen rosvon ja lahtarina jokaista Suomen armeijan sotilasta, joka ei nyt teoillaan osoita, että hän ansaitsee muullaista kohtelua Suomen armeijan sotamiehenä. Hän on saastayä jokaista mannerheimiläistä lahtaria odottavalta säälimättömältä kostolta muuten kuin silloin ehdolla, että kieltäytyi tulemasta upseereittensa käskeä lähtee pois rintamalta Suomen rajojen taakse tahi antautuu punaisen armeijan vangiksi.

Tahi ponnahduslauta pääleikkaukselta varten? Voidaanko uskoa Hitlerin kättä? Voidaanko uskoa miehiä, jotka ovat ponnelleet jalkoihinsa Tanskan, Norjan ja jotka muka tahtovat puolustaa Suomen riippumattomuutta. Valhe ei koeta edes tekeytyä uskottavaksi.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Perjantaina
elokuun 7 pñä

MITEN NEUVOSTOMAAN VIHOLLISIA TUHOTAAN

(OTTEITA NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTON TIEDONANNOISTA)

Heinäkuun 31 päivänä neuvostoilmavoimat eri rintamilla tuhosivat tai vaurioittivat 50 saksalaista hyökkäysvaunua, 330 sotilasta ja taistelutarvikkeita kuljettanutta autoa, 45 miehen kuorma-autoa, vaimensivat 20 it-patterin tulen, räjäyttivät 2 ampumatarvikkeita ja 2 ammusvarastoa, tuhosivat yhden junan, hajoittivat ja osittain tuhosivat kolme vihollisen jalkaväijäljoukkoa.

Tsytkskajan seuduilla saksalaisten vihollinen tuhoi useita jalkaväijäljoukkoja. Neuvostojoukot torjuivat vihollisen hyökkäyksiä ja eräällä rintamalla tekivät vastahyökkäyksiä vihollisen hyökkäysvaunu- ja miehenosastoja vastaan. Eräs jalkaväijäljoukko torjui päivän kuluessa saksalaisten hyökkäyksen. Ilmalla, neuvostojoukkojen kiivaan ilmapommituksen jälkeen, saksalaiset tekivät useita hyökkäysyrityksiä. Saksalaiset tulivat vastaan kiivaalla kranaasilla ja kivääritulella. Meidän 6 hyökkäysvaunua ja 900 miestä kaatuneina ja haavoittuneina hitleriläiset peräänkiväivät.

Tsytkskajan seuduilla, Donin etelärannalla, jatkuvat kiivaat taistelut. Eräällä rintamalla vihollinen menetti päivän kuluessa 11 hyökkäysvaunua, 6 panssariautoa, 14 tykistöä ja 17 konekivääriä. Taistelusta kaatunut ja haavoittunut saksalaisten sotamiestä ja upseereita.

Kushevskajan ja Salskin seuduilla neuvostojoukot kävivät sitkeitä taisteluita vihollisen ylivoimaa vastaan. Erittäin kiivaaksi muodostui taistelu

erään joen ylimenopaikan luona. Neuvostojoukot tuhosivat täällä 1,500 saksalaista. Taistelutantelelle jäi useita kymmeniä tuhottuja saksalaisia hyökkäysvaunuja. Yhtä kiivaita olivat taistelut myöskin Salskin seuduilla, jossa vihollinen on suuren mieshukan hinnalla päässyt hiukan etene-mään.

Voroneshin luona neuvostojoukot ovat linnoittautuneet saavuttamiinsa asemiin. Aktiivisesti toimii tiedustelu. Kaupungin eteläpuolella vihollinen yritti hyökätä neuvostojoukkojen asemia vastaan, mutta lyötiin takaisin suurta mieshukkaa kärsien. Neuvostojoukkojen tykistö tuhosi 70 saksalaisten konekivääripesäkettä, kranaatinheitinpatterin, ammusvaraston ja lähes komppanian vihollisen sotilaita. Neuvostoilmavoimat tuhosivat vihollisen junan ja suuren ammusvaraston.

Tsytkskajan seuduilla neuvostojoukot ovat muutamassa päivässä tuhonneet 4,000 saksalaista sotamiestä ja upseeria, 10 tykkiä, 30 kranaatinheitintä ja muuta aseistusta. Punaisen armeijan sotilaat taistelevat synnyinmaansa puolesta henkeään säästämättä. Luutnantti Trusovin joukkue torjui viisi vihollisen hyökkäystä tuhoten 200 hitleriläistä.

Kushevskajan seuduilla eräs neuvostojoukkojen yhdistelmä on aiheuttanut saksalaisille suuria tappioita. Yksistään yksitämän yhdistelmän joukko-osastoista on kolmen päivän aikana tuhonnut 1,800 hitleriläistä, 5 hyökkäysvaunua, 18 tykkiä, 25 kranaatinheitintä ja paljon muuta aseistusta.

Korjalan rintamalta

Saksalaisten hyök- käys lyöty takaisin

Elokuun 2 päivänä saksalaiset tekivät eräällä rintamansallalla hyökkäyksen neuvostojoukkojen asemia vastaan. Tykki- ja kranaatinheitintulen tukemat fascistit kuljivat taajoiissa riveissä päästellen ilmoille viljejä huutoja. Luutnantti Akimkinin joukkueen puna-armeijalaiset päästivät vihollisen muutaman kymmenen metrin päähän ampuhautoistaan ja vasta sitten avasivat tuhoisan kiväärin ja konekiväärin tulen. Taistelutantelelle jäi 100 kaatunutta saksalaista. Neuvostosotilaat saivat tässä taistelussa kahdeksan konepistoolia, paljon kiväärejä, käsikranaatteja ja muuta sotasaalista.

Karpaatti-Ukrainassa toimii 10,000 sissiä

Lontoo. Sanomalehti „Sunday Times” tiedottaa, että Karpaatti-Ukrainassa (Tšekkoslovakiassa) toimii 10 tuhatta sissiä. Viime kuun aikana sissit tuhosivat 13 junaa, 19 lentokoneita, 34 hyökkäysvaunua, 121 autoa, 12 panssariautoa, 19 ammusvarastoa, 9 naftavarastoa, 93 polttoainesäiliövaunua ja yhden rautatieaseman. He tappoivat ja haavoittivat useita tuhansia unkarilaisia sekä saksalaisia sotamiehiä ja upseereita ja saivat haltuunsa paljon arvokasta sotamateriaalia.

Suomen kansan sananlaskuja

Alikersantti Aitto Antikainen ei säästynyt huollossakaan karjalaisten sissien hyökkäykseltä. Hän haavoittui. Mutta siitä huolimatta häntä tuurasi paremmin kuin hänen omaisensa saattoivat odottaakaan. Hän joutui näet Punaisen armeijan vangiksi. Hänen haavansa hoidettiin. Nyt hän on kiitollinen Neuvostovallalle hänen osakseen tulleesta jalomielisestä kohtelusta ja katuu sitä, että on ottanut osaa ryöstöretkeen Neuvostomaan työläisten ja talonpoikain isänmaata vastaan. Aikaisemmin on lehdessämme julkaistu Aitto Antikaisen kirje omaisilleen.

„Kyllä Suomen on pian lopetettava sotiminen, jollei hyvällä, niin pahalla“

Punaisen armeijan puolelle siirtynyt Ikaalisten Kavelahdesta kotoisin oleva 22. Erillisen pataljoonan sotamies Juho Viitanieniemi, joka on aikaisemmin oleskellut Kanadassa, kirjoittaa ystävättärelleen Leena Väyryselle, osoite Collas st. 1212, Toronto, Ont., Canada:

Rakas Leenal!

Terveiseni nyt täältä suuresta Neuvostoliitosta sinne Ikaasi Kanadaan. Siitä on kulunut jo pitkä aika, kun olen sinulle kirjoittanut. Kun olin Suomessa, niin ei voinut kirjoittaa, sillä suhteet sinne olivat katkenneet. Sodan alussa sain minäkin kutsun astua armeijaan. Olin kuitenkin päättänyt, että en taistele Neuvostoliittoa vastaan. Aluksi piileskelin kotonani noin 3 kuukautta ja sitten jouduin kiinni. Minulle annettiin 2 vuotta kuritushuonetta. Mutta kun Suomesta rupesi

miehet loppumaan, niin niiden herrojen täytyi ruveta viemään rintamalle meitä vankejakini. Meidät lähetettiin rintamalle tämän vuoden maaliskuussa. Meistä vangeista oli kokoonpantu kokonainen 22. Erillisen pataljoona. Näin siis meitä työläisiä, rintamakarkureita sekä metsäkaartilaisia yritettiin lähettää taistelemaan Punaista armeijaa vastaan, mutta suuri joukko poikia on palannut takaisin Suomen korpiin liittyäkseen metsäkaartiin. Osa siirtyi Neuvostoliiton puolelle.

Olot Suomessa on mitä kurjimmat. Nälkä on jokapäiväinen vieras. Kaikista ruoka- ja vaatevaroista on kova puute. Korttiannoksiakin on hyvin vaikea saada. Suomen kansa on kyllästynyt sotaan. Nälkäkuolema on edessä, sillä kevätkylvöt suurelta osalta jäivät tekemättä. Kaatuneitten lukumäärää ei virallisesti hallitusherrat ole ilmoittaneet, mutta miehistön arvion mukaan on tässä sodassa kaatunut noin 200 tuhatta miestä. Haavoittuneita on sairaalat täynnä, invaliideja melkein jokaisessa kodissa. Olot rintamalla ovat mitä kurjimmat. Sotilaitten keskuudessa on paljon sairautta, mikä johtuu ruoan heikkoudesta.

Kyllä se niin on, että jos ne pojat eivät älyä pian tehdä pesäeroa Mannerheimin Suur-Suomi-haihatteluista, niin harvapa se taitaa olla, joka vielä kotiansa takaisin tervennä palaa. Neuvostoliitolla on voimaa ja kun sitä vielä tukee sellaiset vallat kuin Amerikka, Englanti ja Kanada, niin kyllä Suomen on pian lopetettava sotiminen, jollei hyvällä niin pahalla. Siis terveisin, rakas Leenani.

Viitanieniemi juho

Natsien kätyrit ahtaalle Ruotsissa

Tukholma. Suuren yliopisto- ja teollisuuskaupungin Lundin ammattiliittoyhtymän johto on osoittanut ammattiliittojen keskusjärjestölle julkilausuman, jossa vaaditaan, että kaikkia fascistien kannattajia kohdeltaisiin vakoilijoina ja heidät erotettaisiin vastuunalaisista viroista.

TYÖMIEN TAPPOI 11 OHRANAA

Lontoon radio ilmoitti äskettäin:

„Saksan Gestapon miehet yrittivät vangita Belgiassa erästä kemiallisen tehtaan työläistä, jota epäiltiin sabotaashista. Tämä työmies sulkeutui asuntoonsa ja teki Gestapon ohranoilta päättävää vastarintaa, tappaen näistä 11 miestä.“

HITLERIN ARMEIJAN HUPENEE

ALAIKAISET NUORUKAISET JA INVALIDIT AJETAAN RINTAMALLE

Täydentääkseen Itärintamalla hupenevaa armeijaansa Saksan armeijan ylijohd on kutsunut aseisiin vuonna 1920 syntyneet nuorukaiset. Samoin on kutsuttu armeijaan kaikkien ikäluokkien miehet, jotka aikaisemmin on terveydellisistä syistä vapautettu sotapalveluksesta.

SAKSALAISESSA KOULUSSA

Opettaja: „Sanohan Hana, missä maassa väestö lisääntyy kein nopeimmin.“

Oppilas: „Venäjällä.“

Opettaja: „Mistä sinä tulet laista roskaa olet päähäsi saanut senkin nulikka?“

Oppilas: „Sehän on hyviä yksinkertainen juttu. Vuonna 1941 tohtori Göbbels ilmoitti että Punainen armeija oli täydellisestä tuhottu mutta vuonna 1942 Punainen armeija oli jo syntynyt uudestaan ja taistelee niinkuin alkamies.“

TOTTUMUS

„Minkä vuoksi Mannerheimin majan tiedonannossa sanottiin, että Karhumäen suunnalla käydyissä taisteluissa suomalaiset menettivät lähestään 130 miestä?“

„Etkös sinä nyt tuota hoksaa! Jos siinä olisi sanottu, että meillä on 13,000 miestä, niin kaikki ajattelisivat, että niitä on mennyt 130,000.“

SUO SIELLÄ, VETELÄ TÄÄLLÄ

„Kun minut lähetettiin rintamalle venäläisiä vastaan, niin tekeydyin sairaaksi. Minulle sanottiin, että kyllä siellä parannetaan. Seuraavana päivänä minä tunustin, että olen terve kuin pukki, mutta lähetettiin kuitenkin. Olisi pitänyt tekeytyä huoleksi. Mitäs luulet Kalle, olisiko se auttanut?“

„Mitä vielä, hullujahan tällä joulutarvitaankin.“

KOULUSSA

Opettaja tutkinnolla: „Mitä teotte kertoa Itä-Karjalasta?“

Oppilas: „Ei mitään hyvää, siellä on minulta kaatunut isä ja veljeä.“

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Maanantaina
elokuun 10 pnä

Suomalainen sotilas! Jos haluat säästää henkesi, niin käännä selkäsi Mannerheimin ryöstöpolitiikalle, lähde kotiisi, tai antaudu vangiksi!

KUOLEMAN OMAT

Suomen armeija on menettänyt tässä sodassa 200,000 miestä kaatuneina ja rampoina. 200,000 Suomen miestä on jo tähän mennessä sortunut sen rikollisen ryöstösodan uhreina, jolle he ovat antaneet kannatuksensa, alennuksessaan nöyrästi tottelemaan Mannerheimin lahtariupseerien käskyjä.

Sama kohtalo — kuolema ja vapautuminen — odottaa kaikkia niitä vielä toistaiseksi eloonjääneitä Suomen armeijan sotilaita, jotka eivät ole mitään oppineet 200,000 asetoverinsa tuhoutumisesta ja jotka eivät ole ottaneet kuoleviin korviinsa Punaisen armeijan taholta tehtyjä varoituksia sekä nälän ja kurjuuden koukussa kamppailevien omaistensa hätähuutoja, eivät ole kääntäneet selkäänsä Mannerheimin ryöstöarmeijalle, lähteneet kotiin tai antautuneet vangiksi.

Punaisen armeijan joukko-osastot ja Karjalan sissit tulevat entistä säälimättömämmin jatkamaan mannerheimiläisten sotamiesten ja upseerien tuhoamista, joukkomitassa ja yksitellen, niin kauan kuin yksikin heistä polkee Neuvostoliiton työläisiltä ja talonpojilta ryöstetyn maan kamaraa.

Suostuttelujen ja selittelyjen aika on nyt ohi. Se suomalainen työmies ja talonpoika, joka ei vielä nytkään tahdo ymmärtää,

(Jatkuu 3. siv.)

Sotavangit kirjoittamassa vetoomustaan Suomen armeijan sotilaille

Kuvassa nähdään: Lauri Roivanen, Juho Viitanieniemi, Emil Heikkinen, Jaakko Vähäperkiö, Pauli Nurmi, Olavi Laine, N. Leitto, Matti Moilanen ja Matti Keinonen.

„Jos se on totta, mitä uutisissa kerrotaan“

Sotamies Ahti Tapio Nummille, 9 Kpk 5835, kirjoittaa Sylvi Numminen, Turku, Korppolaismäki 18 C:

„Olemme saaneet nyt taas olla rauhassa venäläisten lentokoneilta. Näitä on mennyt taas niin paljon koneita. Kyllä luulisi niiden nyt jo uupuvan kun niin paljon aina häviää, jos se on totta mitä uutisissa kerrotaan.“

Tuo „jos se on totta“ on hyvin tarpeellinen varaus. Onneton se, joka uskoo Mannerheimin pää-

majan tiedonantoihin. Jos se olisi totta, mitä nuo ammattivalehtelijat ovat sodan kestäessä koettaneet syöttää Suomen kansan uskottavaksi, niin Neuvostoliitolla ei olisi enää pitkään aikaan ollut ainoatakaan lentokonetta, ei ainoatakaan hyökkäysvaunua eikä yhtään sotilasta. Totta on se, että Neuvostoliitolla on aivan riittämiin sekä koneita että miehiä tuhotakseen kaikki ne suomalaiset sotilaat, jotka eivät ajoissa lähde pois Neuvostomaan kamaralta.

MITEN NEUVOSTOMAAN VIHOLLISIA TUHOTAAN

(OTTEITA NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTON TIEDONANNOISTA ELOKUUN 3 JA 7 PÄIVÄN VÄLISELTÄ AJALTA).

Elokuun 3 päivänä Itämerellä on upotettu 6,000 tonnin kantoinen saksalainen kuljetusalus.

Kletsjakan seuduilla neuvostojoukot torjuivat vihollisen hyökkäyksiä ja antoivat viholliselle vastaiskuja. Eräs jalkaväkiosasto tuhosi aktiivisissa taisteluissa yli 1,000 saksalaista sotamiestä ja upseeria. Tämän joukko-osaston sotilaat valtasivat viholliselta 30 kranaatinheitintä, 4 tykkiä, 300 kivääriä, 8,000 patruunaa ja suuren määrän kranaatteja.

Kushevskajan seudulla käytiin erittäin verisiä taisteluja. Eräs kylä siirtyi päivän kuluessa kolme kertaa käsistä käsiin. Vihollinen menetti näissä taisteluissa 7 hyökkäysvaunua ja 800 miestä.

Elokuun 3 päivänä yöstä neuvostojoukot kävivät Kletsjakan seudulla taisteluja saksalaisten hyökkäysvaunujen tukemaa italialaista jalkaväkidiivisionaa vastaan. Neuvostojoukot löivät takaisin kaikki italialaisten hyökkäykset tuhoten 2,000 sotamiestä ja upseeria, useita hyökkäysvaunuja, 30 tykkiä, 200 autoa ja 4 radioasemaa.

Leningradin rintamalla neuvostojoukot valtasivat elokuun 4 p:nä erään asutuskeskustä. Vihollinen menetti taistelussa useita satoja miehiä. Neuvostojoukot saivat suuren sotasaaliin.

Elokuun 5 p:nä neuvostojoukot Kletsjakan seudulla kävivät puolustustaisteluja ja löivät takaisin kaikki saksalaisten hyökkäykset. Vihollinen menetti näissä taisteluissa 8 hyökkäysvaunua sekä noin 1,200 sotamiestä ja upseeria.

Elokuun 5 päivän yönä kubaalaiset kasakat valtasivat takaisin kylän, jonka saksalaiset olivat päivällä saaneet haltuunsa. Rohkeat ratsamiehet tuhosivat yli 600 saksalaista.

KARJALAN RINTAMA

KARJALAN SISSITAISTELIJAT ANTAVAT TUHOISIA ISKUJA VIHOLLISELLE

Karjalan metsissä suomalaisten ja saksalaisten sotajoukkojen selkäpuolella toimii nykyään monin verroin enemmän sissitaistelijoita kuin viime vuoden kesänä ja viime talvena.

Eräs „Taistelukutsu“-niminen sissiryhmä hävitti 40 päivän aikana 12 autokuormallista tykinammukkaa, poltti 2 siltaa, tuhosi 5 henkilöautoa, 11 saksalaista upseeria ja suuren joukon saksalaisia sotilaita sekä useita suomalaisten valtion virkamiehiä.

Samana ajan sisällä toinen „Eteenpäin“-niminen sissiryhmä tuhosi 8 vihollisautoa, jotka olivat täynnä sotilaita ja ammuksia, poltti 4 siltaa ja tuhosi 84 suomalaista sotamiestä sekä 12 upseeria.

Sissiryhmä „Punainen onegalainen“ tuhosi suomalaisen varuskunnan eräässä kylässä.

Hyökkäys saksalaisten lentokentälle

TUHOTTU JA VAURIOITETTU 22 VIHOLLISEN LENTOKONETTA

Neuvostolentäjät tekivät äskettäin hyökkäyksen saksalaisten lentokentälle. Hyökkäys oli niin yllättävä, ettei yksikään vihollisen lentokone kyennyt nousemaan ilmaan. Neuvostolentäjät tuhosivat 10 pommittajakonetta ja 4 hävittäjää.

Neljän tunnin kuluttua neuvostolentäjät hyökkäsivät toistamiseen samalle lentokentälle. Tämän hyökkäyksen tuloksena oli 8 tuhatta ja vioitettua vihollisen lentokonetta. Neuvostolentäjät eivät menettäneet ainoatakaan konetta.

Karjalan rintaman toisella lolkalla neuvostolentäjät tuhosivat kahdessa ilmatäistelussa 7 viholliskonetta. Eräs toinen ryhmä hajoitti ja osittain tuhosi vihollisen kuormaston, johon kuului 30 kuorma-autoa ja 20 hevoskuormaa.

SUOMALAISTEN VARUSKUNTA KIIMASJÄRVellä TUHOTTU

Karjalan sissitaistelijat tuhosivat äskettäin valko-suomalaisten varuskunnan Kiimasjärven kylässä. Eräs sissiryhmä hyökkäsi äkkiarvaamatta kylään ja tuhosi siellä olevat suomalaiset upseerit ja sotamiehet viimeistä miestä myöten.

100 HITLERILAISTA SAANUT SURMANSA

Saksalaiset tekivät kaksi hyökkäysyritystä aliluutnantti Sidoron joukkueen puolustamia asemia vastaan. Ensimmäistä hyökkäystä saksalaiset tukivat tykki- ja kranaatinheitintulella ja toista ilmapommituksella. Aliluutnantti Sidoron joukkue löi takaisin saksalaisten hyökkäyksen tuhoten 100 saksalaista sotamiestä ja upseeria. Saksalaiset jättivät taistelupaikalle kevyen konekiväärin, pistooleja, kivääreitä, kranaatteja, paljon patruunia ja räjähdyspanoksia.

Sotavangit kirjoittavat kotiin

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme heidän kirjeitään omalleen ja tuttavilleen sekä ruotutovereilleen.

Pyydämme lehtemme lukijoita lähettämään terveiset vankien kirjeiden otsikoissa mainituille henkilöille sekä joukko-osastoille.

Herra Roivanen, Orivesi, Kiiänmäki.

Terveiset kotiin!

Paljon terveisiä Neuvostoliitosta kotiin. Kun oloimme kävi siellä rintaamalla vallan sietämättömäksi, niin tulimme tänne Neuvostoliiton puolelle. Täällä on minulla hyvä olla, on ruokaa ja kaikkea mitä ihminen tarvitsee. Äiti ja isä, olkaa huolehtineet kaikkien hyvin. Kyllä me vielä kerran tavataan. Siis hyviä ja monet terveiset!

Poikanne Lauri.

Erillisen pataljoonan sotamies Lauri Roivanen.

Herra Matikainen, Laskela.

Rakas kotiväki! Lähettän lämpimät terveisetni. Olen sotavankina ja liekeksi haavoittunut, mutta tunnen itseni paljon terveemmäksi. Toivotaan, että siellä selustaan kuin myös rintamalla aloitetaan voimakkaampi toiminta, jotta saavuttamiseksi, jotta pikemmin saisimme tavata omaisemme. Siis pikaisiin näkemiin.

Kersantti Matti Keinonen.

35 Rajavartiopataljoonan pojat

Toverit ruotukaverit Arvo Leinonen, Eino Leinonen, Jalmari Mänttä, Väinö Korpua, Unto Leinonen, Viljo Björkbacka y.m. Olen nyt täällä Neuvostoliitossa sotavankina. Minua on kohdeltu hyvin ja ruokaa ja tupakkaa saa tarpeeksi. Kaikki puheet Neuvostoliitosta ovat siis silkkaa pöpelöä. Toivon, että tekin heitätte meidän puolelle.

Sotamies Aulis Verho.

Lempi Puuronen, Härmä, Lahti.

Terve siskol!

Terveiseni täältä Neuvostoliitosta. Poika voi hyvin ja partakasvaa. Alkaa olko huolissanne, sillä se naarmu, jonka partioireillä sain, täällä sairaalahoidossa pian paranee.

Lähetä sitten terveiset veljelleni Yrjöle. Pyydä myös korp-raali Lyytikäistä lähettämään ne minun kampeeni pois sieltä joukko-osastosta. Hänen osoitteensa on 3 Kpk 4322. Voi hyvin!

Tervehtien Eino.

Sotamies Eino Luomansuu, JR 52 8. komppania 2. joukkue.

Sotamies Eino Luomansuu

KUOLEMAN ...

(Jatkoa 1. siv.)

JOUKKOLIIKE AMERIKASSA

toisen rintaman muodostamisen puolesta

New York. Äskettäin on New Yorkin suurimmassa salissa Madison Square Gardenissa, pidetty New Yorkin Tuotannollisten ammattiliittojen Kongressin järjestämä joukkokokous, johon osallistui 35 tuhatta henkeä. Kokouksen osanottajat vaativat toisen rintaman viivyttämättä muodostamista Eurooppaan. Kokouksen tunnuksena oli: „Täysi kannatuksemme presidentille toisen rintaman viivyttämättä muodostamisessa“.

New York. Yli 100 ammatillisten järjestöjen johtohenkilöä Pittsburgissa on lähettänyt sähkösanoman Rooseveltille. Sähkösanomassa vaaditaan „pikaisia toimenpiteitä toisen rintaman muodostamiseksi“.

Kansan levottomuuksia Kroatiaassa

Piiritystila Zagrebin piirikunnassa

PAVELITSHIN HALLITUS PAENNUT ZAGREBISTA

Istanbul. Tänne saapuneiden tietojen mukaan on niinsanottuun Kroatian kuningaskuntaan kuuluvan Zagrebin piirikunnan alueella puhjennut suuria levottomuuksia. Useissa kylissä on tapahtunut verisiä yhteenottoja talonpoikien ja ustas-hijoukkien välillä. Useissa kylissä talonpojat ovat vanginneet ja kansanoikeuden tuomioiden perusteella ampuneet Pavelitshin kavaltajahallituksen edustajia. Koko piirikunta on julistettu piiritystilaan.

Väestön keskuudessa syntyneet levottomuudet ja jugoslaviaalaisten sissien aktiiviset taistelutoimet Kroatian kaakkoisilla seuduilla ovat aiheuttaneet hermostuneisuutta Pavelitshin niinsanotun hallituksen keskuudessa. Hitlerin kroatialaiset sätkyäjät täy-

dentävät kiireesti armeijansa rivejä.

Sanomalehti „Deutsche Zeitung in Kroatien“ myöntää, että kansanjoukkojen mieliala on suuresti lamaantunut puutteen vuoksi. Lehti kirjoittaa, että loputtomissa jonoissa voidaan alinomaan kuulla ilkeämielisiä viranomaisten sättimistä. Taistelua varten tyytymätöntä väestöä vastaan alkoivat pavelitshilaiset jo kesäkuun lopulla perustaa erikoista santarmikuntaa utashilaisen miliisin lisäksi.

Lontoo. Belgradista ilmoitetaan, että Zagrebin piirikunnassa syntyneiden levottomuuksien johdosta on Pavelitsh siirtänyt niinsanotun Kroatian kuningaskunnan pääkaupungin Zagrebista Banja Lukaan.

RANSKAN KOMMUNISTISEN PUOLUEEN JULISTUS

Lontoosta saapuneen tiedon mukaan on kaikkialla miehittämättömillä Ranskan alueilla laajalti levitetty Ranskan kommunistisen puolueen julistusta, jossa m.m. sanotaan:

„Ratkaisevan taistelun hetki lähenee. Pian lyö hetki, jolloin ranskalaiset isänmaanystävät voivat ase kädessä karkoittaa anastajan meidän isänmaamme kamaralta. Hitlerin on pakko lähettää Neuvostoliittoon viimeiset reservinsä, invaliideja ja rampoja myöten, ja ainoastaan hänen sotajoukkojensa rippeet jäävät vielä Ranskan kamaralle. Silloin on ranskalaisten isänmaanystävien aika nousta kapinaan, tarttua aseisiin ja aloittaa taistelu saksalaisten ja italialaisten fascistien karkoittamiseksi Ranskan rajojen ulkopuolelle.

Työläisten on estettävä Hitleriä käyttämästä Ranskan teollisuutta sotakoneistonsa tarpeisiin. Heidän on kieltäydyttävä työskentelemästä saksalaisten hyväksi. Heidän on saatettava epäkuntoon koneet ja moottorit, järjestettävä lakkoja, esitettävä vaatimuksiaan ja estettävä ranskalaisten työmiesten lähettäminen Saksaan. Rautatieläisten on saboteerattava ja häiritävä kuljetusta, estääkseen natseja saamasta elintarpeita ja katkoakseen heidän yhteyksiään. Kotiemäntien ja perheenäitien on järjestettävä mielenosoituksia elintarvikepulaa vastaan, piiritettävä polttoainevarastoja, hyökkäiltävä hienoihin ravintoloihin, joissa natsit ja heidän ranskalaiset kannattajansa mässäilevät, sekä saksalaisille varattujen elintarvevarastojen kimppuun. Talonpoikien on yhdyttävä ja muodostettava joka kylässä kansankomiteoita, ryhdyttävä järjestettyyn vastarintaan pakkoluovutuksia vastaan, noustava taisteluun saksalaisia ja heidän kätyreitään vastaan. Isänmaanystävien on kaikkialla muodostettava sissijoukkoja.

LYHYITÄ UUTISIA

● Neuvostoliiton lentäjät ovat useampaan eri kertaan pommitaneet Königsbergiä. Pommituksen aikana on vaurioitunut huomattavasti keskikaupunkia, jossa sijaitsee iso tykkitehdas, kaasutehdas, sähkölaitos ja muita huomattavia tehtaita.

Tulipaloja ja räjähdyskappaleita myöskin Königsbergin eteläisessä kaupunginosassa, jossa sijaitsee toinen tykkitehdas, tärkeä tavara-asema, useita rautatieverstaajia, kasarmeja, sotatarvikevarastoja ja Königsbergin laivatelakka.

● T.v. kesäkuun loppuun mennessä Saksan ja Italian kauppa-laivaston tonnistosta upotettiin 6,178,681 tonnia. Tässä luvussa ei ole huomioitu Neuvostoliiton sotavoimien suorittamia upotuksia.

● Elokuun 1 päivän vastaisena yönä suuri englantilainen ilmavoimien osasto pommitti Düsseldorfia, Saksan teräsvälikokeskusta.

● Elokuun 1 päivänä Yhdysvalloissa laskettiin vesille uudet lentokoneiden emälaiva.

● Englantiin on saapunut uusia kanadalaisia sotajoukkoja, mukaan lukien lentäjiä.

Norjalaiset urheilijat lakkoilevat

Norjasta saapuu tietoja, että urheilijat, isänmaanystävät, ovat järjestäneet lakon. Lakkoa johtaa tunnettu urheilija Ivar Ballangrud, taitava luistelija, maailmanmestari ja ennätysmies.

Fascistit yrittivät lahjoa urheilijoita. He laskivat, että se tulee heikentämään vapauttarakastavien Norjan kansan vastarintaa. Quislingiläisten pyynnöstä saksalaiset vapauttivat miehitetyt urheilukentät. Quislingiläiset toivoivat, että se vilkastuttaa maan urheiluelämää. Mutta norjalaiset urheilijat, isänmaanystävät, eivät halua urheilla niin kauan kuin heidän kotimaansa huono saksalaisten miehittäjien rautate-

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 84
1942

RINTAMALEHTI

Torstaina
elokuun 13 pnä

VIHOLLISMAASSA

Mitä kauemmin Suomen armeija polkee suurelta naapuriansalta väliaikaisesti anastamansa maan kamaraa, sitä sietämättömämmäksi ja helvetillisemmäksi tulee sen olo. Sitä katkeammin se saa tuntea olevansa vihollismaassa, maistaa sen verisen koston esimakua, joka sitä odottaa Neuvosto-Karjalan tappo-antereilla.

Suomen sotaherrdja hermostuttaa nykyään sissitoiminnan huomattava vilkastuminen Suomen armeijan selustassa. Sama hermostuneisuus kuvastuu myös niissä lukemattomissa sotamiesten kirjeissä, joista lehtemme tässäkin numerossa julkaisimme eräitä otteita. Tuo hermostuneisuus on täysin perusteltua. Siihen antavat aiheita monet viime aikoina sattuneet tapahtumat.

Venäläiset ja karjalaiset sissitaistelijat ovat viime aikoina tuhonneet useita suomalaisten varuskuntia, räjäyttelleet ilmaan ammusvarastoja, hyökkäilleet Suomen armeijan huoltokolonien kimppuun, tuhonneet monia linatorjunta-asemia j.n.e. Eräs sissiryhmä hyökkäsi äskettäin Kivijärven kylään. Hyökkäys oli niin yllättävä valkosuomalaiselle varuskunnalle, että siitä ei kukaan mies ehtinyt pelastua. Koko varuskunta tuhottiin viidestä miehestä myöten. Eräs toinen ryhmä tuhosi yhdellä kertaa metsätaipaleella 84 suomalaista miehestä ja 12 upseeria.

Lehtemme uutisosasto kertoo jatkuvasti tuollaisista tosiasioista.

(Jatkuu 2. siv.)

AMERIKAN SUOMALAISET VAATIVAT SODAN JULISTAMISTA SUOMELLE

New York. Kirjeessä valtiosihteeri Cordell Hullille suomalais-amerikkalaisen ammattiliittokomitean sihtööri Rudy Hansson kehoittaa katkaisemaan diplomaattiset suhteet Mannerheimin hallitukseen ja julistamaan sodan Suomelle. Kirjeessä sanotaan, että diplomaattisten suhteiden ylläpitäminen Hitlerin suomalaisten kätyreitten kanssa merkitsee tukikohdan antamista Hitler-Saksalle sotatoimissa liittoutuneita vastaan.

Kirjeessä huomautetaan, että Suomi kuuluu akselivaltioiden leiriin ja että Mannerheimin hyökkäys Neuvostoliittoon vastaan on välitön hyökkäys myös Amerikkaa ja sen etuja vastaan.

SAKSALAISIA LENTÄJIÄ SIIRTUNYT NEUVOSTOLIITON PUOLELLE

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTAI:

Elokuun 5 pnä 3 saksalaista lentäjää siirtyi „Messerschmitt 109“-mallisilla koneilla Punaisen armeijan puolelle. Vangeiksi antautuneet luutnantti Bodo Helms, aliupseeri Kurt Philipp ja aliupseeri Werner Schumacher laskeutuivat eräälle meidän puolustusalueellamme olevalle kentälle. Vangit kertoivat, että jo matkalla rintamalle he olivat tehneet päätöksen siirtyä venäläisten puolelle. Bodo Helms, Kurt Philipp ja Werner Schumacher ovat lähettäneet saksalaisille sotilaille kehoituksen antautua vangiksi säilyttääkseen henkensä tässä Hitlerin ja hänen koplakuntansa aikaansaamassa rikollisessa sodassa.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimiston tiedonannossa mainittujen saksalaisten lentäjien vetoomus julkaistaan lehtemme neljännellä sivulla.

JUGOSLAVIAN KANSA EI LANNISTU

VÄESTÖ POLTTAA VILJAT PELLOILTA
VÄLTTYÄKSEEN LUOVUTTAMASTA
NIITÄ MIEHITTÄJILLE

Jugoslaviaalaisten isänmaanystävien taistelu jatkuu heikenty-mättömillä voimalla. Niillä alueilla, missä sissiosastojen aktiivinen taistelutoiminta ei ole käynnissä, käy väestö taistelua mitä erilaisimmilla tavoilla. Se häiritsee saksalais-italialaisten miehittäjien ja fascististen vallanpitäjien toimenpiteitä. Kuten tiedetään, epäonnistuivat kevatkylvöt monin paikoin Jugoslaviaa sen vuoksi, että väestö ei halunnut niitä suorittaa miehittäjien hyväksi.

Nyt jugoslaviaalaiset isänmaanystävät saboteeraavat sadonkorjuuta. Korjaamattoman ja jo korjatun viljan polttaminen on saanut niin yleisen luonteen, että Neditschin „hallituksen“ on ollut pakko säätää erikoinen „laki kylvöjen ja sadon suojelemisesta“.

MITEN NEUVOSTOMAHAN VIHOLLISIA TUHOTAAN

(OTTEITA NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTON TIEDONANNOISTA)

Elokuun 5 p:nä neuvosto-ilmavoimat tuhosivat ja vaurioittivat eri rintamanosilla 50 saksalaista hyökkäysvaunua, 5 panssariautoa sekä 400 ammuksia ja sotilaita kuljettanutta autoa, räjäyttivät 4 ammusvarastoa, vaimensivat 10 kenttä- ja it-patterin tulen, särkivät vihollisen sotilasjunan, hajottivat ja osittain tuhosivat 3 vihollisen jalkaväkipataljoonaa.

Kletskajan suunnalla neuvostojoukot paransivat vastahyökkäyksillä asemiaan, tuhoten 9 vihollisen hyökkäysvaunua ja lyöden hajalle saksalaisen jalkaväkirykmentin. Taistelukentälle jäi 550 kaatunutta hitleriläistä sotamiestä ja upseeria. Kletskajasta etelään neuvostojoukot pakottivat vihollisen perääntymään, valtasivat sen asemat ja ottivat suuren määrän vankeja.

Bielaja Glinan seudulla saksalaiset heittivät 9 suurella kuljetuslentokoneella ryhmän sotilaitaan neuvostojoukkojen selustaan. Kaikki lentokoneet ja koko desanttiryhmä on tuhottu.

Leningradin alueella toimivat neuvostosissit ovat kahden viimeisen viikon aikana suistaneet raiteilta 12 saksalaisten sotilasjunaa täydessä lastissa.

Elokuun 6 päivän yönä neuvostojoukot tuhosivat Kletskajan seudulla 22 vihollisen hyökkäysvaunua ja pysäyttivät hyökkäysvaunukolonnien hyökkäyksen. Kletskajasta etelään neuvostojoukot tekivät vastahyökkäyksiä ja pakottivat vihollisen perääntymään. Näissä taisteluissa saksalaiset menettivät 9 hyökkäysvaunua ja 800 miestä.

Kushevskajan seudulla neuvostojoukot torjuivat kaikki saksalaisten hyökkäykset. Yksi ainoa joukko-osasto tuhosi 9 saksalaista hyökkäysvaunua, 60 autoa ja 700 hitleriläistä sotamiestä ja upseeria.

Kletskajasta etelään eräs kaartin joukko-osasto on torjunut 17 saksalaisten tankkihyökkäystä ja tuhonnut yli 100 saksalaista hyökkäysvaunua. Yksistään elokuun 7 p:nä täällä tuhoitiin 500 hitleriläistä.

Eräällä Kletskajan seudun rintamanosalla neuvostojoukot tuhosivat kolmen päivän aikana 1,500 hitleriläistä.

Voroneshin seudulla Donin länsirannalle menneet neuvostojoukot ovat valloittaneet useita kyliä, saartaneet ja tuhonneet erään unkarilaisen jalkaväkiosaston. Näissä taisteluissa on saatu runsas sotasaalis ja paljon vankeja.

Kletskajan seudulla käytiin elokuun 8 p:nä kiivaita taisteluja asutuskeskuksesta, jonka neuvostojoukot olivat edellisinä päivinä valloittaneet. Saksalaiset tekivät useita hyökkäyksiä, mutta menetettyään 7 hyökkäysvaunua sekä yli 600 sotamiestä ja upseeria perääntyivät entisiin asemiinsa.

Leningradin rintamalla neuvostojoukot ovat viime päivinä valloittaneet kaksi asutuskeskusta. Näissä taisteluissa saksalaiset menettivät yksistään kaatuneina yli 900 miestä. Neuvostojoukot ovat ottaneet saksalaisilta 14 tykkiä, 34 konekivääriä,

VIHOLLISMAASSA

(Jatkoa T. siv.)

Se on tosin vielä pientä sen rinnalla mitä tuleman pitää. Mutta näistekin tosiasioista näkyy jo kyllin selvästi se suunta, mihin asiat Karjalan rintamalla ovat nyt vääjäämättömästi kehitty-mässä. Mannerheimin armeijaa odottavat yhä kipeämmät ja tuhoisimmat iskut ei ainoastaan

edestä, mutta myöskin takaa. Suomen armeijan sotilaiden tuhoaminen tulee jatkumaan lisääntyvällä voimalla, kunnes eloon jääneet heistä uskovat, että ovat istuneet väärään kelkkaan lähtien Mannerheimin portista kaan suuren ja voimakkaan maapurikansan maata ryöstämään.

Karjalan rintama

TARKKA-AMPUJA SHISHKIN ON TUHONNUT 50 MANNERHEIMILAISTA

Punaisen armeijan tarkka-ampujat Karjalan rintamalla kaatavat joka päivä satoja Mannerheimin ja Hitlerin sotilaita. Niinpä esimerkiksi erään Karjalan rintamalla toimivan joukko-osaston tarkka-ampuja Shishkin on yhden kuukauden aikana tuhonnut 50 suomalaista sotamiestä ja upseeria.

KOLMESSA PÄIVÄSSÄ 17 SAKSALAISTA

Toisen joukko-osaston tarkka-ampuja Doshdujev on kolmessa päivässä tuhonnut 17 saksalaista, niiden joukossa 2 upseeria.

HITLERILAISET ROSVOT TURPEESEEN

Komentaja Gromovin joukko-osaston tarkka-ampujat ovat heinäkuun viimeisen kymmenen päivän aikana tuhonneet 27 hitleriläistä ja elokuun viikoden ensimmäisen päivän aikana 38 hitleriläistä.

13 kranaatinheitintä, suuren määrän konepistooleja, yli 5,000 miinaa, noin 100,000 patruunaa, radioaseman ja muuta sotasaalista.

Kuolema raapii ...

Sotamies Ville Määtälle, 6 Kpk 5707, kirjoittaa eräs Eelis:

„Tässä viime viikolla oli venäläiset partiot liikkeellä täällä päin. Sattui justiin Markkanen kulkemaan näissä K.V:ssä ja venäläiset olivat olleet kyt-tä venäläisiä. Markkanen oli haavoittunut päähän ja olkapäähän myös läpi ja yksi radiomies haavoittu vaikeasti vatsan kautta läpi. Venäläisiä oli ollut yli 60 miestä. Passaisi nyt olla siviilissä, mutta ne on harvat ja valitut, jotka saavat siellä olla“.

Sotamies Eino Tuominen, 3 Kpk 6260, kirjoittaa Kerttu Vuorille, Tammela, Ojanen:

„Raskasta hommaa tämä on. Täytyy aina vartioida kun on näillä main liikkunut venäläisiä partioita. Kyllä mua niin harmittaa, että hulluksi tässä lopulta tulee“.

Sama sotamies kirjoittaa Jalo Tuomiselle, Helsinki, L. Brahen-tu 8 A. 4:

„Terveiset täältä erämaasta. Kyllä minä jo niin olen myrkkyyntynyt täällä olooni, että jollei vaan pian pois rupee pääseen, niin vedän kuulan kallooni“.

Sotamies Eino Tuomisen ei tarvinnut vetää kuulaa kalloonsa. Hän piti huolen ne venäläisten partiot, joita hän niin pelkäsi ennen kuolemaansa.

Sotamies Pentti Vänskälle, 3 Kpk 9648, kirjoittaa H. A. Nirkko, Voikka:

„Veke on lomalla. Häneltä kuulin nyt vasta, että Tikkanen Heikkikin on nyt kaatunut ja paljon muitakin koulutovereita on sota niellyt“.

Sota nieli myöskin Pentti Vänskän, joka ei ottanut ajoissa oppiakseen koulutovereittensa suostuksesta kohtalosta, vaan tyyliä jatkoi palvelustaan Mannerheimin ryöstöarmeijan riveissä.

Alikansantti Hemmi Alasaukko-ojalle, 3 Kpk 4496, kirjoittaa Signe Poikanen, Pello, Yliranta: „Sinä olet säilynyt siellä näihin asti. Kumpi säilyisitkin

„HE LEMPENSÄ TARJOIVAT SAKSMANNEILLE“

Saksmanni kukkoilee — kun sen annetaan kukkoilla

Useimmat kaatuneilta ja vangeiksi joutuneilta sotamiehiltä löydetty kirjeet sisältävät kuvauksia saksalaisten „remonttimiesten“ rellestyksestä Suomen hamerintamalla. Lainaamme näistä kirjeistä pari otetta näytteen vuoksi.

Kersantti Kauko Räsäselä, 3 Kpk 4272, kirjoittaa Nelli Liha-vainen, Joensuu, Kupinpuro:

„En jaksa käsittää sitä suhdetta, joka voi syntyä henkilöitten kesken, jotka eivät edes ymmärrä toistensa puhetta. (Käsität hyvin mitä tarkoitan). On surullista todeta, että tänä sota-aikana Suomen naiset ovat moraalisien puolen jättäneet niin unholaan. Ei ihme, jos monen perhe-elämä on mennyt ainaiseksi pirstaleiksi. On hirveätä, että me kotirintaman naiset emme voi pysyä uskollisina“.

Sotamies Pentti Vänskälle, 3 Kpk 9170, kirjoittaa Aila Nirkko, Jyväskylä, Seminaari:

„Kaupunki on melko tyhjä korttineistakin. Saksmannia täällä kyllä on. Täällä näkyy naisia heidän kainalossaan. Olin yhtenä itana erään tytön kanssa kahvilla „Mäki-Matissa“. Viereiseen pöytään tuli saksmanneja. Tuli niin hienoja silmäniskuja, että onkos sitten ihme, jos joku osa naisistamme eksyy“.

Niin se saksmanni „puolustaa isänmaataan“ — lyömällä ainai-

vahingoittumattomana loppuun asti. Ehkä siitä joskus loppu tulee, olisi hauska kohdata viimeinkin toisiamme pitkän odotuksen jälkeen“.

Signe Poikanen odottaa turhaan. Hemmi Alasaukko-oja kaatui karjalaisen sissin kuulan lävistämänä. Hän sai maksaa verellään sen, että oli lähtenyt ryöstöretkelle vieraaseen maahan.

seksi pirstaleiksi suomalaisten sotamiesten perhe-elämän Joensuussa ja heittelemällä silmäniskuja heidän morsiamilleen Jyväskylässä. Mutta suomalainen sotamies ei näy olevan moksiskaan, vaan antaa fascistirohmujen rellestää. Siten hän ehdoin tahdoin tekee itsestään oman vaimonsa ja morsiamensa parittajan.

Tuollaiseen alennustilaan on joutunut Saksan fascistien rengiksi antautunut suomalainen sotamies. Kuinka oikeassa olikaan suomalainen runoilija sanoessaan:

On orjuus kauhea vieras
ja se ei tule yksinään.
Sen jäljissä käy rikos, rutsa,
selän köyryys ja kumarrus
pään.

AMERIKAN KANSA

ON YKSIMIELINEN
TOISEN RINTAMAN
MUODOSTAMISESTA

New York. Sanoma-lehti „Daily Worker“ kirjoittaa:

„Yksistään yhden viikon aikana Roosevelt sai 250,000 kirjettä, joissa vaaditaan toisen rintaman pikaista muodostamista. Ei mikään poliittinen liike Amerikan viimeaikaisessa historiassa ole saanut näin laajaa kannatusta, ei milloinkaan ole nähty näin kirkasta kansallisen eheyden näytettä näin elintärkeissä kysymyksissä“.

VENÄLÄISTEN PUOLELLE SIIRTYNEET
KOLMEN SAKSALAISEN LENTÄJÄN
VETOOMUS

KAIKKI HITLERIN KUKISTAMISEKSI!

Saksalaiset sotilaat! Rintamalla olevat toverit!

Elokuun 5 päivänä olemme me, kolme lentäjää 5. hävittäjälaiyueen 7. osastosta, lentäneet venäläisten puolelle koneinemme N:o 8, 10 ja 6 ja laskeutuneet eräälle venäläiselle lentokentälle.

Me kaikki olemme perinpohjin kyllästyneet tähän kirottuun sotaan. Jokainen meistä on menettänyt onnensa tässä sodassa ja katsoo olevansa kuoleman oma.

Minä, luutnantti Helms, olen saanut uhrata tässä sodassa kaksi veljeäni ja olen nyt vanhan äitini ainoa eloon jäänyt poika. Miten on hänen käyvä, jos minäkin vielä kuolen?

Minä, aliupseeri Schumacher, olen ollut jo kolme vuotta sodassa, jonka loppua ei näy ja olen myöskin vanhan äitini ainoa poika. Miten on hänen käyvä, jos minunkin on vielä kuoltava tuhansien muiden tovereiden kanssa?

Ja minä, aliupseeri Philipp, olen myöskin sotaväessä vuodesta 1938 alkaen, irtitemmattuna vanhemmistani, perheestäni ja kotimaastani, ja minunkin osanani on ainoastaan sotilaan kärsimykset ja kuoleman kauhu.

Pitkät ja raskaat sotakuukaudet, ja varsinkin verinen ja toivoton sota Venäjää vastaan on näyttänyt meille koko laajuudessaan sen rikoksen, jonka Hitler on säilyttänyt Saksan harteille, ja millaiseen perikatoon hän on syössyt Saksan kansan.

Jokainen meistä tietää, että Saksan armeija on jo verissään ja taistelee viimeisillä voimillaan. Ja samalla kun Hitler ajaa yhä uusia saksalaisia surman suuhun, täyttää hän meidän kotimaamme ulkomaalaisten tulvalla. Hitler voi kyllä uhrata

Philipp

Schumacher

Helms

koko Saksan kansan, mutta hän ei voi valloittaa koko maailmaa, ja hän tulee ennen pitkää kuitenkin kukistumaan.

Me tiedämme, että monet teistä toverit, ajattelevat samoin kuten mekin ja ymmärtävät, että rauha ja pelastus ovat saavutettavissa ainoastaan Hitlerin kukistamisella, mutta monilla

teistä ei ole rohkeutta tehdä tästä välttämättömästä johtopäätöksestä. Meillä on ollut tämä rohkeus.

Me tahdomme nähdä vapaan ja onnellisen Saksan ilman Hitleriä ja hänen koplaansa, Saksan, joka elää rauhassa maailman kaikkien kansojen kanssa ja joka ei elä sorrettujen kansojen valtiaana, vaan kansojen veljenä.

Me emme tahdo ottaa päällemme sitä häpeää, että olisimme orjuuttamassa ja ryöstämässä toisia kansoja. Meidän velvollisuutemme on se, että emme mene tässä sodassa umpimähkään tulemaan teemme kaiken kansamme pelastukseksi, siis Hitlerin kukistamiseksi. Ja me olemme valmiita kuolemaan siitä, että tämän toivottoman sodan jokainen kuukausi ja jokainen viikko saa Saksan pojat yhä enemmän ymmärtämään sen, minkä me olemme jo ymmärtäneet, ja sen vuoksi huudamme teille, toverit:

SEURATKAA MEIDÄN ESIMERKKIÄMME
SIIRTYKÄÄ VENÄLÄISTEN PUOLELLE!

Helms Luutnantti
Philipp, Unteroffizier
Schumacher, Unteroffizier

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
elokuun 16 pñä

PUNAISEN ARMEIJAN EHTYMÄTÖN VOIMA

„NU“, JOKA ON RUOTSIN ARVOVALTAISIMPIA JA ENIMMIN LEVINNEITÄ AIKAKAUSLEHTIÄ, LAUSUU ÄSKETTÄIN JULKAISEMASSAAN SOTAKATSAUKSESSA:

„Kun tarkastelee vuoden kestänyttä sotaa Neuvostoliiton ja Saksan välillä, niin ei voi olla hämmästyttämättä sitä, miten suuresti eroa lännessä v. 1940 käydyistä taisteluista. Rintamamurrot, joista saksalaiset ovat tämän tästä tiedoittaneet, eivät ole johdaneet ratkaisevaan tulokseen.

Ettäisyydet Venäjällä ovat paljon pitemmät ja siellä on valtaisa ihmismäärät. Venäjä on sellainen maa, johon kokonaiset armeijat voivat hukkua. Siellä ei sotilaallista vastarintaa voida murtaa äkkihyökkäyksellä, se antaa perään kuin pesusieni, jota puristetaan. „Murto“ johtaa vain siihen, että vajotaan yhä syvemmälle ihmisoiseen massaun. Edelleen on otettava huomioon se seikka, että nykyisen sodan aikana saksalaiset armeijat eivät voi koskaan tulla sellaisiksi kuin ne olivat Puolaan ja Ranskaan tehtyjen sotaretkien aikana ja myöskin Venäjän sotaretkien alussa. Viimeisten kokemusten jälkeen saksalaisella upseerilla ja sotamiehellä ei ole enää sitä etevämyyden tunnetta, joka innoitti sitä Ranskaan tehdyin sotaretkien jälkeen, missä heille kaikki onnistui. VENÄLÄINEN SOTILAS PÄINVASTOIN KÄSITTÄÄ, ETTÄ HÄN TAISTELEEE SILLÄ PUOLELLA, JOKA VOITTAÄ.“

*

Niin se on. Järkevät ja hillit ruotsalaiset eivät anna vetää heidän huulesta. Heitä ei petetä rehentelevällä ja suurisuimella markkinaremmulla, joka nyt kuuluu hitleriläisestä propagandasirkuksesta. He ymmärtävät, että sotaa ei loppujen lopuksi voi se, jolla on suurempi suu, vaan se, jonka puolella ovat pysyvästi vaikuttavat voimatekijät. He näkevät selvästi, että Hitlerin armeija, joistakin aluevoitoistaan huolimatta, on taittava niskansa yksessä, johon se on vielä pystyt viemällä tuleen viimeiset reservinsä — tuhoutumaan Punaisen armeijan lannistumattomasta vastarinnasta. Sellaisilla luvalla viemä „voittoilla“, kuin Sevastopolin valtaus, joka maksoi saksalaisille 300,000 miehen hengen,

he kaivavat omaa hautaansa, jouduttavat sotaseikkailunsa kiertämätöntä romahdusta.

Tämän alkavat ymmärtää jo Saksan armeijan sotilaat ja upseeritkin. Ne kolme saksalaista lentäjää, jotka elokuun 5 pñä lentäivät hitleriläisestä propagandakoneesta, lensivät venäläisten puolelle, kuten lehtemme viime numerossa ilmoitettiin, lausuvat entisille asetovereilleen lähehtämässään vetoomuksessa, että he eivät tahtoneet kauemmin auttaa Hitleriä viemään Saksan kansaa varmaan perikatoon.

Jos suomalaiset sotamiehet eivät ota tätä vielä ymmärtääkseen, vaan kannattavat edelleenkin Hitlerin ja Mannerheimin toivotonta ryöstöseikkailua, niin sen pahempi heille itselleen, sen pahempi Suomen kansalle.

Ulkomaalaisten sanomalehtien lausuntoja

venäläisten sankaruudesta

Geneve. Sveitsin maaseutulehdet ovat usein julkaisseet väriä tietoja Neuvostoliitosta. Sitä mielenkiintoisempaa on lukea, mitä nämä samat lehdet kirjoittavat Neuvosto-Venäjästä nyt, kun on kulunut vuosi sotaa saksalaisia anastajia vastaan.

Berniläinen lehti „Landfreund“ kirjoitti heinäkuun 3 päivänä:

„Sevastopolista on tullut sankaruuden perikuva, ja tällöin herää itsestään kysymys: onkohan Venäjällä tosiaanakin vallinnut niin kauhea terrori ja ovatkohan kansanjoukot tosiaanakin niin sanomattomasti kärsineet pakkovallasta kuin on puhuttu, kun nuo ihmiset ovat nyt kuitenkin valmiit noin fanaattiseen urheuteen? Paljon totuudenmukaisemmalta tuntuu, että neuvostojärjestelmän veriviholliset ovat peloitelleet koko muuta maailmaa valhepropagandalla. Onko muuta senveroista esimerkiksi joukkosankaruudesta, kuin se, mitä venäläiset osoittivat Sevastopolissa, jossa kokonaisen kaupungin väestö oli täynnä yksimielistä tahtoa mieluummin kuolla viimeiseen lapseen asti kuin antautua?“

TAPPELUITA

ITÄVALTALAISTEN JA SAKSALAISTEN VÄLILLÄ

Ruotsalaisen sanomalehden „Dagens Nyheterin“ kirjeenvaihtaja ilmoittaa suurista tappeluista itävaltalaisien sekä saksalaisten välillä Wienissä.

MITEN NEUVOSTOMAHAN VIHOLLISIA TUHOTAAN

(OTTEITA NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTON TIEDONANNOISTA)

Elokuun 2 ja 8 päivän välisenä aikana on ilmataisteluissa, lentokentillä ja it-tykistön tulella tuhottu 400 saksalaista lentokonetta. Neuvostoilma-voimat ovat samassa ajassa menettäneet 205 lentokonetta.

Voroneshin rintamalla neuvostojoukot valtasivat elokuun 9 päivän vastaisena yönä muutamia asutuskeskuksia sekä tuhosivat 1000 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Elokuun 9 päivänä neuvostojoukot tuhosivat ja vaurioittivat eri rintamanosilla 60 saksalaista hyökkäysvaunua, lähes 400 sotilasta ja sotamateriaaleja kuljettanutta autoa, 20 säiliövaunua polttoaineineen, räjäyttivät 2 ammus- ja 2 polttoainevarausta, vaimensivat 14 kenttä- ja it-patterin tulen, hajoittivat ja osittain tuhosivat kolme vihollisen jalkaväkirykmenttiä sekä yhden ratsuväkieskadronan.

Kotelnikovosta luoteeseen käytiin elokuun 10 päivänä verisiä ja sitkeitä taisteluita. Eräs rautatieasema siirtyi päivän mittaan useita kertoja kädestä käteen ja lopuksi joutui neuvostojoukkojen haltuun. Toisella loholla eräs joukko-osastomme tuhosi päivän kuluessa 900 hit-

Yli 100 saksalaista laivaa upotettu Itämerellä

Neuvostoliiton Itämeren laivasto, jonka Saksan sotapropaganda on jo useampaan kertaan ilmoittanut „tuhonneensa“, antaa raskaita iskuja saksalaisille. Vuoden aikana on Itämerellä upotettu yli 100 saksalaista sotalaivaa. Yksistään kesäkuussa Itämeren laivaston lentäjät tuhosivat 10 ja vaurioittivat yli 10 vihollislaivaa.

leriläistä ja saksalaisten konepistoolimiesten ryhmän, jonka oli onnistunut tunkeutua neuvostojoukkojen selustaan.

Voroneshista etelään neuvostojoukot elokuun 11 pñä puolustivat edellisinä päivinä valtaamaan asutuskeskuksia Donin länsirannalla, torjuen useita saksalaisten hyökkäyksiä ja tuhoten 9 saksalaista hyökkäysvaunua sekä 400 hitleriläistä. On saatu vankeja, jotka osoittautuivat vasta äskettäin rintamalle saapuneen 14. unkarilaisen jalkaväkidivisioonan sotilaiksi. Tämä divisioona on tullut tuhottu 7. jalkaväkidivisioonan tilalle. Sotavankien kertoman mukaan 7. jalkaväkidivisioonan rippeet taistelusta paetessaan tuhoutuivat saksalaisten konekivääritulesta, jolla tahdottiin pysäyttää heidän paoksensa.

Elokuun 11 päivän yönä neuvostojoukot valtasivat Voroneshin eteläpuolella kaksi asutuskeskusta ja torjuivat useita saksalaisten vastahyökkäyksiä. Neuvostoilma-voimat tuhosivat 14 saksalaista hyökkäysvaunua, 40 autoa, 12 kuormaa ja ammusvaraston.

Kotelnikovon seudulla neuvostojoukot elokuun 12 pñä pakottivat saksalaiset siirtymään puolustukseen ja häiritseivät heitä hyökkäyksillään. Päivän kuluessa on tuhottu 700 hitleriläistä, 16 saksalaista hyökkäysvaunua, 3 panssariautoa, 14 tykkiä ja 17 konekivääriasemaa.

Kletska jasta etelään jatkuivat sitkeät taistelut. Tuhoutuneiden joukkojensa tilalle vihollinen heittää tuleen yhä uusia reservejä. Eräs joukko-osastomme torjui kuusi saksalaisten hyökkäystä, tuhoten 18 saksalaista hyökkäysvaunua, 3 panssariautoa, 23 autoa, 15 tykkiä ja yli 900 hitleriläistä.

Karjalan rintama

TUHOTTU 16 VIHOLLISEN LENTOKONETTA

Karjalan rintamalla toimivat neuvostolentäjät tekivät hujattain odottamattoman hyökkäyksen eräälle suomalaisten lentokentälle, tuhoten pommeilla sekä tykki- ja konekivääritulella 10 konetta, korjauksia ja 7 autoa. Vain kaksi suomalaista konetta ehti kohota ilmaan ja nekin pakenivat uskaltamatta ryhtyä taisteluun.

Samoihin aikoihin Anikejevin joukko-osaston lentäjät ampuivat ilmataistelussa alas 6 saksalaista konetta.

YLLÄTÄVÄLLÄ ISKULLA

Elokuun 9 päivän vastaisena yönä eräs neuvostojoukko-osasto Karjalan rintamalla valtasi saksalaisten linnoittaman kukkulan, tuhoten 300 hitleriläistä. Taistelussa on saatu vankeja ja sotasaaliita.

14 TARKKA-AMPUJAA TUHONNUT 796 HITLERILÄISTÄ

Erään Karjalan rintamalla toimivan neuvostojoukko-osaston tarkka-ampujat ovat tehneet yhteenvetoja toiminnastaan. Kaikkiaan he, tarkka-ampujat Midov, Mironov, Barbejev, Lechkov ym. — yhteensä 14 tarkka-ampujaa, ovat tuhonneet 796 hitleriläistä valloitusseikkailijaa.

135 MANNERHEIMILÄISTÄ SAANUT SURMANSAA

Valkosuomalaiset yrittivät väkivaltaisella tiedustelulla koetella komentaja Derijan joukko-osaston puolustuslinjan kestävyyttä. Puna-armeijalaiset ottivat heidät vastaan kiivaalla kivääri- ja konekivääritulella ja kranaatinheittimien avulla. Hyökkäys torjuttiin ja taistelukentälle jäi 135 kaatunutta mannerheimiläistä.

METSÄKAARTIN KUULUMISIA

Punaisen armeijan puolelle yliloikannut Suomen armeijan sotamies, entinen metsäkaartilainen (jonka nimeä emme hyvin käsitettävistä syistä tahdo ilmaista) on pyytänyt meitä julkaisemaan „Sotilaan Äänessä“ allaolevan kirjoituksensa, jossa hän kertoo metsäkaartin elämästä ja antaa entisille ruotukavereilleen hyviä neuvoja:

Nyt on tullut vuoden suotuisin aika lähteä metsäkaartiin. Metsässä on runsaasti marjoja ja sienia. Perunat, porkkanat, juurikasvit sekä vilja ovat katoamassa. Ja aallosta nousee siis on olemassa kaikki mahdollisuudet metsäkaartilaisen elämänselälle. Ei siis ole ihme, jos metsäkaartilaisten rivit nyt viime päivinä huomattavasti kasvaneet. Useissa joukko-osastoissa, joissa aikaisemmin on haikaillut ja tuumailtiin, on nyt vihdoinkin ryhdytty tuumasta toimeen. Sotamiehet, käyttäen hyväkseen tullen pimeyttä, karkailevat rintamalta kotipuoliensa metsiin, liittyäkseen metsäkaartilaisten riviin. Rintamakarkurit järjestävät ryhmiin, joukkueisiin ja komppaniioihin, eivätkä jää niilleen aikaisemmin yksityisinä harkureina kotiinsa, josta he ovat joutuneet poliisien

satimiin. Turun ja Porin ympäristön metsissä ovat metsäkaartilaiset säilyneet koko sodan ajan poliisien ja suojeluskuntalaisten ajometsästykseltä. He ovat ryhtyneet suuremmiksi joukoiksi voidakseen paremmin suojella itseään kaikenlaisilta kytiltä.

On aivan oikein, että ollaan yhteydessä kotiväen ja kylien asukkaitten kanssa. Mutta yhteys on järjestettävä niin, ettei anna ilmi itseään ja tovereitaan. Viime aikoina on tullut tavaksi, että kotiväki, tuttavat tai muuten suopeamieliset asukkaat, jotka marja- tai kalastusreisullaan pitävät yhteyttä metsäkaartilaisten kanssa ja kantavat heille ruokaa, vaatteita, jalkineita, aseita, patruunoita, sekä pesevät heille pyykkiä j.n.e. Muonan ja aseitten hakureisuille on ehdottomasti otettava aseet mukaan.

JR 10 ja 52 sotilaat!

Toverit aseveljet!

Riittää jo valittelu ja voivottelu sodan jatkumisesta, sen tuotamista kärsimyksistä, nälästä, tovereitten kaipuudesta, menetyksistä y.m.s. Tehkää ajoissa ratkaisu ja sanoutukaa irti tuosta röstösodasta.

Te olette jo tarpeeksi saaneet nähdä tovereittenne kaatuvan Ontrosenvaaran, Omelian ja Rukajärven taisteluissa, joissa JR 10 ja 52 menettivät 2,000 miestä kaatuneina ja haavoittuneina. Rukajärven suunnalla tuhoutui yksistään JR 10 5. komppaniasta 150 miestä. Punaisen armeijan tarkka-ampujan kuulista kaatuu joka päivä kymmenittäin tovereitamme.

Tehkää nopeasti ratkaisu tuosta Mannerheimin ryöstösodasta. Tehkää niinkuin tein minä ja antautukaa Punaisen armeijan vangiksi, sillä silloin säästätte varmaan henkenne. Tai tehkää niinkuin tekivät JR 52 ja 35 sotilaat, joista 40 miestä Kolvasjärven rintamanosalla ottivat yöllä reppunsa ja lähtivät kotiinsa.

Jos te haluatte säästyä 2,000 kaatuneen toverinne kohtalolta, teidän tulee ottaa neuvoni, ennenkuin se on myöhäistä. Toteuttakaa isienne, äitienne ja omaistenne toivomus, että te palaisitte luokseen terveinä ja työkykyisinä auttajina. Muistakaa, että omaisianne ei kiinnosta Karjalan ryöstäminen, vaan sodan lopettaminen ja teidän palaamisenne.

Teidän on jo aika käsittää, että niin kauan, kun te olette ryöstämässä Neuvostoliiton alueella, niin kauan Punainen armeija kohtelee teitä vihollisena, joka ansaitsee vain kuoleman.

Sotamies ERKKI KIVISTÖ, JR 52 3. patl. 7 kompp.

SAKSMANNI ROHMUAA JA IRSTAILEE LIEKSASSAKIN

Suomalaiset naiset ja lapset kerjuulla

Lieksan kautta rintamalle tuotu ja sittemmin sotavankeuteen joutunut Suomen armeijan entinen sotilas kertoo:

„Lieksakin on muuttunut sodan aikana saksalaisten rellestyspaikaksi. Kauppoihin, kahviloihin ja ruokaloihin ei suomalaisilla ole asiaa, sillä saksmannit ovat rohmunneet ne kaikki itselleen, tehden niistä oikeita irstailupesiä, joihin he viekottelevat rintamalla olevien suomalaisten vaimojakin. Moni paikkakunnan naisista on saksalaisista raskaana. Saksalaiset ovat saksalaistuttaneet Lieksan siinä määrin, että kauppojen ja kahviloiden kyltitkin ovat nyt saksankielisiä.

Lieksassakin ovat saksalaiset rohmut vieneet leivän paikkakunnan naisten ja lasten suusta. Näiden on pakko kulkea kerjuulla ja etsiä ruokansa mässäilevien saksalaisten tähteistä“.

Kotiutetut sotavanhukset

PYÖRRETÄÄN TAKAISIN RINTAMALLE

Pahasti harvenneita Suomen armeijan rivejä paikatakseen Suomen sotaviskaalit haravoivat heinäkuun puolivälissä armeijaan nekin harvat ikämiehet, jotka vuoden vaihteessa suurella kohinalla kotiutettiin. Niinpä sotkamolainen pientilallinen Toivo Pöllänenkin joutui tällöin jo kolmannelle sotareisulleen. Tämä Pölläsen sotareisu päättyi kuitenkin hyvin lyhyeen hänen jouduttuaan venäläisten vangiksi. „Mutta hullumminkin siinä olisi saattanut käydä“, kertoo nyt Pöllänen tyytyväisenä.

Ja hänellä on omasta puolestaan syytäkin olla tyytyväinen. Niistä 20 Kuhmon miehestä, jotka kuukausi sitten joutuivat

(Jatkuu 4. siv.)

„Joka ase kädessä auttaa Mannerheimin klikkiä, ansaitsee vihollisen nimen“

Sotamies Väinö Nevaranta Pärmin Erillisestä pataljoonasta, kotoisin Nurmijärveltä, kertoo:

„Jo ollessani Suomessa armeijassa, mutta erittäinkin silloin, kun siirryin tälle puolelle, tulin vakuutetuksi siitä, että kyllä ne on pian miitten herrojen tappelut tapeltu. Ei sillä rehusopalla ja selluvellillä, jota mekin jatkuvasti söimme, kovasti röyhtäillä, puhumattakaan tappelusta. Ja kun sitä tappeluhalua ei pojilla ollut, niin yritettiin meitä hyökkäyttää oikein poliisien voimalla. Jo-

kaiseen ryhmään oli sijoitettu kaksi sotapoliisia. Tämä vain osoittaa, että ei niillä herroilla ollut kovinkaan suurta luottamusta meihin. Emmekä sitä heidän luottamusta kaivannutkaan, sillä suurin osa oli tietoisia, että tapella ja tappaa itseään joidenkin tukkikapitalistien etujen vuoksi on hullua. Pakko-toimenpiteillä ei pitkälle pötkitä. Meidänkin Pärmin pataljoonan pojista on suuri osa antautunut Punaisen armeijan vangiksi. Osa on painellut metsäkaartiin. Vähemmän ajattelevat, kuten eräs tuttavani Immu, haavoittelevat käsiään ja jalkojaan, säästääkseen päänsä. Näin tein aluksi

myöskin minä, mutta kun näin, että se konsti ei pitkällekkään autta, niin päätin painella Punaisen armeijan puolelle.

Jo Suomessa tulin vakuutetuksi siitä, että sotilasta, joka antautuu vangiksi ja tekee pesäeron mannerheimiläisestä ryöstökoplasta, kohdellaan täällä ihmisenä. Minä olen sitä mieltä, että, joka ase kädessä auttaa Mannerheimin klikkiä, se ansaitsee vihollisen nimen.

Erkki Leppänen, joka oli täällä vankina talvisodan aikana, voi kokemuksestaan osoittaa pojille, että täällä ei rääkätä vankeja nälällä y.m. keinoilla, kuten siellä tehdään. Suomessa ei ainostaan vangiksi joutuneet puna-armeijalaiset, vaan vieläpä omat vangitkin kuolevat nälkään. Muunmuassa minun tuttavani Mannisenmäki kuoli nälkään Konnunsuon varavankilassa. Täällä ei myöskään ammuta vankeja, kuten teki Pärmin pataljoonasta luutnantti Niemi, joka ammututti Karhumäessä toistakymmentä haavoittunutta puna-armeijalaista.

Sissitoimintaa Ranskassa ja Albaniassa

Lontoo. Sissitoiminta saksalaisten miehittämällä ranskalaisilla alueilla yhä vilkastuu. Normandiassa ovat ranskalaiset isänmaanystävä heittäneet saksalaisten marssikolooniin useita käsikranaatteja. Le Havren lähistöllä sissit rikkoivat rautatien ja aiheuttivat junaonnettomuuden. Eräällä paikkakunnalla Bretagnessa sissit räjäyttivät ilmaan sotilasruokalan hitleriläis-

ten ollessa juuri aamiaisella. Lillen lähistöllä ranskalaiset sissit tuhosivat 12 saksalaista kuorma-autoa ja Lecainen teräsvälimossa useita satoja telaketjuja, jotka oli tarkoitettu saksalaisia hyökkäysvaunuja varten. Viime päivinä on liikenne Lillen—Brysselin radalla pysähtynyt kolme kertaa siitä huolimatta, että tämä rata on saksalaisten tarkasti vartioima.

TUHOTEKOJA SAKSASSA

HITLERILÄISTEN LEHTIEN TUNNUSTUKSIA

Tukholma. Hitleriläinen aikakauslehti „Der Deutsche Volkswirt“ tiedottaa:

„Tulipalojen luku Saksan tehtaissa on huomattavasti kasvanut viime aikoina, erikoisesti 1942 ensimmäisellä puoliskolla. Suuret tulipalot tehtaissa lamaannuttavat tuotantoa. Tuhoutuu raaka-ainetta, palanut tehdaskalusto on vaihdettava uuteen, mikä tuottaa suuria vaikeuksia niinkin jo äärimmilleen jännitetyssä sota-teollisuudessa“.

„Völkischer Beobachter“ tiedottaa, että Berliinissä on palanut eräs puunjalostustehdas kaikkine kalustoineen ja raaka-aineineen. Tuhoutui myös vieressä ollut huonekaluvarasto. Samana päivänä paloi myös eräs tehdas Berliinin esikaupungissa Lichtenbergissä. Berliinissä on ammuttu muuan Drews, joka oli sytyttänyt 17 tulipaloa, m.m. 9 puuvillakangasvarastolla. „Hamburger Fremdenblattin“ tiedoituksen mukaan eräs oppipoika Leipzigin vaimon vatsaansa halkovaraston polttoöljyllä ja sytytti sen palamaan.

Neheimissä suistui juna kiskoilta tuottaen suuria aineellisia vahinkoja. Tekoon syyllisenä on vangittu kuorma-auton kuljettaja, joka oli pannut rautatiekiskoille autoketjun patkan.

„Danziger Vorposten“ kertoo, että „kesäkuun 26 päivää vasten yöllä oli jälleen tapahtunut rautatieonnettomuus Dirschaun ja Konitzin välisellä rataosalla. Tällä kertaa suistui kiskoilta tavarajuna. Vahingot ovat huomattavat. Vasta iltaan mennessä saatiin liikenne tällä linjalla käyntiin. Syyllisen kiinnittamisesta on luvattu 250,000 mk:n palkinto“.

Kotiutetut ...

(Jatkoa 3. siv.)

uudelleen Mannerheimin sotaan, on jo moni lähtenyt viimeiselle vaellukselleen ja jällellovia odottaa sama kohtalo, elleivät he tee sitä, minkä Pöllänen teki — antaudu vangiksi tahi karkaa rintamalta.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Keskiviikkona
elokuun 19 pnä

EUROOPAN KANSOJEN VAPAUSTAISTELU HITLER-SAKSAA VASTAAN LAAJENEET JA KÄRJISTYY

SITÄ mukaa kuin Hitlerin on pakko lähettää miehitystä Euroopan maista yhä uusia divisiooniaan itärintamalle tuhoaviksi, heikkenee hänen sortokoneistonsa voima ja teho noissa maissa. Se merkitsee yhä suotuisammaksi muuttuvaa tilannetta kansojen vapaustaistelulle vihattuja saksalaisia sortajia vastaan. Allaesitetyt tiedot vapaustaistelun laajenemisesta ja kärjistymisestä osoittavat, että Euroopan kansat pystyvät yhä paremmin käyttämään hyväkseen Hitlerin terrorikoneiston heikkenemistä miehityksissä maissa. On vain ajan kysymys, milloin tuo jatkuvasti laajeneva ja kärjistynyt taistelu on muuttuva yleiseksi aseelliseksi kapinaksi saksalaisia pyöveleitä vastaan.

Saksalaiset karkoitettava Ranskasta

Geneve. Eri puolilla Ranskaa on puhjennut joukkolakkoja ja saksalaisvastaisia mielenosoituksia. Kaivostyöläisten lakkoon lähten ja Saonen seudulla osallistui 5000 henkeä. Työläiset vaativat saksalaisten isäntien pois karkoittamista kaivosalueilta.

Brestin asevarikon työläiset kieltäytyivät valmistamasta aseita saksalaisia varten.

Pariisin työläiset lähtivät mielenosoituksiin tunnuksin: „Saksalaiset on karkoitettava Ranskasta!“ „Alas Lavalin hallitus!“

Elokuun 12 päivänä Pariisissa alkukin kadulla tapahtui oikeata taistelua muistuttava vakava yhteenotto ranskalaisten isänmaanjärjien ja poliisien sekä sota-

väen välillä. Sotaväki käytti tässä yhteenotossa m.m. konekivääreitä. Pariisilaiset käyttelivät kranaatteja, revolvereja ja pysyjiä.

YHTEENOTTO KREETAN SAARELLA

Lontooseen on saapunut tieto verisestä yhteenotosta saksalaisten ja kreikkalaisten välillä Heraklionissa Kreetan saarella. Kreikkalaiset isänmaanystävä olivat valloittaneet Heraklionin esikaupungissa sijaitsevan suuren

lentoaseman. Kaupungin pormestarin Viktor Georgiadisin johdolla muutama sata kreikkalaista teki hyökkäyksen lentoasemaa vastaan. Yllätetty saksalainen vartiosto tapettiin ja maassa olleet lentokoneet tuhoitiin dynamiitilla.

BULGARIASSAKIN KUOHUNTAA

Bulgarian kansaa uhkaa nälänhätä. Saksalaiset vievät maasta kaikki väestölle välttämättömät ruokatarpeet, voim, lihan, viljan y.m. Tästä johtuu Bulgarian kansan tyytymättömyys, joka usein kehittyy avoimeksi taisteluksi saksalaisia vastaan. Plovdivin kaupungin työläiset ja lähi-seutujen talonpojat järjestivät äskettäin mielenosoituksen nälkää ja terrorikomentoa sekä saksalaisia miehittäjiä vastaan.

MIEHITETTYJEN MAIDEN MERIMIEHET TAISTELEVAT SAKSALAISIA VASTAAN

Lontoo. Reuterin tietotomisto ilmoittaa, että miehitettyjen maiden merimiehet, jotka ovat paenneet hitleriläisen komennon kourista, ovat muodostaneet omat laivastonsa. Vapaan Hollannin hallituksen käytettävissä on 60 sotalaivaa, Ranskalla 49 sotalaivaa, Norjalla 59 laivastojne.

Lakkoja Norjassa

Saksalaiset miehittäjät pakottavat Norjan työläisiä linnoitustöihin. Se on aiheuttanut tyytymättömyyttä kansan keskuudessa. Eri puolilla pohjois-Norjaa on puhjennut työläisten joukkolakkoja.

GESTAPON PÄÄLLIKÖ MURHATTU KRAKOVISSA

Lontoo. Puolalaiset isänmaanystävä ovat murhaneet Krakovissa paikallisen Gestapon päällikön eversti Gasslerin.

MITEN NEUVOSTOMAHAN VIHOLLISIA TUHOTAAN

(OTTEITA NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTON TIEDONANNOISTA)

Elokuun 14 päivänä vihollinen heitti Kletsjakan seudulla taisteluun moottoroidun jalkaväkiosaston huomattavan hyökkäysvaunuryhmän tukemana. Neuvostojoukot tuhosivat tykistön ja pt-aseiden tulella 11 saksalaista hyökkäysvaunua, jonka jälkeen taisteluun yhtyivät Punaisen armeijan hyökkäysvaunut ja jalkaväki. Saksalaiset menettivät tässä taistelussa yli 800 miestä ja perääntyivät entisiin aseimiinsa. Kletskastasta etelään käydyissä taisteluissa neuvostojoukot tuhosivat päivän kuluessa 700 hitleriläistä. Neuvostolentäjät tekivät hyökkäyksen vihollisen kahdelle lentokentälle. Yhdellä lentokentällä neuvostolentäjät tuhosivat ja polttivat 40 vihollisen pommittaja- ja hävittäjäkonetta. Sitäpaitsi ilmataisteluissa ammuttiin alas 11 saksalaista lentokonetta.

Hiljattain on Barentsin merellä ja Mustalla merellä upotettu kaksi vihollisen kuljetus-

alusta, joiden yhteinen kantavuus oli 12 tuhatta tonnia.

Elokuun 13 päivä. Kotelnikovosta koilliseen olevan asutuskeskuksen luona Makartshukin joukko-osasto pysäytti saksalaisten vastahyökkäyksen ja käänsi heidät pakosalle. Taistelutantereelle jäi yli 100 kaatunutta vihollista. Eräs hyökkäysvaunuosasto tuhosi tällä suunnalla viidessä päivässä 47 saksalaista hyökkäysvaunua, 14 autoa sotilaineen, 10 moottoripyörää ja 300 hitleriläistä.

Krasnodarin seudulla neuvostojoukot torjuivat vihollisen lukuisat hyökkäykset. Neuvostotykistö tuhosi 70 vihollisen hyökkäysvaunua, 75 autoa ja 200 saksalaista sotamiestä ja upseeria. Toisen joukko-osaston lohkolla on tuhottu yli 400 hitleriläistä, 5 tykkiä, 11 kranaatinheitintä ja 9 autoa. Kranaatinheitintulella on särjetty kaksi siltaa, jotka vihollinen oli rakentanut joen yli.

Kotelnikovosta koilliseen jatkuivat elokuun 14 päivän vastaisena yönä kiivaat taistelut. Neuvostotykistö tuhosi eräällä rintamalahkolla 100 saksalaista hyökkäysvaunua, 35 panssariautoa, 350 autoa ja noin 600 hitleriläistä sotamiestä ja upseeria. Taistelussa erään kylän luona konekiväärimies Boitschenko tuhosi yksinään 200 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Elokuun 13 päivänä neuvostoilmavoimat rintaman eri osilla tuhosivat tai vaurioitivat 50 saksalaista hyökkäysvaunua, 260 sotilaita ja sotamateriaaleja kuljettanutta kuorma-autoa, 50 hevostenkuormaa, 7 säiliövaunua polttoaineineen, räjäytivät kuusi ammus- ja yhden polttoainevaraston, vaimensivat 8 kenttä- ja it-patterin tulensärkivät yhden vihollisjunan sekä hajoittivat ja osittain tuhosivat kaksi vihollisen jalkaväkipataljoonaa.

lustassa olevalle ilmatorjuntamalle, kirjoittaa filosofian maisteri, rouva Hilma Backmanille, Tampere, Hämeenpuiston 6 B 18, kesäkuun 23 p:nä 1942:

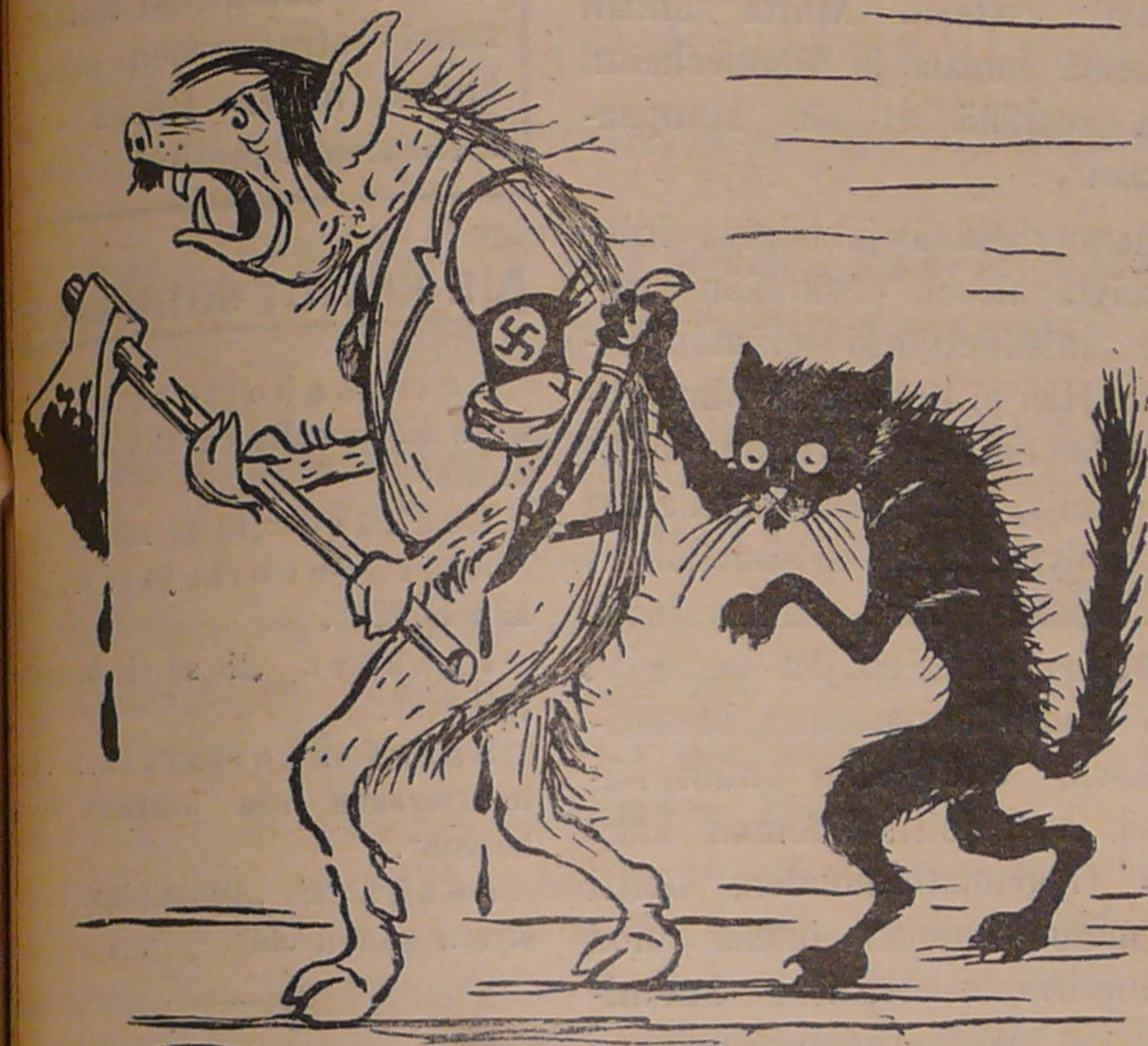
„Saati kiittää jumalaa, että olen täällä enkä etulinjoilla“.

Mutta jumalan ylistys muuttuu urhollamme pian katkeraksi valitusvirreksi korpielämän kiroitusta vastaan. Jo keuhkokuumeeseen vastoin. Jo keuhkokuumeeseen vastoin. Jo keuhkokuumeeseen vastoin.

„Elämä täällä korvessa on niin pirun yksitoikkoista. Hytisiäkin on niin pirun perkeleesti. Ellei olisi pulloa Frapin konjakkia ja North Statea olisi se ihan kurjaa“.

Vainutessaan kuolemanvaaraan vielä ilmatorjunta-asemalla.

Suomen kansan sananlaskuja

Mitä natsi röhkien edellä, sitä iikolli vonkuen perässä

voimme nauttia Hesän elämästä. Ja kai tämä sota jo siksi lähestyy loppuaan“.

Onni oli lähellä. Mutta se tysi. Erkki Talvia ei saanutkaan pelastetuksi nahkaansa „opintojen nojalla“. Hän sai sen tavallisen taksan, joka kuuluu jokaiselle Mannerheimin armeijan sotilaille, ellei hän ajoissa lähde pois Neuvosto-Karjalan kamaralta. Hän sai surmansa korvessa, kun karjalaiset sissit hyökkäsivät ilmatorjunta-asemalle ja tuhosivat sen koko miehistön.

Hän sai maksaa hengellään sen virheensä, että rupesi odottamaan viskaalien lupaa rintamalta karkaamiseen ja pinnaukseen, vaikka hänellä, kuten kaikilla muillakin Suomen armeijan sotilaille, olisi ollut mahdollisuus karkata sieltä omalla luvallaan.

„Syksyllä minä saan opintojen nojalla vapautuksen toislaiseksi. Kai sinä myös anot silloin, että tulevana talvena

Miten voi päästä pois rintamalta?

Punaisen armeijan vangiksi antautunut 22. Erillisen pataljoonan sotamies Lauri Roivanen kertoo Suomen armeijan joukko-osastoissa yleiseksi tulleet itsensä haavoittamisesta:

Esimerkiksi Kumsan tappeluun aikana ampui hyvin usea poika 22. Erillisestä pataljoonasta jalkaansa tai käteensä. Samoin ovat tehneet muissa joukko-osastoissa. Minunkin tuttavistani istuu moni poika tänäkin päivänä kotonaan onnistuneesti haavoittamaan itsensä. Vain harvat, jotka eivät ole osanneet sitä tehdä taidolla, ovat joutuneet istumaan. Tavallinen tapa itsensä haavoittamisessa on ollut seuraava: pojat ovat ampuneet itseään joko vartiossa ollessa, silloin, kun Puna-armeijan puolelta on ollut ammusta tai partioreisulla sekä myöskin hyökkäysten aikana.

Yleensä sotatoimien aikana itsensä haavoittaminen tuntuu uskottavalta. Muutamat pojat, vaimentaakseen kuulan lentovoimaa, ovat ottaneet ruutia pois patruunoista. Kokeneemmat ovat asettaneet sen paikan päälle, johon aikovat ampua, jonkun määrän vaatekappaleen, esim. nenällinan tai suorittaneet ampumisen ohuen puun tai laudankappaleen läpi. Näin he ovat tehneet sen vuoksi, että silloin ei ole mitään vaaraa myrkyttymiselle, eikä lääkärin voi todeta sitä tahalliseksi teoksi. Märkä vaatekappale ja puu estävät ruutikaasuja mustuttamasta haavaa ja sen ympäristöä, ja kuulan reikä tulee niinkuin se olisi kauempaa ammuttu.

Karjalan rintama

Tarkka-ampujat
tuhoavatfascistisia val-
taajia

Komentaja Smetaninin joukko-osaston puna-armeijalaiset ovat 10 päivässä tuhonneet 138 fascistisotilasta ja haavoittaneet 100. He kaatavat joka päivä kymmeniä valloitusseikkailijoita.

Komentaja Rudnyhin tarkka-ampujat ovat viimeisten 6 päivän aikana ottaneet hengiltä 58 vihollisen sotamiestä ja upseeria. Yksistään nuori tarkka-ampuja Toropov on tuhonnut 14 hitleriläistä.

Neljä Punaisen armeijan tarkka-ampujaa — Alijev, Midov, Mironov ja Barbejev — ovat surmanneet 450 saksalaista ja suomalaista sotamiestä ja upseeria. Tarkka-ampuja Sainutdinov on yksinään kaatanut 112 vihollista.

Punaisen armeijan soturit tuhoavat ja tulevat tuhoamaan fascistisia anastajia, kunnes neuvostomaa on puhdistettu.

Painakoon jokainen Suomen armeijan sotilas tämän mieleensä ja ajatelkoon, miten hänen on meneteltävä — tapattaako itsensä toivottomassa sodassa vai keksiäkö joku keino henkensä pelastamiseksi.

SUURIA AMERIKKA-
LAISIA SOTAJOUK-
KOJA

SAAPUNUT ENG-
LANTIIN

New York. United Pressin tietotoimisto ilmoittaa, että Englantiin on saapunut äskettäin suuria amerikkalaisia joukkoja.

Amerikan elokuvanäyttelijäin ammattiliiton äänenkannattaja kirjoittaa, että Iso-Britannian saarilla on nykyään neljä miljoonaa amerikkalaista ja englantilaista sotilasta ja suuret määrät aseita.

„Onhan meillä
Jumala ja
Mannerheim“

Lotta Lyyli Inkinen Ruokolahden Inkilänmäestä kirjoittaa sotamies Veikko Sikaselle, 1 Kpk 3422:

„Kyllä ne ryssät pistää lujasti vastaan. Mutta onhan meillä Jumala ja Mannerheim, ja ryssällä ei ole kumpakaan“.

Mannerheimiä jumaloiva lotta ei näytä olevan ensinkään kuusella mielitettynsä elämäntarinasta. Hän ei tiedä, että Mannerheim on entinen Venäjän keisarin lakeija, Rasputinin napalanko ja Stolypinin, Puriskevitshien y.m. Suomi-syöjään henkiystävä.

Mutta kun Venäjän kansa v. 1917 suoritti maassaan suursiivouksen, otti vallan omiin käsiinsä ja lahjoitti Suomen kansalle riippumattomuuden, heitti se muun kuonan ohella ulos Mannerheimin tapaiset Suomi-syöjätkin. Mannerheim ei kelpanut Venäjän kansalle, mutta hän kelpasi Suomen lahtareille, jotka tekasivat hänestä ylipäällikkönsä ja epäjumalansa. Mannerheim pääsi mielityöhönsä. Hän lahtasi punaisia — ja lahtautti valkoisia.

Tämän sodan aikana on Mannerheim ehtinyt uuden isäntänsä Hitlerin käskystä lahtauttaa vasta 200,000 suomalaista. Mutta hänen kerrotaan vannoneen:

„Mine ei piste se miekka tuppe, ennenkuin ne pärkkele soomalaiset olema kaikki kuitti“.

200 maanalaista sanoma-
lehteä Norjassa

Ruotsalainen sanomalehti „Welt“ julkaisi äskettäin kirjoituksen „Tietoja Norjasta“, jossa m.m. sanotaan:

„Vainotoimenpiteistä huolimatta Norjan isänmaanystävä julkaisevat useita maanalaisia sanomalehtiä. Toukokuussa esimerkiksi julkaistiin 200 eri nimistä lehteä“.

Amerikkalaisten
voitto idässä

Lontoo. Reuterin tietotoimisto ilmoittaa, että amerikkalaiset sotajoukot ovat miehittäneet Salomonin saaret. Se on Amerikan suuri voitto. Salomonin saarilla on suuri strateginen merkitys, koska niiden lähellä kulkevat liittolaisten meritie.

NE KELJUT SOTALÄÄKÄRIT

Sairaanhoidajatar: „Sotamies Korhosella on 41,5 astetta kuumetta“.

Lääkäri: „Ei se mitään tee“.

Sairaanhoidajatar: „Mutta hän hauri“.

Lääkäri: „Ei se ole hengenvaarallista“.

Sairaanhoidajatar: „Mutta houriessaan hän haukkuu Mannerheimiä“.

Lääkäri: „Tuota, hm... ei se sitten kauan elä“.

SAKSMANNIEN KESKEN

„Max, mitä pirua se Hitler on lähettänyt meidät tänne Karjalan korpille. Eihän täällä ole mitään pöllittävää“.

„Kuinka niin? Mistäs esimerkiksi saa parempaa raaka-ainetta haata-ristiin, kuin Karjalan visakoivusta“.

VIEKAS JERMU

Komppanian viskaali: „Tässä on malliksi kelpaava kirje omalle sille. Se on täynnä isänmaallista uhrimieltä, toivorikkautta ja voitonvarmuutta. Sen on kirjoittanut komppaniamme korpraali Juntunen. Korpraali Juntunen, astukaa esiin!“

Vääpeli: „Korpraali Juntunen karkasi eilen Punaisen armeijan puolelle, herra luutnantti“.

VARTIOSSA

„Mikko, mikä sinun mi lestäsi on parempi, jäädä ilman oikeaa kättä tahi ilman vasenta jalkaa?“

„Parempi on livistää venäläisten puolelle“.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Lauantaina
elokuun 22 pnäNo 87
1942

ENGLANNIN PÄÄMINISTERI CHURCHILL MOSKOVASSA

Neuvostoliiton ja Englannin hallitukset sitoutuivat käymään sotaa hitleriläisyyden lopulliseen hävittämiseen saakka

Amerikan Yhdysvallat yhtyvät Moskovan
neuvottelujen päätöksiinENGLANTILAIK-NEUVOSTOLIITTOINEN
TIEDONANTO

Iso-Britannian Pääministerin hra Churchillin neuvotteluista Neuvostoliiton Kansankomissarien Neuvoston Puheenjohtajan J. V. Stalinin kanssa

Moskovassa on käyty Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvoston Puheenjohtajan J. V. Stalinin ja Iso-Britannian Pääministerin hra W. Churchillin kesken neuvotteluja, joihin osallistui herra Harriman Amerikan Yhdysvaltain Presidentin edustajana. Keskusteluihin ottivat osaa Ulkoasiain Kansankomissaari V. M. Molotov ja marsalkka K. J. Voroshilov Neuvostoliiton puolelta, Britannian lähetti sir A. Clark Kerr, Imperiumin Yleisesikunnan Päälikkö sir A. Brooks ja muita Britannian aseellisten voimien vastuunalaisia edustajia sekä Ulkoministerin vakituinen sijainen sir Alexander Cadogan Englannin puolelta.

Tehtiin useita päätöksiä, jotka koskevat sotaa Hitler-Saksaa ja sen rikoskumppaneita vastaan Euroopassa. Molemmat hallitukset ovat lujasti päättäneet käydä tätä oikeudenmukaista vapaussotaa kaikella voimalla ja tarmolla hitleriläisyyden ja kaiken sen kaltaisen hirmuvallan täydelliseen hävittämiseen asti.

Keskustelut, joita käytiin sydämellisyyden ja täydellisen avoimuuden hengessä, tekivät mahdolliseksi vielä kerran todeta, että Neuvostoliiton, Iso-Britannian ja Amerikan Yhdysvaltain välillä vallitsee kiinteä ystävyys ja yhteisymmärrys, mikä täysin vastaa niiden välillä voimassaolevia liittolaissuhteita.

Hra Churchillin sähkösanoma
J. V. Stalinille

Käytän tilaisuutta kiittääkseni teitä toveruudestanne ja viereisyydestanne. Minä olen erittäin tyytyväinen siihen, että olen ollut Moskovassa — ensi kerraksi sen vuoksi, että minun

Hra Churchillin ja
hra Harrimanin
lausunnot

Saavuttuaan Moskovaan hra Churchill ja hra Harriman antoivat seuraavat lausunnot, jotka kirjoitettiin ääninauhalle:

Hra Churchillin
lausunto

„Me olemme lujasti päättäneet jatkaa taistelua käsi kädessä, millaiset kärsimykset, millaiset vaikeudet meitä odottanevatkaan, jatkaa taistelua käsi kädessä, kuten toverit ja veljet, siihen asti, kunnes hitleriläisen komennon viimeisetkin jätteet on muutettu tuhiksi ja niiden muisto jää varoittavaksi esimerkiksi tuleville ajoille“.

Hra Harrimanin
lausunto

„Amerikan Yhdysvaltain Presidentti antoi minun tehtäväkseni lähteä Iso-Britannian Pääministerin mukaan hänen erittäin tärkeälle matkalleen Moskovaan tällä sodan ratkaisevalla hetkellä.“

Amerikan Yhdysvaltain Presidentti yhtyy kaikkiin niihin päätöksiin, joita hra Churchill täällä tekee.

Amerikka tulee seisomaan yhdessä venäläisten kanssa käsi kädessä rintamalla“.

MITEN NEUVOSTOMAHAN VIHOLLISIA TUHOTAAN

(OTTEITA NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTON TIEDONANNOISTA)

Elokuun 9 ja 15 päivän välisenä aikana on ilmataisteluissa, lentokentillä ja ilmatorjuntatyöstön tulella tuhottu 369 saksalaista lentokonetta.

Kotelnikovosta koilliseen eräs Punaisen armeijan joukko-osasto valtasi elokuun 15 päivänä kaksi tärkeää kukkulaa. Suurta mieshukkaa kärsineet saksalaiset heittivät vastahyökkäykseen 30 hyökkäysvaunua. Neuvostojoukot torjuivat hyökkäyksen tuhoten 5 saksalaisten hyökkäysvaunua.

Krasnodarin seudulla jatkuivat sitkeät taistelut. Punaisen armeijan joukko-osastot torjuivat päivän kuluessa useita saksalaisten hyökkäyksiä. Taisteluissa on tuhottu 8 saksalaista hyökkäysvaunua ja surmattu 400 hitleriläistä sotamiestä ja upseeria. Estäen saksalaisten etenemisen joen yli neuvostojoukot hävittivät voimakkaalla tykkitulella ja ilmapommituksella kolme saksalaisten rakentamaa siltaa, tuhosivat ja vaurioittivat 17 hyökkäysvaunua, 37 autoa ja 11 tykkiä. 500 hitleriläistä sai surmansa.

Voroneshin seudulla saksalaisten onnistui voimakkaan tykki- ja kranaatinheitintulen jälkeen tunkea neuvostojoukkoja hiukan takaisin. Vastahyökkäyksellään neuvostojoukot pakottivat vihollisen perääntymään. Komentaja Tshernjahovskin joukko-osasto surmasi tässä taistelussa yli 300 saksalaista sotamiestä ja upseeria. Donin länsirannalla toimiva komentaja Popovin joukko-osasto tuhosi 600 unkarilaista sotamiestä ja upseeria. Punaisen armeijan puolelle on siirtynyt 14 unkarilaisen jalkaväkirykmentin sotamiehiä.

Krasnodarin seuduilla neuvostojoukot torjuivat saksalaisten hyökkäysvaunujen ja moottoroidun jalkaväen raivokkaita hyökkäyksiä. Yhden ainoan neuvostojoukko-osaston lohkolla on romutettu 9 hyökkäysvaunua, 12 autoa, 5 tykkiä sekä surmattu neljäntäsataa hitleriläistä. Tykki-

Upotettu

KOLME FASCISTIEN KULJETUSALUSTA JA VARTIOLAIVA

Neuvostoliiton Pohjoisen laivaston merimiehet ja lentäjät ovat jo hukuttaneet lukemattomia saksalaisia aluksia. Hiljattain tämän laivaston lentäjät upottivat 3 fascistien kuljetusalusta ja yhden vartiolaivan. Suurimman kuljetusaluksen kantavuus oli 15.000 tonnia.

ja kranaatinheitintulella on hävitetty saksalaisten rakentama silta joen yli sekä hajoitettu ylimenopaikalle kokoontuneet hyökkäysvaunut ja moottoroitu jalkaväki.

Kotelnikovosta koilliseen neuvostojoukot torjuivat elokuun 16 päivänä useita vihollisen hyökkäyksiä ja löivät vastahyökkäyksessä hajalle romanialaisen jalkaväkirykmentin. On saatu toistasataa vankia ja runsas sotasaalis.

Elokuun 17 päivän vastaisena yönä neuvostojoukot torjuivat Kotelnikovosta koilliseen useita saksalaisten hyökkäyksiä ja pitivät valtaamia asemia luja hallussaan. Vihollinen on viime päivien taisteluissa kärsinyt täällä suurta mieshukkaa.

Kletsjakan suunnalla on viime päivinä käyty verisiä taisteluja, joissa saksalaiset ovat menettäneet 30 hyökkäysvaunua ja yli 5000 miestä kaatuneina.

Krasnodarin seuduilla käytiin elokuun 17 päivänä erittäin ankaria taisteluja kahden asutuskeskuksen luona. Hyökkäysvaunujen tukema Punaisen armeijan ratsuosasto teki yllättävän hyökkäyksen saksalaisen moottoroidun jalkaväen kimppeen tuhoten 20 hyökkäysvaunua, 20 autoa ja kaksi jalkaväki pataljoonaa. Toisella rintamalohkolla Punaisen armeijan joukko-osasto tuhosi 400 hitleriläistä sotamiestä ja upseeria.

Nälkä Saksassa

Elintarvikepula alkaa Saksassa olla yhtä kärkevä kuin vuosien 1916—1918. Maatalouden tuotanto laskee jatkuvasti työvoiman puutteen vuoksi, samoin ei ole riittävästi vetoväimä, lannokkeita eikä rehua. 1941 ensi kerran sodan aikana ei saatu täydellisesti satoa korjatuksi, kevätkylvötänän vuonna suoritettiin huonosti ja fascistien oman tunnusruksen mukaan satotoiveet ovat erittäin huonot. Elintarvikkeiden saanti miehitystyistä maista on jyrkästi pienentynyt, sillä maatalouden rappeutuminen niissä maissa tapahtuu vielä nopeammin kuin Saksassa ja talonpoikain saannista kasvaa. Hitler on tuonut miehittämiensä maiden kansoille nälkää ja kurjuutta. Nyt on nälkä astunut Saksan rajojen sisälle.

Tavallinen kuluttaja Saksassa sai 1941 syyskuuhun asti 2,400 gr. leipää viikossa. 1942 huhtikuusta alkaen annos on enää vain 2,000 gr. Ensimmäisen maailmansodan lopulla tavallinen kuluttaja sai keskimäärin 1,900 gr. leipää viikossa. Tämän vuoden talvella väheni perunoitten jako, jotka vuosi sitten eivät vielä olleet säännöstelyn alaisia, niin pienenee, että tilanne hyvin vähäneroa 1916—1918 nälkävuosista. Huhtikuun 6 p:nä alennettiin lihaannokset 40 prosentilla ja rasvaannokset 33 prosentilla viime vuoden annoksiin verrattuna. 1941 syyskuuhun asti määrätty annokset tavallisesti vielä saatiin, mutta nyt ovat annokset yhtä useimmin vain paperilla, sillä tarvaraa ei ole.

VASTAAMME KYSYMYKSIIN

JR 52.8. komppanian sotilaat kysyvät:

Saavatko Neuvostoliitossa olevat sotavangit ruokaa ja tupakkaa tarpeeksi ja minäkäläistä on siellä todellisuudessa vankien kohtelu?

Vastaus. Aivan sodan alussa, elokuun 1 päivänä 1941, Neuvostoliiton hallitus julkaisi sotavangien koskevan lain, jossa määrätään loukkaamasta ja pahentelemasta sotavangeja ja antamaan heille hyvä kohtelu, vaivastus, jalkineet, elintarpeet ja lääkinhoito. Tässä laissa sanotaan: „Jokainen sotavangi saa päivittäin leipää, rasvaa, kasvisruokaa, jauhoja, ryynejä, kalaa, vihanneksia, perunoita, maitteja, teetä, sokeria, mausteita sekä saippuaa ja tupakkaa“.

Täydellisen kuvan sotavangin elämästä Neuvostoliitossa tutustumalla suomalaisten sotavankien omiin kirjeisiin, joista useita on julkaistu „Sotilaan Ääni“-lehdessä. Näistä kirjeistä näkyy, että Neuvostoliitossa kohdellaan sotavangeja kunnioittaen kansainvälisten sääntöjen mukaan. Heillä on riittävästi ruokaa sekä tupakkaa ja sitä omaa ammattialallaan.

Useiden joukko-osastojen sotilaat kysyvät:

Mistä johtuu, että n.s. vankien miesten kotiuttaminen, josta on pidetty niin suurta tähtä, on tyrehtynyt alkunsa?

Vastaus. Äärimmilleen kärkeä työvoiman puute, joka uhroita romahduksella koko Suomen voimaa, pakotti hallitusherrat tekemään päätöksen miesten palauttamisesta. Mutta tuo päätös jää paperille, jos Suomalaisesta valloitusseikkailusta ja sotilaallista Hitlerin kanssa. Neuvostoliiton, Englannin ja Ameriikan sotilaalliset sopimukset ovat Hitler-Saksan ja sen

rikoskumppanit entistä tukalampan asemaan. Hitlerin suomalaiset rengit käsittävät, että edessä ovat katkerat taistelut, joissa tulee menemään Suomen miestä kuin meren mutaa, ja siksi he ovat pysäyttäneet vanhojen miesten kotiuttamisen.

Joissakin tapauksissa on vanhoja miehiä, siviiliin päästämisen asemesta, siirretty selustalla oleviin osastoihin, ja etulinjoille tuodaan nuoria miehiä. Mutta aktiivisten taistelutoimien alettua tullaan nämäkin selustalle siirretty, samoin kuin kaikki tähän mennessä kotiutuneetkin vanhat miehet, tuomaan takaisin rintamalle saamaan surmansa yhdessä nuorten poikasten kanssa. Kymmeniä tuhansia perheenisia odottaa siis varma kuolema tai silpoutuminen Karjalan korvissa, jos he edelleenkin nöyrästi alistuvat tottelemaan Mannerheimin upseerien käskyjä.

SUOMALAISET KANSAN NAISET oppivat sylkemään saksalaisten silmille

Saksmannien häikäilemättömät „hyökkäykset“ ja „valloitukset“ Suomen kaupunkien ja kylien hamerintamalla ovat kaikkein tavallisimpia käsitellyn aiheita rintamamiehille lähetetyissä omaisten kirjeissä. Kaatuneilta ja vangiksi joutuneilta on taas löydetty useita kirjeitä, joissa nämä „jälöt“ siat kyynillisesti kerskuvat saavutuksillaan suomalaisten upseerien rotuvien, lottien ja muiden „puolhuolimattomien“ naikkosten keskuudessa.

Mutta täytyy sanoa, että Suomessa on sentään sellaisiakin naisia, todellisia kansan naisia, jotka eivät alennu „vaipumaan vesakkoihin“ saksmannien kanssa, vaan kohtelevat heitä vihollisina.

Niinpä vangiksi joutunut 169. saksalaisen divisioonan 392. rykmentin 3. komppanian sotamies Walter Schwedler, kotoisin Werdausta (Saksista) kertoi kuulustelussa:

„Kyllä tämä alkaa tympästä“

Eräälle sotamiehelle, jonka nimeä ei ole saatu selville, kirjoittaa hänen serkkunsa Sylvi, Martinniementä:

„Saatoin pojuni sinne rintamalle, kun pojun piti lähteä siitä tuntematonta tulevaisuutta kohti. Tuntui ikävälle. Mitä tulevaisuus tuo tullessaan? Voi, kun rakkaat poikamme pääsisitte pois sieltä kauheilta verikentiltä. Kyllä tämä jännitys alkaa tympästä niin kummasti“.

Pyydämme niitä rintamamiehiä, jotka edellä olevan kirjeen perusteella voivat todeta, kenesä on kysymys, ilmoittamaan kirjeen lähettäjälle Sylville Martinniementä, että hänen serkkunsa on saanut surmansa, pakotettuna taistelevaan suuruudenhullujen seikkailijoiden Rytien ja Mannerheimien valloitusunelmien puolesta.

„Eräällä rautatieasemalla, jonka nimeä en muista, muuan saksalainen sotamies koetti suostutella suomalaista tyttöä, tarjoten hänelle Saksan rahaa. Tyttö sylkäsi hänen silmilleen, kääntyi pois ja nopeasti katosi väkijoukkoon“.

Muuan Kerttu Varis Joensuu-ta nuhtelee sotamies Kalervo Varista, joka on alentunut veljelemään saksmannien kanssa, seuraavien nasevin sanoin:

„Katkasen diplomaattiset suhteet sun kanssa, jos vastata unhotat hyvät tavat. Hyi, minun kuvaani sinä annat saksmannien nuoleskella. Ne eivät saa koskeakaan, saatikka nuolasta.“

Eräät suomalaiset kansan naiset ymmärtävät paremmin kuin moni rintamamies kuinka suuri häpeä suomalaisille sotilaille on veljeillä maansa polkijain, saksalaisten fascistien kanssa.

MOSKOVASSA KÄY-
TYJEN NEUVOTTE-
LUJEN MERKITYS

Pommitus aiheutti kaupungissa suuria tulipaloja, jotka kestivät useampia päiviä. Koko kaupunki oli tulen vallassa.

Vihollinen jännittää kaikki kansansa, se on mobilisoimut kaikki reservinsä perinpohjin, aivan luudalla laasten, se on paljastanut rintamansa muut arat tiedot Euroopassa saavutustaikse menestystä Neuvostoliiton-Saksan rintamalla. Haavoitetun peiton raivolla se tekee hurjia yrityksiä tunkeutua syvälle meidän maahamme. Neuvostostoitettujen sankaruus ja uhrautuvaisuus saapaa tien kuolemaa ja häviöitä mukanaan tuovilta hitleriläisiltä rosovoilta. Hitler-vastaisen liittotuman valtioiden yhdistetyt ponnistukset sodassa Hitler-Saksaa ja sen rikoskumppaneita vastaan Euroopassa sekä tinkimätön päätäväisyys käydä tätä oikeudenmukaista vapausotaa kaikkein voimalla ja tarmolla hitleriläisten ja kaiken sen kaltaisten tuhoon muvalla täydelliseen voittoon asti tekee tyhjäksi vihollisen kaikki suunnitelmat ja laskelmat ja lähentää meidän voittomahetkeä“.

Tiistaina
elokuun 25 pnä

Kuvassa vasemmalta: Churchill, Stalin ja Harriman.

(TOUKOKUUN 15 PÄIVÄSTÄ ELOKUUN 15 PÄIVÄÄN)

Punainen armeija on käynyt
käy tällä hetkellä Voroneshin
vuuduilla, Donin mutkassa ja
edässä keskeytymättömiä veri-
taisteluja hyökkääviä saks-
asia fascistijoukkoja vastaan.
Nämä taistelut ovat saaneet
erittäin kiihkaan luonteen.
Alkukesästä Saksan armeijan
pääto keskitti rintaman etelä-
osalle suuret määrät sota-
joukkoja sekä tuhansia hyök-
käsivaunuja ja lentokoneita. Se-
urauksena tyten pois monet varus-
miehet Ranskasta, Belgiasta ja

Hollannista. Yksistään kahden viime kuukauden aikana saksalaiset toivat näistä Neuvostoliiton—Saksan rintamalle 22 divisioonaa, niiden joukossa kaksi hyökkäysvaunudivisioonaa, lukuunottamatta aikaisemmin tuotuja. Saksan vasallimaissa — Italiassa, Romaniassa, Unkarissa ja Slovakiassa Hitler mobilisoi 70 divisioonaa ja priikaattia, lukuunottamatta suomalaisia joukkoja pohjoisessa, ja heitti ne Neuvostoliiton—Saksan rintamalle. Uhkailemalla ja lah-

jomalla hitleriläiset värväävät myöskin joukkoja rikollisista ja vieraan omaisuuden tavoittelijoista Ranskassa, Belgiassa, Tanskassa, Hollannissa ja Espanjassa. Tämän lisäksi hitleriläiset ovat toimeenpanneet pakkomobilisoinnin Puolassa ja Tshekkoslovakiassa. Kerättyään kaiken tämän veron sotamiesten muodossa sekä koottuaan kaikki päävoimansa ja reservinsä saksalaiset saivat rintaman etelälähkeillä aikaan huomattavan ylivoiman sotajoukkojen määrässä ja teknillisissä taisteluvälineissä, työnsivät meidän joukkojamme huomattavasti taaksepäin ja valtasivat useita neuvostomaalle tärkeitä seutuja ja kaupunkeja. Saksalaiset fascistiset miehittäjät valtasivat suuren alueen Donin ja Kubanin seuduilla sekä tärkeät teollisuuskaupungit Vorosjilovgradin, Novotsherkasskin, Shahtyn, Rosto-

(Jatkuu 2. siv.)

YHTEENVETOJA...

(Jatkoa 1. siv.)

vin, Armavirin ja Maikopin. Vaikka suurin osa saksalaisten valtaamien seutujen väestöstä oli ajoissa evakuoitu, vilja sekä tehdaskalusto viety pois ja osittain hävitetty perääntyessä, kärsi Neuvostoliitto tänä aikana melkoisia aineellisia menetyksiä.

Siitä huolimatta, että vihollinen on vienyt taisteluun suurimman osan miesvoimaansa ja suunnattoman määrän teknillisiä välineitä, saksalaisten hyökkäystoimet ovat kehittyneet ainoastaan Voroneshin suunnalla ja etelässä, ja paljon hitaammin kuin sodan alkuvaiheessa. Riittää, kun sanomme, että Voroneshin rintamanosalla saksalaiset ovat polkeneet paikallaan jo puolitoista kuukautta, ja viime aikoina neuvostojoukot ovat täällä rintamanosalla paikoitellen ottaneet aloitteen omiin käsiinsä. Donin mutkassa Punainen armeija on jo usean viikon ajan torjunut saksalaisten fascistijoukkojen hurjia hyökkäyksiä jauhaen murskaksi vihollisen elävää voimaa ja teknillisiä taisteluvälineitä. Ja ainoastaan etelässä saksalaisten on onnistunut suunnattomien menetysten hinnalla päästä huomattavasti eteenpäin. Mitä tulee muihin rintamiin, niin saksalaiset joukot eivät ole kyenneet siellä hyökkäystoimiin, päinvastoin neuvostojoukot käyvät aktiivisia taistelutoimia Brjanskin rintamalla, Länsirintamalla, Kalinin rintamalla ja Luoteisrintamalla, tuhoten näissäkin taisteluissa kymmeniä tuhansia saksalaisia.

Kuluneiden kuukausien ankariassa taistelussa Neuvostoliiton — Saksan rintamalla Punainen armeija on aiheuttanut saksalaisille, italialaisille, romanialaisille ja unkarilaisille anastajajoukoille suunnatonta mieshukkaa ja taistelukaluston menetystä.

Kolmen kuukauden aktiivisten taistelujen aikana tämän vuoden kesällä, toukokuun 15 päivästä elokuun 15 päivään, saksalaiset ovat menettäneet 1.250.000 sotamiestä ja upseeria, niistä kaatuneina vähintään 480 tuhatta miestä. Sitäpaitsi he ovat me-

nettäneet 3.390 hyökkäysvaunua, lähes 4.000 eri kaliiperien tykkiä ja noin 4.000 lentokoneetta.

Neuvostojoukkojen menetykset toukokuun 15 päivästä elokuun 15 päivään ovat kaatuneina, haavoittuneina ja kateisiin joutuneina 606.000 miestä, 2.240 hyökkäysvaunua, 3.162 eri kaliiperien tykkiä, 2.198 lentokoneetta.

Kömpelöillä väärennyksillään ja naurettavilla jutuillaan Hitlerin kopla yrittää taas salata menetyksiään Neuvostoliiton — Saksan rintamalla.

Väärennyksiin tottuneet ja harjaantuneet hitleriläiset tekevät silmänkääntötemppeja huijaavilla valheellisilla numeroilla. Niinpä t.v. elokuun 12 päivänä saksalaiset julkaisivat tiedonannon kuluvan vuoden kevään ja kesän taistelujen tuloksista. Hitleriläiset väittävät, että saksalaiset joukot ovat tuon ajan kuluessa muka saaneet 1.044.241 vankia, valloineet tai tuhonneet 10.131 tykkiä, 6.271 hyökkäysvaunua ja 6.056 lentokoneetta! Neuvostoliiton Tiedoitustoimiston julkaisemat todenperäiset tiedot Punaisen armeijan menetyksistä kumoavat täydellisesti hitleriläisten valheelliset tiedonannot. Hitlerin ja hänen eurooppalaisten liittolaistensa armeijat kärsivät suunnattomia menetyksiä. Tämä juuri selittääkin sen, miksi Saksan armeijan johto puhuu noin mahdotonta pötyä neuvostojoukkojen menetyksistä, samalla salaten huolellisesti omien joukkojensa menetykset. Omituinen juttu. Hitleriläiset saavat lasketuksi neuvostojoukkojen menetykset viimeistä miestä myöten, mutta omista menetyksistään, jotka heidän pitäisi tietää paljon paremmin, he pysyvät itsepintaisesti vaiti aivan kuin heillä olisi suu vettä täynnä. Ja kuitenkin nämä saksalaisten menetykset viimeisen kolmen kuukauden ajalta valmistavat hitaasti, mutta varmasti maaperää Saksan armeijan lähenevälle tuholle.

NEUVOSTOLIITON
TIEDOITUSTOIMISTO.

Elämisen ehdot kiristyvät

Sotamies Reino Kosolalle, 3 Kpk 3806, kirjoittaa Alli Kosola Seinäjoelta:

„Kaikki on niin lujassa. Voi ja tupakka olis tieteenkin ollut kovin tarpeeseen sinullekin sinne, mutta en saanut millään järjestettyä. Tiukalla eläminen on täälläkin meillä. On ainakin puolella huonontunut ruoka, minäkin olen kovasti laihnutun.“

Sotamies Torsti Salttisen, 3 Kpk 4287, kirjoittaa Helmi Salttinen Lieksasta:

„Korttiannosten perässä on saanut juosta joka aamu, vaan ei ole saanut mitään. Isä on varmaan niin sairas ettei pääse tulemaan. Eihän siellä saa syödäkseen mitään, jos ei paljoa täälläkään. Ei antanut lääkäri mitään lääkettä, sanoi johtuvan ruuan puutteesta.“

Sotamies Omi Järvelle, 3 Kpk 9648, kirjoittaa E. Matoniemi, Suniainen Hietapuro:

„Kyllä täälläkin on huonoa tuo heinäväki. Ei ole yhtään miestä talossa. Ei usko miten puute täällä on miehistä.“

Nälkä kotirintamalla käy yhä ahdistavammaksi. Työläisistä on kova puute, mutta Suomen hallitusherrat eivät ole vielä luopuneet valloitusseikkailustaan. Suomalaiset sotamiehet eivät ole vielä joutuneet kieltäytyneet tottelemaasta Mannerheimin käskyjä. Se merkitsee, että sota jatkuu, että Suomen miehiä tullaan tuhoamaan edelleenkin ja että nälkä kotirintamalla tulee edelleenkin kasvamaan. Puhun on vasta edessä.

Nälkä opettaa

Nälkä mellakoita Helsingissä
Turun puolen metsäkaartilaiset kaappavat saksalaisten kuormaston

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTI
ELOKUUN 16 PNÄ:

Nälkäinen maisjoukko hävitti Helsingissä useita elintarvikekauppoja. Turun lähistöllä metsissä piileskelevät rintamakarkurit kaappasivat saksalaisilta 4 säilykkeillä lastattua kuormastoa ja useita hevostenkuormia jauhoja. 5 vastarintaa tehnyttä saksalaista sotamiestä sai surmansa.

Nämä Helsingissä ja Turun lähistöllä sattuneet tapahtumat, jotka Suomen yleisradion ja muiden valhemyllyjen ei mitenkään onnistu valehdella tapahtuneiksi, antavat jonkinlaisen käsityksen siitä synkistä oloista, siitä huutavasta hätästä ja kurjuudesta, johon riittävän ja toivottoman valloitusseikkailun loputon pitkittäminen on Suomen kansan syössyt.

Suomen kaupunkien siviiliväestö kamppailee nälkäkuoleman kourissa. Nälkäistä kansaa ei voida kukaan hitleriläisellä valhepropagandalla, jota sille tyrkytetään levän asemesta, levittelemällä turmallisesti paisutettuja tietoja Hitlerin armeijan „suurista voitoista“ jollakin hyvin kaukaisella rintamalobkolla.

Nälkä opettaa. Helsingin nälkä mellakat ja Turun seudun metsäkaartilaisten reipas ja onnistunut hyökkäys saksalaisen elintarvikekuormaston kimppuun ovat merkinä siitä, että Suomen kansan parhaimmat pojat ja tyttävät alkavat vihdoinkin ottaa leipänsä sieltä, missä sitä on jonkin verran on — paremmalle yhteiskuntakerroksille kuin saksalaiselle ja suomalaiselle sotaväelle varatuista elintarvikevarastoista.

Helsingin nälkä mellakat osoittavat Suomen armeijan sotamiestä, että sota, jota hän vielä käy, on toivoton. Rutiköyhä ja nälkäinen Suomi, joka kaiken kurjuuden kukkuraksi on enimmäisenä sotavuotena menet-

tänyt 200.000 miestä kaatuneina ja rannoiksi silpoutuneina, ei kestä uuden sotasyksyn ja sotalven taakkaa.

Ne Suomen armeijan sotilaat, jotka nöyräselkäisesti yhä vieläkin alentuvat tottelemaan Mannerheimin käskyjä ja polkemaan vieraan maan kamaraa, tekevät sen omaksi surmakseen, oman kansansa turmioksi.

Toisen rintaman muodostaminen lähenee

„Ei mikään voi muuttaa toisesta rintamasta tehtyä päätöstä“ —

niin lausuvat englantilaiset ja amerikkalaiset lehdet

Lontoo. „Daily Herald“ kirjoittaa:

„Toisen rintaman muodostaminen saksalaisten painostuksen heikentämiseksi Venäjän rintamalla on yhdistyneiden maiden ilmeisin strateginen tehtävä.“

Tällä hetkellä ei ole ainoatakaan ministeriä, joka ei käsittäisi, miten suurella päättäväisyydellä kansakunta vaatii toista rintamaa Eurooppaan ja miten välttämätön tämän rintaman viipymätön muodostaminen on kaikille kansoille. Sen on oltava todellinen toinen rintama. Meidän on tällä hetkellä luotettava johtajimme. On syytä olettaa, että he käsittävät yhtä hyvin kuin mekin, ettei ole kaukana ratkaiseva hetki, josta riippuu elämä ja kuolema.“

New York. Sanomalehti „P.M.“ julkaisee toimittajansa Rolf Ingersollin johtavan kirjoit-

NEUVOSTOLENTAJÄT OVAT POMMITANEET

Danzigia, Königsbergiä ja Tilsitiä

Elokuun 19 päivän vastaisena yönä suuri ryhmä neuvostolentokoneita pommitti Danzigin, Königsbergin ja Tilsitin sotilaallisia kohteita.

Pommitus aiheutti Danzigissa paljon tulipaloja. Tapahtui 16 räjähdystä, niistä 5 erittäin voimakasta, joita seurasi kirkkaat liekit ja sakea, musta savu. Satamahallinnon varastoissa ja Danzigin laivatelakalla syttyi 10 tulipaloa sekä 2 voimakasta räjähdystä.

Königsbergissä pommitus aiheutti 13 ja Tilsitissä 4 tulipaloa.

Kaikki neuvostolentokoneet palasivat asemiinsa.

tuksen, jossa hän vastaa arvostelijoiden kysymyksiin, miksi „P.M.“ ei ota vastuulleen kehottusta toisen rintaman muodostamisesta. Ingersoll selittää ensiksi, että lehti on kehoittanut siihen jo viime talvena ja toiseksi, että yleisen mielipiteen kannatus toisen rintaman asialle on jo taattu, sekä kolmanneksi, että lehtien toimittajat ovat viimeisten kuukausien aikana lopullisesti vakuuttaneet siitä, että armeijan ylin johto on täydellisesti toisen rintaman muodostamisen kannalla, eikä ole milloinkaan hetkeäkään horjunut tässä kysymyksessä.

Sanomalehti „New York Herald Tribune“ lausuu useissa piireissä toistetun ajatuksen, että päätös toisesta rintamasta on jo tehty eikä mikään voi sitä muuttaa.

Sissien taistelutoiminta Jugoslaviassa

Kahdessa kuukaudessa surmattu 18.000 fascistia

Geneve. Serbialaiset isänmaanystävät pitävät menestyksellisesti hallussaan valloittamiaan asemia kaikkialla rintamaloikoilla Bosniassa ja Kroatiassa ja tuottavat raskaita tappioita yhdessä ustashien kanssa toimiville saksalaisille ja italialaisille sotajoukoille. Sissit käyvät erittäin raskaita taisteluja ylivoimaista vihollista vastaan Bosnian vuoristoalueilla.

Saksalaisten ja italialaisten varuskuntien on ollut pakko perääntyä ja luovuttaa useita asutuskeskuksia. Sanomalehti "Daily Mail" in kirjeenvaihtaja tiedottaa, että fascistiset anastajat ovat viimeisten kahden kuukauden aikana menettäneet noin 18.000 sotamiestä ja upseeria kaatuneina. Ankaria taisteluja käydään myös Kroatian luoteisosassa. Saman lehden kirjeenvaihtaja tiedottaa, että sissit ovat viime päivinä räjäyttäneet monin paikoin rautatielinjan Zagrebin ja Italian rajan välillä, mikä suuresti vaikeuttaa liikennettä tällä linjalla. Dalmatiassa ovat sissit polttaneet „Maidan“-tehtaiden kaksi suurta varastorakennusta. On tuhoutunut 200 tynnyriä bensiiniä, 40 tynnyriä koneöljyä, ja muita tavaroita yhteensä 5 miljoonan dinarin arvosta.

Askettain sissit hyökkäsivät Ljubljanin vankilaan ja vapauttivat sieltä 6.000 vankia.

Suomesta viedään voita Saksaan

Fräs sotavanki kertoo.

Kun Turun satamassa joku aika sitten lastattiin voita saksalaisten laivoihin, kieltäytyivät satamamiehet sitä tekemästä, vedoten vatsassaan kurnivaan nälkään sekä perheitään vaanivaan nälkäkuolemaan.

Mutta koska voin lähettämisesstä Saksaan oli hallitusherrain määräys, niin näiden tahtoa nöyrästi noudattavat satamatyönantajat eroittivat lakkoon ryhtyneet työläiset ja ottivat lastaustöihin lurjusmaisissa rikkureita, jotka lastasivat voin lähetettäväksi saksalaisten fascistien suihin.

SAKSALAISET SOTAMIEHET

sanovat halveksivansa suomalaisia

Saksalaisen 141. vuoristojääkärirykmentin 13. komppanian sotamies Herbert Bernhard, joka rintamamme erällä lohkokolla joutui Punaisen armeijan vangiksi heinäkuun 18 pnä, kertoi kuulustelussa m.m. seuraavaa:

„Saksalaiset sotamiehet sa-
moin kuin upseeritkin halveksivat liittolaisiaan. Rovaniemellä ollessani havaitsin, että saksalaiset suhtautuvat hyvin ylenkatseellisesti suomalaisiin. Vieläpä saksalaiset sotamiehetkin, niin minä kuin kaikki muutkin, eivät periaatteellisesti tehneet kunniaa suomalaisille upseereille“.

Mutta annas kun saksamanni vaikkapa vain pienempikin viskaali, tulee vastaan, niin silloin on suomalaisen sotamiehen lyötävä luut kasaan ja vietävä kättä päähän. Sitä vaativat Hitlerin uskoon kääntyneet Suomen hallitus- ja sotaherrat. He osoittavat siten omaksuneensa sen Saksan fascistien tärkeimmän uskonnokappaleen, jonka mukaan saksamannit ovat „jalorotuisia heikkansaa“, ja kaikki muut kansat on luotu saksalaisia kumartamaan, sortumaan ja muuttumaan lannaksi saksalaisten isäntien vainioille.

Englantilaisten hyökkäys Ranskan rannikolle

Lontoo. Kuten englantilaisten maihinnousujoukkojen esikunta ilmoittaa, tekivät nämä joukot elokuun 19 päivän aamuna hyökkäyksen Dieppen seudulle Ranskan miehitetyllä alueella. Retkeen osallistui etupäässä kanadalaisia ja englantilaisia joukkoja, yksi amerikkalainen moottoroitu pataljoona ja pieni ryhmä taistelevan Ranskan joukkoja.

Aktiivisesti osallistui hyökkäykseen Englannin kaikkien lajien ilmavoimia. Elokun 19 pnä saatujen tietojen mukaan taistelujen aikana tuhoitiin 82 vihollisen lentokonetta.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Perjantaina
elokuun 28 pnä

Hukkaan menneitä uhreja

Tietoisuus „Suur-Suomi“-seikkailun toivottomuudesta, katkera tietoisuus siitä, että sodassa uhrit 200.000 Suomen miehen on vuotanut hukkaan, käy selvennäksi Suomen kansan riiveille. Tämä tietoisuus vastuu tuhansissa rintamalle lähetetyissä omaisten kirjeissä, joista esitämme pari kappaletta.

Alikersantti Jaakko Ikäläiselle
Kirjoittaa Martta
Lehnen Myllykoskelta:

„Tämä sota vie niin hirveän paljon uhreja. Sanotaan, että se ei ole hukkaan menneitä. Mutta eihän niitä voi mikään korvata“.

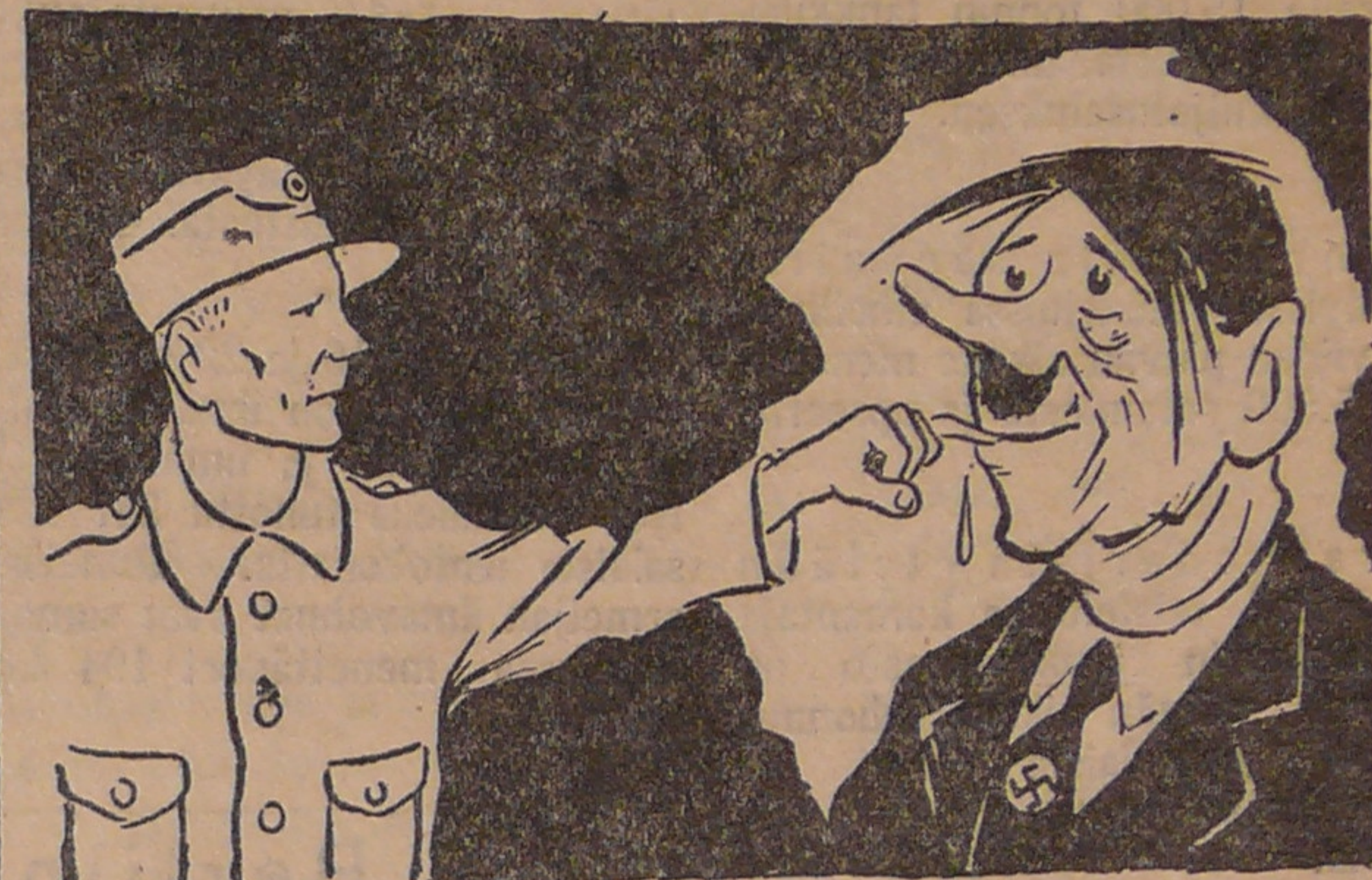
Sotamies Viljo Mikkoselle, 9
pik 5260, kirjoittaa muuan Helli
Pöytälahtelta:

„Kyllä tuo sota saisi loppua, ja olisi jo saanut. Eikä olisi tarvinnut alkaakaan. Kyllä ne valkoiset ristit kertoo liian kalliista uhrista näin pienen maan osalta. Mahtaneeko silläkään olla tarkoitustaan vastavaa merkitystä“.

Emme tiedä, ymmärtävätkö niiden rivien kirjoittajat sitä, mikä suuri rikos ja häpeä on osallistua Hitlerin ja Mannerheimin ryöstösotaan Neuvostomaan työläisiä ja talonpoikia vastaan. Se on omantunnon asia. Mahdollisesti heillä ei olisi ollut mitään muuttavaa Karjalan kansan maahan anastamista ja sen kotien ryöstämistä vastaan, jos se olisi ollut helpolla, pienillä uhrauksilla, jos „Suur-Suomi“ olisi ollut herrojen viimekesäisen piirustusten mukaan.

Mutta ahdasjärkisinkin ja paatuneinkin ihminen ymmärtää, että „Suur-Suomi“-seikkailu on jo maksamaan liian paljon Suomen pienelle kääpiökansalle ja että sodan jatkaminen on sille

SUOMEN KANSAN SANANLASKUJA

Kun antaa Hitlerille pikkusormen, niin se nielee koko jermun

ylivoimaista. Rosvovous viehättää vain silloin, kun sitä voidaan harjoittaa verrattain mukavasti. Ryöstösota voi innostuttaa vain siinä tapauksessa, että se saadaan nopeasti ja vaivattomasti onnelliseen loppuun.

Mutta „Suur-Suomi“-haave on ja pysyy toteuttamatta. Sodan loppumisesta ei voi olla puhetta niin kauan kuin Manner-

heimin armeija polkee neuvostomaan kamaraa. Siihen saakka jatkuu Suomen miesten joukkosurma, kasvaa toivottoman ryöstöseikkailun uhrien lukumäärä.

Suomen armeijan sotilaat! Jos tahdotte välttää varmasta surmasta Karjalan korvissa, ryhtykää joukolla vaatimaan joukko-osastojen siirtämistä Suomen rajojen taakse!

Miten Neuvostoliiton vihollisia tuhotaan

(OTTEITA NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTON TIEDONANNOISTA)

Neuvostoliiton merivoimat ovat upottaneet Barentsin merellä vihollisen miinalaivan ja kaksi varjolaivaa, Itämerellä 15.000 tonnin tankkilai- van ja Mustallamerellä 6.000 tonnin kuljetusaluksen.

Voroneshin seuduilla käydyissä taisteluissa vihollinen on viiden päivän aikana menettänyt 5.500 sotamiestä ja upseeria.

Krasnodarista etelään käydyissä taisteluissa komentaja Arshintsevin joukko-osasto on kolmen päivän aikana tuhonnut 2.500 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Elokuun 21 päivänä neuvostoliittomaiset tekivät hyökkäyksiä saksalaisten lentokentille, joille oli keskitetty yli 400 pommittaja- ja hävittäjäkonetta. Neuvostolentäjät

Pakina

Suomea himmleri- soidaan

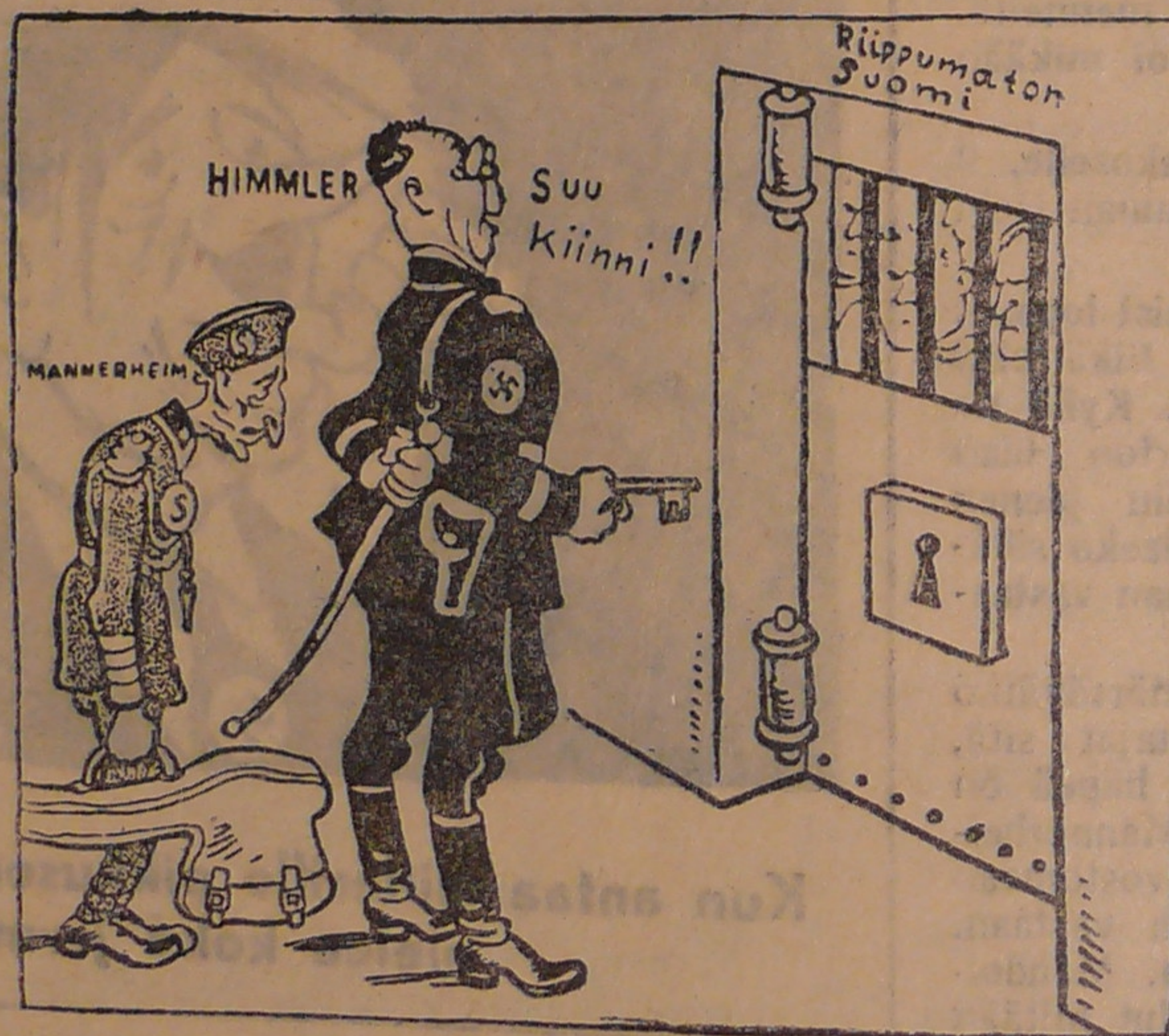
VIIIME aikoi- na hitleriläiset ovat osoittaneet erikois- ta ja aika omituis- ta huomiota Suomelle. He ovat tulleet miltei jokapäiväisik- si vieraisiksi siellä. Alote kuu- luu itse Hitlerille. Hän lensi Suo- meen onnitellakseen henkilökohtais- tisesti marsalkka Mannerheimiä tämän syntymäpäivänä. Sitten Suomessa vierailivat saksalaiset sanomalehtimiehet Saksan tieto- toimiston päätoimittajan tohtori

tuhosivat päivän kuluessa yli 100 viholliskonetta menettäen itse vain 13.

Elokuun 23 päivän vas- taisena yönä neuvostojoukot Kletskajan seuduilla tuhosivat 800 hitleriläistä sotamiestä ja up- seeria, 14 hyökkäysvaunua ja paljon muuta aseistusta. On saatu vankeja.

Elokuun 16 ja 22 päivän välisenä aikana on ilmataisteluissa, lentokentillä ja ilmatorjunta- tykistön tulella tuhottu 347 sak- salaista lentokonetta. Punaisen armeijan ilmavoimat ovat samas- sa ajassa menettäneet 194 ko- netta.

Suoraan Berliinistä

Saksan ohranapäälliköllä Himmlerillä on puheenvuoro

Raun johdolla. Sanomalehtimies- ten jälkeen saapui Saksan SS- joukkojen päällikkö Himmler omassa persoonassaan. Totisesti, kovinpa paljon Saksan fascistit osoittavat huomiota pientä Suo- mea kohtaan! Mistä johtuu tämä harras mielenkiinto?

Se johtuu siitä, että Suomi on ruvennut puhumaan liikoja. Suo-

Saksalaiset levittä- vät sukupuoli- tauteja

Eräs Punaisen armeijan puole- le tullut Suomen armeijan sota- mies, joka aikaisemmin rintama- karkurina joutui kiertelemään hyvin useilla Suomen paikkakun- nilla, kertoi kuulustelussa:

„Sukupuolitauteja sairastavien naisten lukumäärä on sodan aikana huomattavasti kasvanut. Tauteja levittävät pääasiallisesti saksalaiset sotamiehet. Minäkin tunnen useita tapauksia, jolloin koulutettiin olevan tytön olisi pitänyt mennä jatkamaan kouluaan, mutta ei ole voinut sitä tehdä, koska

on ollut joko ras- kaana tahi suku- puolittaudin saas- tuttama. Rovaniemellä, Oulussa, Ke- missä, Helsingissä, Turussa y.m. kau- pungeissa saksalai- set ovat muuttaneet hotellit, vä- läpä ruokat ja kahvilatkin todell- siksi porttoloik- seen“.

mesta on tullut kaikkein kielevin- nää „akselin“ tä- lisikermässä. Se keskustele! Se kiistelee ja väitte- lee. Se ei tahdo ei- kä voi olla hiljaa. Suomalaisilla on ollut vaihtelua, il- seensä sulkeutu- neen ja juron kan- san maine. He ovat joka tapauksessa niukkasanaista

Mutta nyt on Suomi fascististen valtioiden kaikkein puheliain maa. Se heuttaa Berliinissä ilmeistä huo- lestumista.

„Ajan Suunta“ kirjoitti joulukuussa: „On jyrkästi tuomittava ne, jotka yrittävät

HITLERIN LOPPU ON LÄHELLÄ

Maailmankuulu saksalainen kirjailija TOMAS MANN piti äskettäin Lohtoon radiossa puheen, josta la- naamme seuraavat kohdat:

„SAKSALAISET RADIOKUUNTELIJAT! Minä tiedän mai- niosti, että teitä ei tarvitse varoittaa liiallisesta ylpeydestä sen johdosta, että Hitler saavuttaa jälleen voittoja ja on vallannut Rostovin. On jo aikoja sitten ollut tunnettua, että sellaiset ta- pahtumat eivät herätä teissä ylpeyden tunnetta ja että se fanfa- rien toivotus, jolla Saksan radio myötäilee tuollaisia sanomia, ei teitä suinkaan ilahduta.

Me olemme varmoja asiamme voitosta, joka on oleva Hitle- rin tuhon alkua. Mutta älkää pelätkö: se on historiallinen vält- tämättömyys, se on väistämätön ja se tulee kaikesta huolimatta.

Minä sanon teille: Olkaa levollisia. Te ajattelette, että Hitler saa Kaukasian voidakseen jatkaa maailmanvalloitustaan. Mutta jos hän saakin sen, niin entä sitten? Hitler voi mennä ainoas- taan yhä kauemmaksi yöhön ja kuolemaan. Hän ei pysähdy. Hänet pysähdyttää ainoastaan hänen oma loppunsa.

Saksalaiset, loppu lähenee. Uskokaa minua ja olkaa levollisia. Loppu on lähellä, ei teidän loppunne eikä Saksan loppu. Tulee loppu — ja se tulee pian — loppu kansallissosialismin iljettävästä valtakomennosta, ryöstämisestä, murhaamisesta ja valehte- lemisestä. Loppuvat sen rikokset ja häpeä, loppuvat sen kurjat ja hioittavat tekokset. Siitä tehdään selvää, se tuhotaan diplo- maatteineen ja gestapolaisineen. Selvää tehdään myöskin niistä, jotka ovat aatteellisesti raivanneet sille tietä, sen aseenkanta- jista, sen filosofeista ja professoreista. Saksa puhdistetaan kai- kesta siitä saastasta, jolla Saksassa ei ole mitään tekemistä. Ja Saksassa sekä koko maailmassa saatetaan voimaan vapaus, joka uskoo itseensä, pitää arvossa itseään ja osaa puolustautua“.

istellä sodan päämääristä ja siitä, milloin sota loppuu“. Näin lävi ämi, että Suomessa väitel- tään. Lehti selitti silloin, mikä väittelyn on aiheuttanut: „Soti- loiden ja siviiliväestönkin rivit karvenevat. Saattaa olla hetkiä, jolloin tulee ajatus, voimmeko me kestää pitemmälle“.

Väittelyn olivat saaneet aikaan suuret menetykset. Lehti vaati vakavasti lopettamaan keskuste- luan. Mutta se ei voinut lopettaa menetyksiä. Sen vuoksi väittely on jatkunut.

Rahaministeri Tanner soimasi vakavasti tuokokuussa pitämäs- sään puheessa Tampereella niitä, jotka uskaltavat keskustella ja väitellä. Tannerin ärtymys on ymmärrettävää. Sillä mikä on puheen ja väittelyn aihe? „Halli- tusta ja maan johtavia miehiä syytetään siitä, että he eivät

tehneet voitavaansa sodan estä- miseksi.

Näin määrittelee fascistinen ministeri väittelyn aiheen. Se on hyvin lievä ja varovainen määrit- tely. Erään rintamalla kaatuneen suomalaisen korpraalin vaimo on antanut paljon terävemmän mää- rittelyn. Hän kirjoitti miehel- leen: „Minkä takia Suomen kansa- saa ajetaan teurastettavaksi? Miksi Suomen kansa on niin so- kea, että se antaa tuhota itsensä saksalaisten herrojen puolesta?“

Väittely jatkuu. Suomen fascistit eivät voi saada Suomen kansan mieltä muuttumaan eivätkä väittelyä loppumaan. Saksan fascistit ovat tulleet apuun. Ensin saapui Hitler lentäen. Mutta suomalaiset yhä puivat saksalaiset sanomalehti- miehet, ja tohtori Rau sanoi suo-

RUOTSALAINEN SANOMALEHTI Punaisen armeijan sankaruudesta

Ruotsalainen sanomalehti „Aftontidningen“ kir- joittaa, että aikoinaan oli Ruotsin sanomalehdistössä vallalla sellainen muoti, että Venäjän armeijalla ei tun- nustettu olevan mitään voi- ton saavuttamiseksi välttä- mättömiä ominaisuuksia. Leh- ti jatkaa:

„Tästä muodista on nyt luovuttu eikä se kestänyt kauempaa kuin jotkut nais- ten hattumuodit. Venäjän armeija on tehnyt Saksan sotakoneistolle sellaista vas- tarintaa, että sitä on joka tapauksessa pidettävä sanka- ruutena siihen verrattuna, mitä Puolassa ja Ranskassa tapahtui. Se demonoinen ur- hoollisuus, jolla venäläiset saksalaisten omienkin tun- nustusten mukaan puolusta- vat maataan, ei voi johtua yksinomaan poliittisten oh- jaajien pelosta. Armeijaa, joka osoittaa sellaista kuole- man halveksumista, innoit- taa tulinen usko tehtävään- sä. Venäläinen sotilas tun- tee ilmeisesti, että hän puo- lustaa jotain arvokkaampaa kuin hänen oma henkensä“.

raan: „On järjetöntä väitellä sii- tä, kauanko sota tulee vielä kes- tämään“.

Mutta väittely jatkuu. Puheen- vuoro on nyt Himmlerillä. Hän onkin tullut Suomeen sanoakseen painavan sanansa:

— Suu kiinni! Himmler tarkasti Suomessa olevat SS-joukot. Ne ottavat ää- netöntä osaa väittelyyn Suomes- sa. Niiden osanotto voi selvittää paljon Suomen kansalle. Kansalle on sanottu, että Suomi on riip- pumaton maa, että Suomi puo- lustautuu, että se ajaa vain omia etujaan. SS-miehen näkeminen Helsingissä sanoo suomalaisille, että heidät on myyty Hitlerin orjiksi, että kun he taistelevat saksalaisten puolella, niin saksa- laiset ovat jo valloittaneet heidät. („Pravda“ elokuun 18 p:nä 1942).

LIITTOUTUNEIDEN MAIDEN SOTAVOIMIEN RETKI RANSKAN RANNIKOLLE

ON OSOITTANUT MAIHINNOUSUN TÄYSIN MAHDOLLISEKSI JA PALJASTANUT SAKSALAISTEN VALHEET HEIDÄN RANNIKKOPUOLUSTUKSENSA VOITTAMATTOMUUDESTA

Kajoten hiljattain Ranskan rannikolle tehtyyn hyökkäykseen „Daily Telegraph and Morning Post“ kirjoittaa, että „tämä pienoiskoossa suoritettu maihinnousu on saavuttanut tarkoituksensa“ ja että „saksalaisten rannikkopuolustuksen voittamattomuus on osoittautunut samanlaiseksi valheeksi kuin aikaisemmin paljastettu Hitlerin kerskailu herruudesta ilmassa“.

Saksan fascistien suunnitelma

EUROOPAN KANSOJEN
HÄVITTÄMISEKSI
MAAN PINNALT

Puolivirallinen saksalainen aikakauslehti „Zeitschrift für Politik“ julkaisee artikkelin, jossa vaaditaan miehityksen Euroopan kansojen täydellistä tuhoamista. Kirjoituksessa, jonka kirjoittaja on eräs Saksan n.s. „oikeuslaitoksen“ johtomiehiä, sanotaan:

„Eräät kansat voivat orjina olla vaarallisia „korkeammalle rodulle“. Historian kokemus osoittaa, että vieraan kansan ja sen kulttuurin täydellisen tuhoaminen ei ole ristiriidassa elämän lakien kanssa, jos tuo tuhoaminen on todella yleistä“.

Natsien uskoon kääntyneet Suomen hallitusherrat, joiden raamattuna on nyt Hitlerin kirja „Mein Kampf“ (Taisteluni), tietävät mainiosti, että Suomen, Unkarin, Romanian y.m. „ala-arvoisten“ kansain hävittäminen maan pinnalta kuuluu heidän rivo- ja seinähuullun oppi-isänsä niisanottuihin „aatteisiin“. Hitlerin suomalaiset opetuslapset, Mannerheimit ja muut ovatkin panneet parastaan ehtiäkseen Horthyn ja Antonescun edelle oman kansansa tappamisessa — saksalaisten suurristien ja muiden „korkeiden“ prenikoiden toivossa.

Tukholma. Sanomalehti „Sociala Demokratien“ lausuu johtavassa kirjoituksessaan: „Hyökkäys Dieppen seudulle osoitti, että maihinnousujoukkojen hyökkäys Ranskan rannikolle on täysin mahdollinen, vaikka Saksan propaganda onkin viime aikoina vakuuttanut päinvastaita. Tämä retki merkitsee mitä arvokkainta kokemusta, joka on saatava saksalaiset ajattelemaan asemaansa“.

„Eihän nyt saa vapaasti kirjoittaa“

Erään kaatuneen sotamiehen taskusta on löydetty seuraava kirje, jonka kirjoittaja on hänen äitinsä Hangaskylästä:

„Rakas poikani! Rupesin kirjoittamaan, vaan eihän sitä tiedä, mitä kirjottais, sillä eihän nyt saa vapaasti kirjoittaa. Laittais sinulle paketin, mutta kun ei ole mistä laittaa. Toivon sulle korkeimman varjeluksen. Äitisi“.

Sen pituinen oli äidin kirje. Kuten näkyy, hänellä olisi ollut pojalleen paljonkin kertomista, mutta hän ei uskaltanut sitä tehdä, peläten vainoamista niiden virkaherrojien taholta, jotka raastasti uhkaillen ovat moneen toviin varoittaneet, että rintamalle ei saa kirjoittaa mitään „ikäviä asioita“.

Sellainen on se Suomenmaassaan pystytetty hitleriläinen „uusi järjestys“. Näiden ja kurjuuden kourissa kamppaileva vanha äiti ei uskalla kertoa pojalleen kodin kuulumisia, tietäen, että totuuden puhuja raahataan ohiranan komeroihin. Ja kun ei taas osaa valehdella herrojen mieliksi, niin ei jää muuta neuvoksi kuin lopettaa kirje alkunsa.

Neuvostoilmapvoimien hyökkäys Varsovaan, Itä-Preussiin ja Ylä- Sleesiaan

Suuri neuvostolentokoneiden yhdistelmä pommitti elokuun 21 päivää vasten yöllä saksalaisten sotilaallisia ja sotatouluuskohteita Varsovassa sekä myöskin useilla Itä-Preussin ja Ylä-Sleesian seuduilla. Pommitus aiheutti Varsovassa paljon tulipaloja, samoin Itä-Preussissa ja Ylä-Sleesiassa syttyi paljon tulipaloja ja tapahtui voimakkaita räjähdyksiä.

Kaikki pommitukseen osallistuneet lentokoneet palasivat lähtöasemiinsa.

SELVÄ VASTAUS

Eräaseen torppaan Kokemäellä rupesi kansanhuoltovirkamiehiä rohkutukseen elintarpeita n.s. puolustavoimien tarpeisiin. Röyhkeään tapauksessa he tiukkasivat torpan emännälle, että tämän pitää näyttää heille kaikki torpassa oleva viljan ylijäämä.

Napakka torpan emäntä nosti laameensa ylös ja vastasi herroille: „Tuossa on teille ylijäämää“.

OSUI OIKEAAN

Surkeata loppuaan aavisteleva Hitler päätti tiedustella kohtaloaan pöytävaajalta. Hän pukeutui autonkuljettajaksi, ettei pöytävaaja tuntisi häntä. Pöytävaajan ennustus autonkuljettajaksi naamioituneelle „fyyrerille“ oli seuraava:

„Teidän edessänne on pelkkää ristiä, ikävyyttä ja onnettomuutta. Ensimmäinen loppuu bensiini, sitten katkakseli ja loppujen lopuksi teiltä otetaan ajokortti pois ja teistä tulee virkaheitto“.

MUUTOS PAREMPAAN PÄIN

Saksan natsijehut ovat alituisesti huolestuneita siitä, että Saksan kansan keskuudessa on liian paljon pessimistejä, s.o. ihmisiä, jotka eivät usko Hitlerin voittoon. Tästä asiasta tapahtui Hitlerin ja hänen propagandaministerinsä Göbbelsin välillä seuraava keskustelu:

Hitler: „Kuinka on pessimistien me laita? Onko mitään toivoa heidän parantumisestaan?“

Göbbels: „On kyllä, minun suurjohtajani. Aikaisemmin he hoksivat: „Voi, voi! Hitler häviää tässä sodassa!“, mutta nyt he sanovat: „Hurra! Hitler häviää tässä sodassa!“

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 90
1942

RINTAMALEHTI

Tiistaina
syyskuun 1 p:nä

**Punaisen armeijan joukot ovat siirtyneet hyökkäykseen
Länsirintamalla ja Kalininin rintamalla sekä murtaneet
vihollisen puolustuslinjan**

**SAKSALAISET ON HEITETTY 40—50 KILOMETRIÄ
TAAKSEPÄIN**

Noin 15 päivää sitten osa Länsirintaman ja Kalininin rintaman joukoista siirtyi Rshevin ja Gshatskin—Vjasman suunnalla hyökkäykseen.

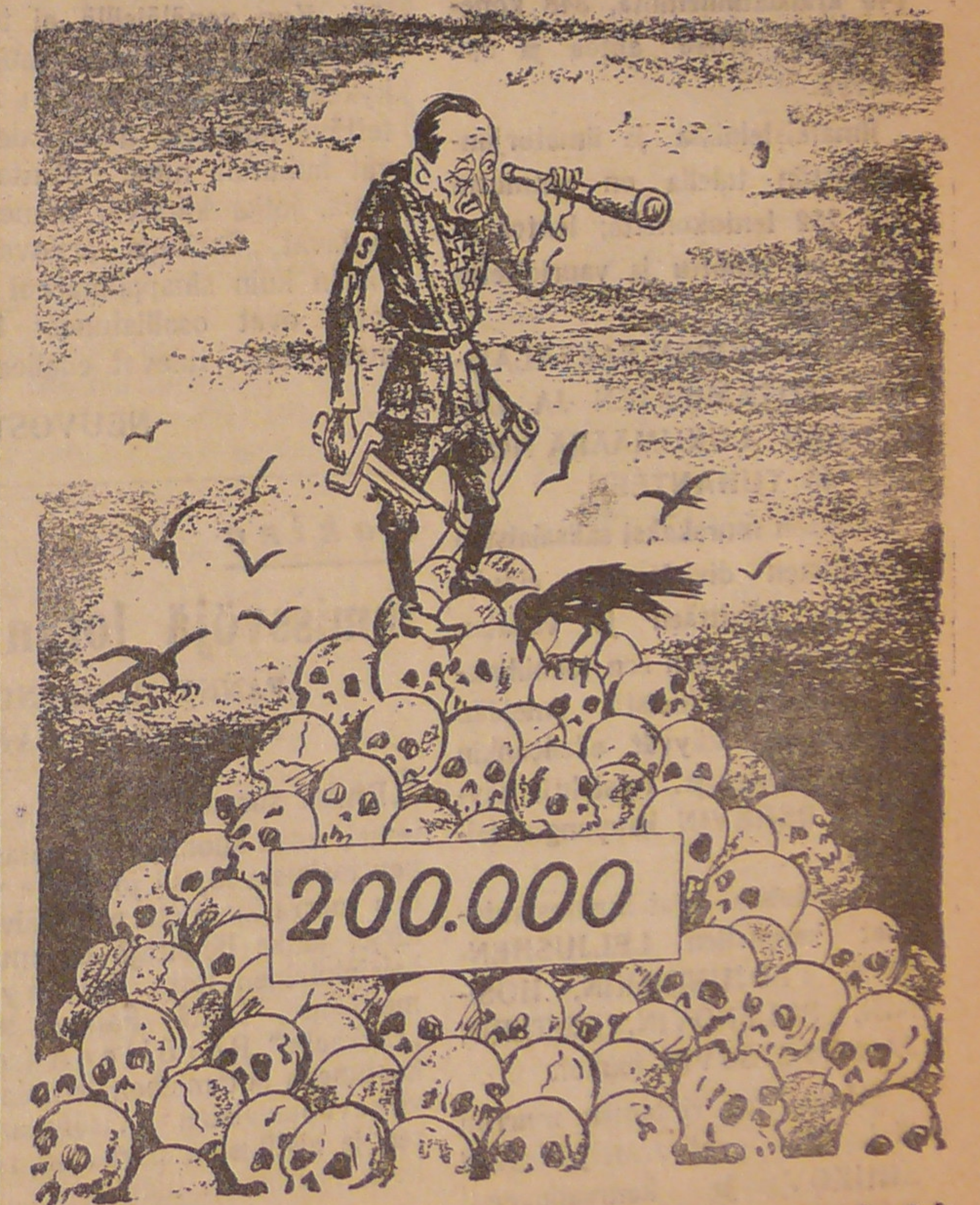
Vihollisen puolustuslinja murtui joukkojemme iskuista jo hyökkäyksen ensi päivinä 115 kilometrin levyisellä rintamalla. Kehittäen hyökkäystä ja antaen viholliselle herkeämättömiä iskuja neuvostojoukot ovat lyöneet hajalle 161., 342., 292., 129., 6. ja 256. saksalaiset jalkaväkidivisioonat, 14. ja 36. moottoroidut divisioonat ja 2. hyökkäysvaunudivisioonan, aiheuttaneet tuntuvia tappioita 1. ja 5. hyökkäysvaunudivisioonalle sekä 328., 183. ja 78. jalkaväkidivisioonalle. Mainituilla suunnilla on saksalaisten joukkojen rintama heitetty 40—50 kilometriä taaksepäin.

ELOKUUN 20 PÄIVÄÄN
MENNESSÄ MEIDÄN JOUK-
KOMME VAPAUTTIVAT 610
PAIKKAKUNTAA, NIIDEN
JOUKOSSA MYÖSKIN SUBT-
SOVIN, KARMANOVON JA
POGORELOJE - GORODISHT-
SHEN KAUPUNGIT.

Mainittujen sotatoimien aikana meidän joukkomme ovat epätavallisten tietojen mukaan saaneet seuraavan sotasaaliin: 250 hyök-

(Jatkuu 2. siv.)

„Suomalaisen“ sotaherran yksinpuhelua

Carl Gustaf Mannerheim: „Sapperment, saatansnamma ja pärkele! Minä ei näke vielä se Vienan meri. Tämä kasa olla liian pieni. Siinä olla 200.000 pääkallo, mutta pitää olla kaksi miljoona pääkallo. Minä takto nähdä tämän kasan päältä se Suur-Suomen luonnollinen raja“.